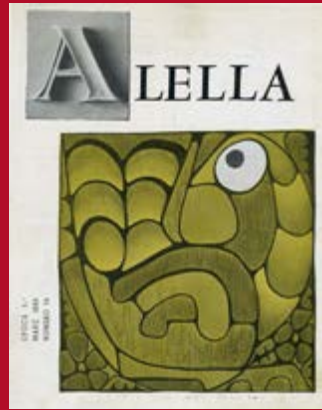
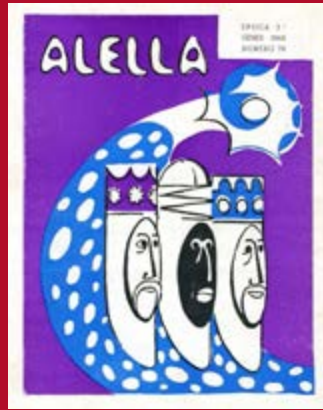

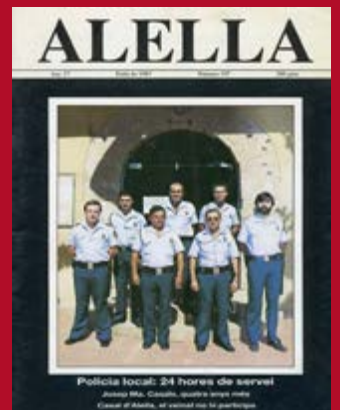
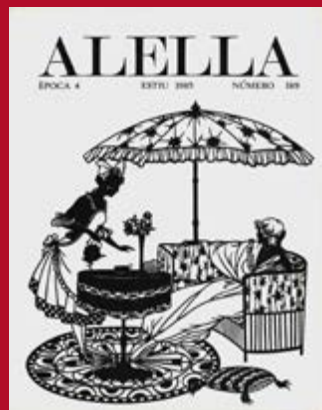
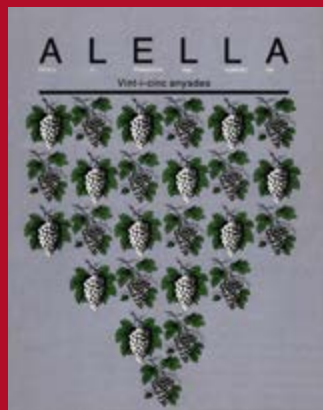
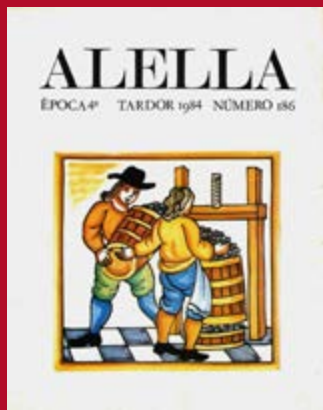
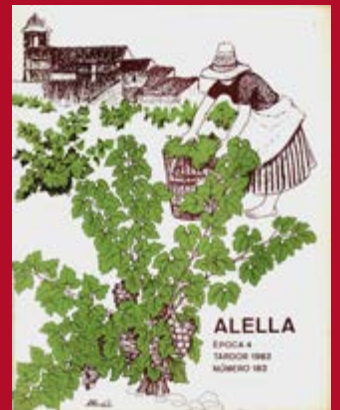
alella

Núm. 400
Gener-març 2026
any 66

4,50 €

Seixanta-sis anys
de capçaleres
**número
400**

Entrevista amb Cristóbal Zuera, regidor de Serveis Socials i Cooperació al Desenvolupament

Neix el Col·lectiu Sauló amb l'objectiu d'esdevenir una alternativa a les properes eleccions

El trivial del núm. 400, 40 preguntes per posar a prova el teu coneixement d'Alella

RENTAT ALELLA

**TREN DE RENTAT SUAU,
AMB RASPALLS TÈXTILS.**

**11 BOXES DE RENTAT A PRESSIÓ
AMB AIGUA CALENTA, CERA
ESPECIAL AMB TEFLÓ I ESBANDIT
AMB AIGUA OSMOTITZADA.**

**PAGAMENT AMB TARGETA DE CRÈDIT
AL TÚNEL DE RENTAT, ALS BOXES
I ALS ASPIRADORS.**

**NOUS PROGRAMES DE RENTAT AMB ESCUMA
XXL CHRIST BUBBLE GUN FOAM.**

22 ASPIRADORS I D'ALTRES COMPLEMENTS.

**NOVA MÀQUINA DE NETEJA ESTORES. PRÀCTICA
I RÀPIDA, PER NOMÉS 1 EURO.**

Carretera d'Alella, km. 1
08328 Alella
(Al costat de la gasolinera BP)

Christ
WASH SYSTEMS

CAR WASH

01 Coberta

La coberta d'aquest número està il·lustrada amb un collage de portades publicades amb les diferents variacions de capçalera que s'han emprat al llarg dels 66 anys d'història de la revista *Alella*.

05 Cartes al director

07 Del poble

11 Actualitat

- Entrevistem Cristóbal Zueras és el tercer tinent d'alcalde i regidor de Serveis Socials i Cooperació al Desenvolupament de l'Ajuntament d'Alella.
- Quins pisos hi ha previstos a la Vinícola?
- Alella acomiada Quico Lluch, una figura clau de la vida cívica i festiva del poble.
- El Col·lectiu Sauló entra en escena amb una alternativa ciutadana al model urbanístic d'Alella.
- L'Alella "estadísticament rica": reflexions sobre una realitat polièdrica.
- Quan el sauló no és sauló.

25 Què fa...

- Jordi Arnal.

26 Cultura

- Subma, una banda amb DO Maresme.
- Mireia Vilaseca, cantautora alellenca, va oferir un concert a l'Espai d'Arts Escèniques.
- Trivial de la revista Alella.
- Mercis Rossetti. 'Caminar sobre l'aigua': ciència i religió per explicar un miracle.
- Entrevista amb Jordi Ribas, mestre forner en terra de vinyes.
- Jugant amb la IA.

40 Personatge

- Pepita Xarrié, la Pepita de cal Barber de Dalt.

42 Arrels

- Francesc Ferrer, una placa de marbre i dos alcaldes.

44 La DO Alella avui

- Can Reon, el celler de Tiana que cuida el paisatge i les antigues caves de Parxet.

46 Vitivinícoles

- Vicenç Galbany Casals, enòleg d'Art Laietà.

48 Solidaritat

- Del 0,7% a la justícia global: quan la memòria es converteix en urgència.

51 Magazín

58 Esports

- El somni fet realitat de Bernat Gispert, entrenador del Barça.
- Breus.

EDITORIAL

Revista 'Alella' 400

Amb aquest número, la revista *Alella* arriba a una xifra rodona que impressiona: el 400. La portada que teniu a les mans ho recorda amb la reproducció de dinou cobertes publicades al llarg dels anys. Totes comparteixen un element que canvia de forma, però que sempre és el mateix: la paraula *Alella* a la capçalera. N'hi ha que van acompanyar la revista durant dècades i d'altres que van tenir una vida més breu, potser només d'un número. Però totes formen part d'una mateixa història editorial.

Assolir quatre-cents números no és una casualitat ni un simple recompte. És el resultat de seixanta-sis anys de constància, de voluntariat i d'esforç compartit. Al llarg d'aquest temps, centenars d'alellencs i d'alellenques hi han aportat el seu granet de sorra: escrivint, fotografiant, maquetant, corregint, administrant o fent possible que la revista continuï arribant a les cases del poble. Des d'aquí volem tenir un record per a tots ells, i especialment per a aquells que ja no hi són. Sense la seva empremta inicial i la continuïtat de tantes mans al llarg del temps, aquesta fita simplement no existiria.

Josep Pla observava que els catalans tenim una tendència molt marcada: estimar el nostre poble amb ulls d'enamorat, sigui quin sigui el seu atractiu real. Potser és veritat. Però en el cas d'Alella, més enllà de l'afecte inevitable, també hi ha alguns motius objectius per sentir-ne orgull. Segurament el més conegut és donar nom a la denominació d'origen més petita de l'Estat. Però n'hi ha un altre que sovint passa més desapercebut: comptar amb una publicació pròpia que, a més, és la segona més antiga entre les publicacions en català aparegudes després de la guerra. El primer número va sortir l'any 1960.

La vitalitat de la revista es reflecteix també en algunes seccions que ja han esdevingut una tradició. Una de les més estimades és "El Personatge", nascuda fa quaranta anys gairebé per atzar. Una entrevista que havia d'anar a la secció "Entrevista" es va decidir titular-la simplement "El Personatge". Aquell petit canvi es va acabar convertint en una secció fixa que s'ha mantingut fins avui. Des d'aleshores, hem publicat més de 170 retrats de veïns i veïnes d'Alella, testimonis de vides diverses que, juntes, també dibuixen la història humana del poble.

Amb el temps, aquests perfils es van començar a acompanyar de fotografies d'autor que han contribuït a donar-los una identitat visual molt reconeixible. En aquest camp destaca especialment el treball del fotògraf Jordi Farrús, autor de 126 dels retrats de la sèrie. Pel que fa als textos, diversos col·laboradors hi han posat veu, amb una aportació molt destacada de la periodista Laia de Bobes, autora de prop d'un centenar dels perfils.

El pròxim número de la revista, el 401, serà l'especial de Sant Jordi, i el dedicarem a "Els Personatges de la revista *Alella*". Amb motiu dels quaranta anys d'aquesta secció, estem preparant aquest número commemoratiu i una exposició que reunirà tots aquests retrats. S'inaugurarà el 22 d'abril, vigília de Sant Jordi, i per poder mostrar el conjunt complet dels més de 170 personatges hem hagut de comptar amb la complicitat de dues institucions del poble: l'Ajuntament d'Alella, que ens cedeix el vestíbul de l'Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella, i el mateix Casal d'Alella, que acollirà l'altra meitat de l'exposició al seu local social.

La sèrie comença amb el retrat d'un joveníssim Àlex Casanovas, publicat fa quaranta anys, i es tanca amb el personatge que trobareu en aquest número 400: la Pepita Xarrié, una alellenca de 103 anys que simbolitza millor que ningú l'arrelament al poble. La seva vida travessa més d'un segle d'història d'Alella: des d'aquella petita vila agrícola de poc més d'un miler d'habitants fins a l'Alella actual, amb més de deu mil veïns.

Vist així, els quatre-cents números de la revista no són només una xifra rodona. Són també la crònica col·lectiva d'un poble que, amb el pas dels anys, continua reconeixent-se en les històries de la seva gent.

Ramon Ruiz Bruy

Director de la revista Alella

Quan viatjar esdevé il·lusió

Miriam Gómez: “Sempre estic disposada i disponible per als meus clients. Viatjar i fer feliç a la gent és la meva passió, la meva vida, la meva feina”

La Miriam Gómez fa més de 20 anys que viu a Alella i és una persona molt popular al municipi. En fa gairebé 40 que es dedica al sector del turisme i s’ha especialitzat en viatges de luxe, a través de l’agència Atlantida Travel de la mà de Southern Cross, però també d’altres.

Això del luxe ens agrada a tots, Miriam, però no està a l’abast de totes les butxaques, no?

Jo entenc per luxe el fet que t’atenguin bé, que rebis un bon servei. És cert que puc oferir viatges d’una importància econòmica gran, però el que més em fa gaudir és dissenyar viatges a mida de cada grup, de cada família, de cada persona... però adaptats a cada butxaca. Ara està de moda el concepte del luxe silenciós. Aquí el luxe el trobem en una bona experiència, en comoditat, en bona atenció. Que l’hotel estigui ben situat o que el vol no surti a les 3 del matí, per exemple.

Tens molta experiència en el sector. Què pots aportar que no puguin aportar altres agents de viatges?

Jo vaig començar a Eurojet. Va ser potser l’agència de viatges catalana més important, anys enrere. Al sector hi ha hagut moltes fusions i compres entre companyies i Eurojet va desaparèixer, però tots els professionals que vam passar per aquella empresa encara gaudim d’un prestigi perquè ens vam formar per ser molt bons professionals. El que jo sempre procuro és oferir el viatge que el client vol i facilitar la màxima informació. I, normalment, també dono un preu tancat que ho engloba absolutament tot: vols, hotels, àpats, guies, excursions, etcètera. Així, després, no hi ha sorpreses.

Sempre són grans viatges?

No! En absolut! Tant et puc oferir una escapada de cap de setmana amb la parella a la Costa Brava com la volta al món.

I sempre acompanyes els grups?

No sempre, però sovint ho faig amb els grups d’Alella. Viatjar aporta coneixement, cultura, felicitat. I a mi m’encanta fer feliç a les persones. Quan puc acompanyar la gent m’asseguro que tot surti perfecte i tothom se senti perfectament atès. Jo soc allà per acompanyar algú que té un mal de panxa al metge, o per trobar una òptica per a qui se li han trencat les ulleres, per posar dos exemples. En tot cas, a cada destí comptem amb una sèrie de corresponsals que son permanentment auditats i examinats per assegurar el seu coneixement i la seva solvència. Els nostres guies, a més de parlar català o castellà, estan especialitzats en allò que el viatger està visitant. Visitar Costa Rica amb un biòleg o Egipte amb un egiptòleg permet treure molt més suc a un viatge.

Aquests són viatges que estan de moda, ara mateix?

Ara mateix tira molt Amèrica. Alaska, un creuer per l’Antàrtida, la Patagònia... però també estem fent molts viatges a la Xina i el Japó. Una de les coses que són importants per a mi és triar el millor destí per a cada moment de l’any (o el millor moment de l’any per a cada destí).

Com convenceries algú que vol fer un viatge perquè et triï a tu?

És fàcil. Moltes persones d’Alella ha viatjat amb mi. Que preguntin com ha anat l’experiència. Tinc la sort que la gent queda encantada i repeteix. Suposo que, després de tants anys dedicada al sector... he après a llegir les necessitats de cada client.

Tel. 670 924 007 / miriam.alella@gmail.com

Atlantida Travel

southern cross

MSC CRUISES

Explora JOURNEYS

alella

Revista independent d'informació local

Edita
ASSOCIACIÓ CULTURAL REVISTA ALELLA
Eduard Serra i Güell, 2
08328 Alella
revista.alella@gmail.com
www.revistaalella.cat

Director: Ramon Ruiz Bruy
Sots-director: Eudald Serra
Redactor en cap: Òscar Pallarès

Redactors:
Albert Alabau, Ramon Anglada, Judit Bertran,
Jordi Bes, Laia de Bobes, Agnès Céspedes,
Cristina Gaggioli, Joan Rosselló, Laura Ruiz,
Eva Vicens i Pep Vidal

Col·laboradors:
Marc Ciruela, Comissió de Cooperació d'Alella,
Enzo Cortez, Jordi Farrús, Idoia Perich,
Roger Petra, Jordi Prat i Jordi Prats i Sergi Roca

Publicitat: Òscar Pallarès (Tel. 654 40 40 43)

Subscripcions: Carme Vilaseca
www.revistaalella.cat/subscripcio

Comptabilitat: Araceli Carbó i Carme Vilaseca
Correcció: Laura Gállego

Disseny gràfic i maquetació: Josep Puig

Producció: RRB

Impressió: Rotimpress

Dipòsit legal: B-24.950-62
Col·laboració: 4,50 euros

Amb el suport de:

AJUNTAMENT D'ALELLA

Generalitat
de Catalunya

Premi Tasis-Torrent 1989 de premsa comarcal.
Fundada l'any 1960 per Eduard Serra i Güell.
Dirigida per Esteve Riambau i Saurí de 1989 a 1994.

La revista Alella no es responsabilitza necessàriament
de les opinions que continguin els articles signats.

REVISTA ALELLA
En català
des de 1960

ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Cartes al director

LA URBANITZACIÓ DE CAL VELL

Benvolgut/da director/a,
Em dirigeixo a vostè per expressar la meua preocupació davant la situació urbanística del sector conegut com a Cal Vell (antic UA-19 i actual PAU-10), arran de les darreres decisions municipals que pretenen desenvolupar-lo mitjançant un sistema de reparcel·lació econòmica.

Tal com queda àmpliament documentat en els arxius municipals i en la mateixa trajectòria urbanística del municipi, aquesta urbanització va ser aprovada l'any 1946 i els seus vials cedits a l'ajuntament el 1965. Des de llavors, el sector ha estat integrat plenament al nucli urbà d'Alella i inscrit com a sòl urbà consolidat, amb tots els serveis bàsics ja executats. Aquesta realitat queda confirmada tant pels planejaments anteriors com pel mateix Pla General del 1987, que no considerava el sector com una urbanització pendent de recepció ni inclosa en cap àmbit de transformació urbanística. Malgrat això, de manera irregular, es va crear la UA-19 mitjançant unes alineacions noves mai justificades ni sotmeses a informació pública, vulnerant així principis bàsics de transparència i participació ciutadana.

El projecte de reparcel·lació econòmica aprovat el 2011 va ser posteriorment anul·lat pels tribunals i per la mateixa Junta de Govern Local l'any 2012, que en va reconèixer la improcedència legal. Tot i això, sorprenentment, el POUM provisional del 2014 reincorpora el sector com a PAU-10, novament sense que existeixi cap urbanització pendent de recepció ni acord previ dels propietaris, tal com exigeix la Llei d'urbanisme.

Cal recordar que els carrers del sector són propietat municipal, fet acreditat en l'inventari de béns de l'ajuntament, i que moltes de les finques ja són edificades i disposen de tots els serveis urbans. Incloure-les en un procés de reparcel·lació no només és jurídicament qüestionable, sinó que genera un greu desequilibri de beneficis i càrregues per als veïns afectats. A més, la delimitació oficial de la Trama Urbana Consolidada (TUC), aprovada per la Generalitat el 2022, confirma de manera inequívoca que el PAU-10 és sòl urbà consolidat, cosa que reforça la impossibilitat legal d'aplicar-hi un sistema de transformació propi del sòl no consolidat. Per tot plegat, considero necessari que l'Ajuntament rectifiqui aquesta situació i aposti per solucions respectuoses amb la legalitat vigent i amb els drets dels propietaris i que evitin conflic-

tes innecessaris i processos judicials que només generen divisió i desgast institucional.

Agraïxo a la revista *Alella* l'oportunitat de donar veu a aquesta problemàtica que afecta directament molts veïns del municipi.

Asensio Martínez Ruiz

ELS HORARIS DE LA DEIXALLERIA

Soc jo que tinc mala sort o la deixalleria mòbil fa l'horari que li dona la gana? Per feina, només hi puc anar com a màxim mitja hora després que obri o mitja hora abans que tanqui. Doncs em trobo que la meitat de les vegades que hi vaig... està tancada. Algú controla l'horari que fa la persona que hi treballa?

Montse Ribas

L'APARCAMENT DE LA VINÍCOLA

Dels creadors de "els escocells que rebenten els pneumàtics" arriba a les seves pantalles "les baranes que no et deixen sortir del cotxe". Les obres de l'aparcament de la Vinícola han estat un cúmul de despropòsits. Els que necessitem aparcar al centre vam estar més de dues setmanes patint i fent mil voltes per deixar el cotxe. Cada vegada que passava per davant de l'aparcament, fos l'hora que fos, no hi havia ningú o hi havia un parell d'operaris. Aquesta intervenció, que es podia fer perfectament en un o dos dies amb deu persones treballant, s'ha dut a terme a un ritme incompreensible. Han tret els escocells (realment era necessari, gràcies), però han posat unes baranetes per protegir els arbres que dificulten les maniobres, que han estretat les places i que, tot sovint, impossibiliten obrir la porta i baixar del cotxe. El més divertit és que les han posat per protegir els arbres, però no sé quina mena de salvatges han fet les obres, perquè tots els arbres estan ferits (i no poc).

Hem millorat una cosa per espatllar-ne dues o tres. Però potser no mereixem res millor, especialment després de veure el poc respecte que tenen uns quants conductors per les separacions de formigó que s'han posat entre les places

Marià Sastre

LA PANSA NEGRA Roger Petra

ROGER
PETRA

ELS PERSONATGES DE LA REVISTA ALELLA 40 anys de retrats

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA
Del 22 d'abril fins el 22 de juny de 2026

Lloc:

Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella
i local social del Casal d'Alella

Inauguració:

Dimecres 22 d'abril a les 19.30, amb una copa de vi
DO Alella i dues cançons de Narcís Perich

Comissaris de l'exposició:

Laia de Bobes, Jordi Farrús i Ramon Ruiz Bruy

L'exposició "**Els Personatges de la revista Alella. 40 anys de retrats**" reuneix per primera vegada **més de 170 retrats** d'aquesta secció emblemàtica de la revista. La mostra permet redescobrir aquestes imatges i recórrer, a través seu, una part de la memòria recent d'Alella.

Coincidint amb la inauguració de l'exposició, la revista *Alella* publicarà l'especial de Sant Jordi, número 401, que recull els retrats d'"**Els Personatges de la revista Alella**" amb una semblança breu de cadascun.

AJUNTAMENT D'ALELLA

revista**alella**
Revista independent d'informació local

PLE DE FOTOS

La Generalitat licitarà aquest any la rotonda d'accés a la C-32

La consellera de Territori, Sílvia Paneque, va anunciar a mitjans de desembre que la construcció de la rotonda d'Alella que connectarà la carretera BP-5002 amb l'autopista C-32 es licitarà abans que acabi l'any. Paneque ha qualificat la rotonda de punt estratègic per augmentar la seguretat, la funcionalitat i la incorporació de vehicles a l'autopista i, per tant, també estratègic per al nou model de mobilitat al Maresme. L'actuació s'emmarca en el conveni de finançament entre la Generalitat i el Ministeri de Transports. ●

El programa 'La Renaixença' entrevista Xavier Freixas

El programa de Catalunya Ràdio conduït per l'humorista Peyu va comptar el passat 29 de gener amb la participació del columbòfil Xavier Freixas. L'alellenc, que va començar a aficionar-se a les competicions d'aquestes aus ja de ben jove, se n'ha convertit amb els anys en un autèntic expert. Actualment cuida dos centenars de coloms a casa seva i dedica gran part del dia a cuidar-los i entrenar-los, perquè, com ell mateix va explicar quan responia a les preguntes del presentador i els seus col·laboradors, els deixa anar en un lloc que no coneixen de res i tornen a casa. ●

Alella celebra una jornada en record de Ferrer i Guàrdia

Dimarts 13 de gener, vigília del 167è aniversari del pedagog Francesc Ferrer i Guàrdia, durant cinc hores es van celebrar diverses activitats al voltant de la figura i el pensament de l'alellenc que va impulsar l'Escola Moderna, començant per la inauguració a l'Hort de la Rectoria d'un mural dedicat a Ferrer i Guàrdia elaborat per l'artista Roc Blackblock. A continuació, al carrer de Comas, Ramon Anglada de Cerquem les Arrels va repassar el moment en què aquest carrer va tenir el nom de Ferrer i Guàrdia i, juntament amb altres membres de l'entitat, va destapar una placa en record seu. La signatura de la vicepresidenta primera de la mesa del Parlament, Raquel Sans, al Llibre d'Honor i una taula rodona sobre el pedagog a l'Espai d'Arts Escèniques van completar la jornada. ●

Un moment de la presentació del mural de Ferrer i Guàrdia.

La revista 'Alella' publica un any més la seva tradicional innocentada

Els seguidors de la revista *Alella* a les xarxes socials es van llevar el passat 28 de desembre amb una notícia sorprenent. Segons publicava aquest mitjà en un vídeo, Alella desapareixeria com a municipi l'1 de gener de 2026 i passaria a formar part del Masnou. Al vídeo, el redactor en cap, Òscar Pallarès, entrevistava l'alcalde, Marc Almendro, que es mostrava content per la notícia i anunciava que el nou alcalde seria Innocenci Passerell. Evidentment, la notícia, que va ser tot un èxit a les xarxes amb més de 16.000 visualitzacions, 100 comentaris i 278 "m'agrada", no era més que una broma com les que cada any publica la revista amb motiu de la celebració del Dia dels Sants Innocents. ●

Mireia Vilaseca fa un concert a Alella

El passat 11 de gener, la jove cantautora alellenca va presentar el seu univers musical a l'escenari de l'Espai d'Arts Escèniques, al costat del seu productor Nil Canals, que l'acompanyava a la bateria i als teclats, en un format íntim que va mantenir el públic molt atent. Vilaseca, coneguda per haver format part del grup de pop vocal femení Kirias, va començar la carrera en solitari el 2022 amb el disc *Des de dins*. De llavors ençà també ha publicat un EP, *Una mica més*, i pel que podreu llegir en aquesta revista, prepara un nou disc del qual potser oferirà un tast d'aquí a pocs mesos a l'Espai d'Arts Escèniques novament. ●

Mireia Vilaseca a l'Espai d'Arts Escèniques.

L'ajuntament vol definir l'estratègia en polítiques de cooperació

Amb l'any nou, el consistori ha obert un procés participatiu amb l'objectiu de definir l'estratègia en matèria de cooperació al desenvolupament. El procés, que s'allargarà fins al 31 de juliol, ofereix que tots els alellencs donin la seva visió sobre les línies que han de servir per marcar un nou full de ruta en aquest àmbit els anys vinents. Per poder aplegar la seva veu, l'ajuntament farà entrevistes als agents claus d'Alella en matèria de cooperació; sessions participatives amb escoles, AFA, entitats i equip municipal; i també recollirà propostes de tots els veïns mitjançant una bústia de correu electrònic. ●

Presenten el cartell de la 52a Festa de la Verema

L'Ajuntament d'Alella va descobrir el 23 de gener la nova imatge de la festa, que enguany es farà entre el 3 i el 10 de setembre. Com ja és tradició, va desplegar un gran mural a l'Empedrat del Marxant. Aquest any no es va convocar el concurs habitual de l'ajuntament i l'Associació de Directors d'Art i Dissenyadors Gràfics perquè el jurat de l'edició anterior va triar dues propostes, una per al 2025 i l'altra per al 2026. Enguany, el cartell, obra d'Aruana i 131 Disseny Gràfic, mostra el sarment d'un cep en blanc i negre d'on pengen diferents grans de raïm d'un groc intens. Tot plegat, sobre un fons sòlidament blau. ●

OSCAR PALLARÉS

Músics en Residència ofereix un concert d'hivern

El cicle de música de cambra que ofereix l'Associació d'Amics de Músics en Residència i que aquest any arriba a la dissetena edició va oferir un concert el passat 1 de març que va omplir de gom a gom l'Espai d'Arts Escèniques. La violoncel·lista russa Mariia Slashcheva i la pianista basca Amaia Zipitria Zugasti van protagonitzar una vetllada amb obres de Schumann, Brahms, Suk i Prokófiev, amb una complicitat que va facilitar l'execució d'un repertori exigent i amb una càrrega expressiva intensa. Els llargs aplaudiments van ser la prova del gran nivell del concert. ●

El Consell Comarcal fixa les actuacions a les rieres maresmenques

L'òrgan comarcal ha aprovat el Pla Director que fixa les actuacions que s'executaran fins al 2050 a les rieres de la zona. Són seixanta-cinc en total, tot i que per perillositat i impacte potencial, se n'han identificat deu de prioritàries. L'objectiu és reduir el risc d'inundacions, adaptar el territori al canvi climàtic i millorar-ne la sostenibilitat. La manera com el Pla marca d'aconseguir-ho és coordinar les diferents administracions, com ara ajuntaments i l'Agència Catalana de l'Aigua, i destinar-hi un pressupost de 685 milions d'euros. ●

L'ajuntament tanca la porta a la consulta de la Miralda, els impulsors criden a "aplicar la democràcia directa"

La Comissió de Control de les Consultes Populars no Referendàries de la Generalitat va donar la raó a l'ajuntament el passat desembre. Va avalar la petició de canvi de formulari i l'exigència d'incloure fotocòpies del DNI. Tot seguit, a principi d'any, l'ajuntament tancava la porta a la consulta de la Miralda. El grup d'impulsors d'aquesta iniciativa, representada per Eduard Girona, va rebre una resolució en què l'alcalde Marc Almendro en "denegava la convocatòria".

La Comissió de la Consulta Popular de la Miralda considera que les administracions "abusen del poder que tenen" quan exigeixen condicions excessives com aquestes. Com a resposta, el col·lectiu va demanar a la revista *Alella* publicar una crida on demanen "la col·laboració de tothom qui vulgui saber el parer dels alellencs sobre La Miralda, amb el benentès que ara la consulta popular pot ser molt més que una simple consulta urbanística". "Podem aplicar la democràcia directa, tal com vam saber fer el primer d'octubre", asseguren en el text que trobareu a revistaalella.cat. Podeu contactar amb els impulsors mitjançant correu electrònic (consultapopularmiralda@gmail.com) o al perfil d'Instagram ([@consultapopularlamiralda](https://www.instagram.com/consultapopularlamiralda)). ●

Lluís Llach analitza a Alella el paper de l'independentisme actual

L'Espai d'Arts Escèniques va omplir-se de públic dimecres 18 de febrer per escoltar la xerrada que va oferir el cantautor, i president de l'ANC, Lluís Llach. Amb el títol "La importància de l'Assemblea Nacional Catalana avui", la sessió va analitzar el paper actual de l'entitat i els reptes que ha d'afrontar el moviment independentista en el context polític, econòmic i social actual. En acabar l'exposició de Llach, es va obrir un torn de preguntes en què els assistents van poder formular les seves reflexions i dubtes i, en acabat, es va oferir una copa de vi blanc d'Alella. ●

Narcís Perich publica un nou disc amb to compromès

El 27 de febrer el cantautor alellenc va llançar el seu nou disc, el dotzè de la seva trajectòria, titulat *Cançons d'amor i lluita*. El treball, que marca el retorn del músic després de dos anys i una operació de cordes vocals, fusiona el folk amb la protesta i ha estat enregistrat a casa seva amb una instrumentació mínima centrada en la guitarra i la veu. El repertori combina dues composicions pròpies amb adaptacions al català de cançons emblemàtiques d'autors com Bruce Springsteen, Bob Dylan o Mark Knopfler i pot escoltar-se a YouTube, Bandcamp i les principals plataformes excepte Spotify. ●

Els socialistes d'Alella constitueixen l'agrupació local

L'agrupació local del Partit dels Socialistes de Catalunya a Alella - Alella Primer es va constituir oficialment el 13 de febrer passat, amb el regidor Cristóbal Zuera com a nou primer secretari. Montse Gismero com a secretària d'organització i Daniel Montes com a secretari de política municipal completen el grup. Segons els socialistes alellencs, l'oficialització del grup "va més enllà d'una estructura de partit i es planteja per projectar el futur del poble amb mirada progressista". ●

Foto dels nadons nascuts a Alella l'any 2025

Convoquem els pares de criatures nascudes l'any passat al poble per fer una foto de tots plegats que publicarem al proper número ordinari de la revista *Alella* (finals de maig).

Data: **25 d'abril**. Hora: **12 h**
Punt de trobada: **Can Magarola**

En cas de pluja, la convocatòria tindrà lloc el 2 de maig.

Sis vídeos per explicar Alella des de la revista

La revista *Alella* ha estrenat aquest any una nova línia de continguts audiovisuals amb la publicació de sis vídeos que amplien la seva presència a l'entorn digital. Les peces, difoses a través de la web i les xarxes de la revista, proposen una aproximació breu i directa a persones, iniciatives i realitats del poble, mantenint l'esperit de periodisme local que caracteritza la publicació des de la seva fundació l'any 1960.

El projecte s'ha pogut posar en marxa gràcies a l'obtenció d'una subvenció de la Generalitat de Catalunya destinada a projectes de transformació digital en mitjans de proximitat.

Aquesta aportació ha permès adquirir equip tècnic bàsic de gravació i edició i experimentar amb nous formats audiovisuals pensats per a la difusió en línia.

Els sis primers vídeos, amb la presència de veïns d'Alella i la col·laboració de membres de Cerquem les Arrels, constitueixen una prova pilot que la revista valora positivament i que obre una nova via de comunicació amb els lectors. La voluntat és donar continuïtat a aquesta línia i anar incorporant noves peces audiovisuals de manera progressiva. ●

Jordi Albaladejo parlant de Marianna de Copons.

DEL PLE

Prorrogat el contracte de distribució i abastament d'aigua amb Agbar

El Ple del 26 de febrer va aprovar d'estendre la concessió del servei de distribució i abastament d'aigua amb l'empresa Agbar, que finalitzava just l'1 de març passat, per garantir la prestació d'aquest servei públic mentre no es fa la licitació necessària per definir qui en serà l'adjudicatari a partir d'ara. Arran de les crítiques per falta de previsió per no haver fet encara aquesta licitació, l'alcalde es va excusar en el fet que és un contracte molt complex i que s'hi treballa de fa temps. La proposta va tirar endavant amb els vots a favor d'ERC, el PSC i Primàries i les abstencions de Junts, el PP i el regidor no adscrit. ●

Es demana un nou educador infantil per a l'escola la Serreta

Totes les formacions del Ple van aprovar per unanimitat, a la sessió del 26 de febrer, de sol·licitar al Departament d'Educació la incorporació immediata d'un educador infantil a l'escola la Serreta per a aquest mateix curs. L'AFA de

l'escola va fer arribar aquesta demanda preocupada pel fet que s'ha desdoblant en dues línies el grup d'Infantil 3 anys (I3), però no s'ha dotat el centre de personal d'atenció educativa necessari per atendre'l adequadament. ●

Xavier Merlos, nou regidor de Primàries Alella

Al Ple del 18 de desembre va rebre l'acta de regidor el nou portaveu del grup de Primàries Alella, Xavier Merlos, que pren el relleu de les seves predecessores Glòria Monné i Mònica Brutau, que van ocupar aquest càrrec el primer i segon anys del mandat, respectivament. La formació relleva anualment el representant en compliment del seu programa polític. Merlos, que tindrà una dedicació parcial del 30%, percebrà una retribució anual bruta de 10.102 euros. ●

Endavant la rehabilitació del darrer pis de la Casa dels Mestres

L'últim pis de la Casa dels Mestres, el 1r 1a, serà finalment rehabilitat per destinar-lo, com els altres, a habitatge social. Se'n farà una actualitza-

ció de les instal·lacions i la fusteria i una redistribució interior que li configurarà tres habitacions, dues cambres de bany i una cuina-menjador. El cost previst de l'actuació serà de 105.732 euros. Al seu moment no es va poder incloure a la reforma integral que es va fer d'aquests pisos perquè estava habitat. El projecte de rehabilitació es va aprovar definitivament i per unanimitat al Ple del 18 de desembre. ●

Es reclama una auditoria i un manteniment més bo del servei de Rodalies

El conjunt d'incidents recents i mal funcionament del servei ferroviari de Rodalies va portar ERC, juntament amb Junts, a presentar una moció al Ple del 29 de gener per requerir al Ministeri de Transports una auditoria exhaustiva de l'estat de la infraestructura ferroviària al Maresme. La moció també demana d'establir un calendari clar, verificable i públic de manteniment i millora de la línia R1 i les infraestructures associades. La moció es va aprovar amb els vots a favor d'ERC i Junts i les abstencions del PSC, el PP, Primàries i el regidor no adscrit. ●

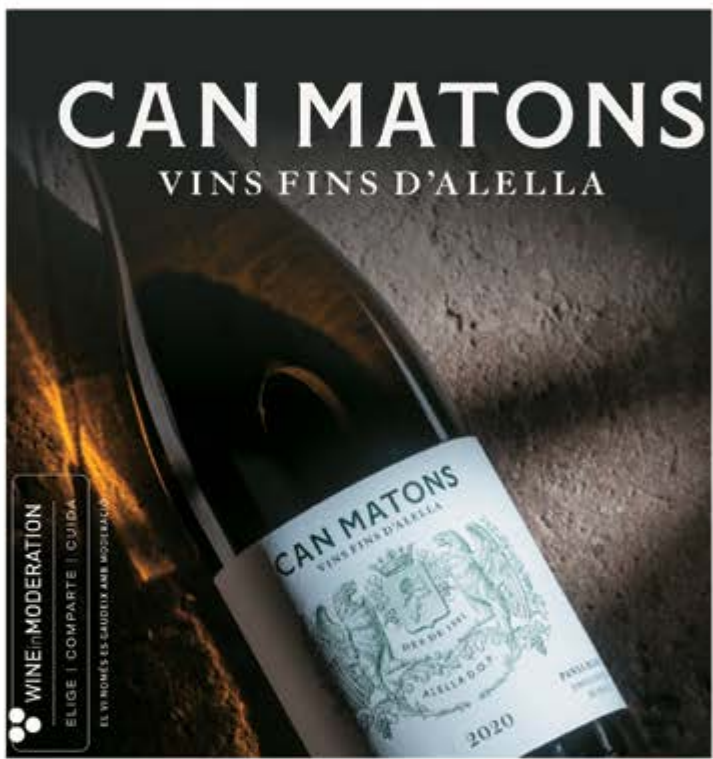
VISITA'NS!
Enoturisme personalitzat

+34 628 624 182

visita@artlaieta.wine

www.artlaieta.wine @artlaieta

Camí baix de Tiana s/n · 08328 Alella, Barcelona

CAN MATONS
VINS FINS D'ALELLA

WINE in MODERATION
ELIGE | COMPARTIR | CUIDA
EL VINOMÉS SARDIUX AMB MODERACIÓ

JORDANA

Rambla Àngel Guimerà, 60
ALELLA · 08328
cellerjordana@hotmail.com
Tel. 93 180 66 78

VENDA I DEGUSTACIÓ
D'EMBOTITS,
FORMATGES, VINS
I CAVES

Obert de 9 a 14 h, de dilluns a divendres
de 9 a 15 h, dissabte i diumenge
De 17 a 20:30 h, de dilluns a dissabte
Dimarts tancat

MTarres **assegurances**

Galeries Alella · Santa Madrona, 8 · Tels. 671244488 - 646513950
info@assegurancesmtarres.com
montserrat.tarres@occident.com

Cascos, guants, accessoris ...
VENDA I REPARACIÓ DE MOTOS I BICICLETES
Sant Josep de Calassanç, 12 · Telf. 93 555 14 93 · 08328 Alella · www.alellamotors.cat

OBRES i REFORMES
ALELLA S.L.

REHABILITACIÓ INTEGRAL DE L'HABITATGE
PROJECTES I INSTAL·LACIONS

Sant Josep de Calassanç 37 - 08328 Alella
Tel. 93 540 50 56 - alella@obresireformes.com

Companyia d'Alella
VINATERIA I TAVERNA

Riera Coma Fosca, 28-30 / Telèfon 93 540 03 41
Riera Principal, 20 / 93 404 69 46
www.varietalis.com

“Alella ha de posar l’accent a ser poble cuidador; aquest hauria de ser el nostre model”

Cristóbal Zueras és el tercer tinent d’alcalde i regidor de Serveis Socials i Cooperació al Desenvolupament de l’Ajuntament d’Alella. Ocupa el càrrec en representació d’Alella Primer-PSC, que amb dos regidors va ser clau per establir una majoria al Ple en pacte amb Esquerra, que després de les eleccions del 2023 s’havia quedat en minoria. Fem un repàs a les seves àrees de govern i descobrim la seva visió sobre els temes més rellevants d’aquest mandat.

Cristóbal Zueras va demanar-nos fer la seva foto per a l’entrevista al davant de l’edifici d’Alella Vinícola.

AGNÈS CÉSPEDES

Ja han passat gairebé tres anys d'aquest mandat; com us sentiu el PSC dins l'equip de govern?

La veritat és que hi estem molt còmodes, i crec que treballem molt. Tot i que som només dos regidors socialistes per vuit d'ERC, hi ha un tracte d'igual a igual. Estem contents perquè se'ns escolta quan opinem alguna cosa diferent i de seguida arribem a consensos, fins i tot en els temes més complicats. Sento que s'hi valora la nostra aportació.

Però se us han delegat regidories amb poc pes polític.

Dins el procés de negociació del pacte, ens van atorgar aquelles regidories que demanàvem, no totes, és clar, però sí aquelles que vam considerar que podíem gestionar i assumir-ne la responsabilitat. Érem conscients que tant la meua companya, la Montserrat Gismero, com jo, no deixaríem les nostres feines i, per tant, la nostra dedicació seria parcial.

Una de les àrees que encapçales és la de Serveis Socials. Quina és la tasca que s'hi desenvolupa, tenint en compte que Alella és entre els municipis amb rendes més altes de Catalunya?

La primera impressió, errònia, és que no hi ha gaire necessitat, però de col·lectius que requereixen atenció n'hi ha molts. No totes les famílies d'Alella tenen un potencial econòmic per tenir-ho tot cobert. N'hi ha que tenen dificultats perquè treballen amb sous baixos o perquè són monoparentals. Per a aquests casos hi ha la línia de beques, tant de menjador com de material escolar, o per a sortides, per fer colònies i activitats extraescolars. Atenem gent gran que està sola, i, després, com a tot arreu, també hi ha famílies que potser han patit violència de gènere o alguna mena de maltractament. També hi ha casos de sanitat i de persones que fins i tot necessiten ajuda alimentària, i això ho treballem a través del rebost d'aliments i de Càritas. Per tant, en aquest aspecte, Alella no és diferent d'altres municipis. Potser hi ha menys casos, evidentment, perquè és una població petita i amb una situació econòmica particular, però situacions desfavorables, n'hi ha.

També ets al càrrec de la Regidoria de Cooperació al Desenvolupament. Què es pot fer en aquest àmbit des d'un ajuntament?

Des de l'àrea de Cooperació Internacional es treballa sobre tres línies. Una és la de donar suport a projectes que ens presenta el Fons Català de Cooperació. Cada any

ens fa una proposta per participar amb altres ajuntaments de Catalunya en el cofinançament de diversos projectes que normalment són a l'Àfrica i l'Amèrica Llatina. Llavors, en fem una selecció des de la Comissió de Cooperació Internacional i escollim aquells als quals destinem el 0,7% dels ingressos del pressupost municipal.

Encara s'atorguen les beques solidàries?

L'altre projecte important que tenim són les beques per a dues persones per fer unes estades solidàries de tres setmanes a l'estiu, en conveni amb l'Associació Catalana per la Pau. Donen l'oportunitat a joves de conèixer una activitat de cooperació i de transmetre-la després al poble. Aquest any passat no es van poder fer i enguany tampoc perquè aquesta ONG és en tràmits administratius. Esperem reprendre-les l'any que ve.

A L'EQUIP DE GOVERN, HI HA UN TRACTE D'IGUAL A IGUAL. SENTO QUE S'HI VALORA LA NOSTRA APORTACIÓ

ALELLA NO ÉS DIFERENT D'ALTRES MUNICIPIS: TAMBÉ TÉ VEÏNS EN SITUACIONS DESFAVORABLES

I les Jornades de Cooperació? Es fan?

Fins a l'any 2024 fèiem les jornades de cooperació internacional "Una mirada al món". El 2025 vam donar per acabat aquest format, i en comptes d'aplegar totes les activitats en una setmana molt intensa, el que hem fet és separar-les i oferir-les durant diferents moments de l'any. Intentem fer una activitat cada mes: una tertúlia, un cinefòrum, una xerrada, una taula rodona, teatre... diferents formats per a diferents públics, i seria una educació per a la ciutadania en general.

Preveieu fer més canvis a l'àrea?

Hem demanat un recurs tècnic a la Diputació de Barcelona perquè ens posin una consultora externa que ens ajudi a elaborar un procés participatiu del març fins al maig. Serà un procés selectiu, amb tècnics i regidors, entitats, i representants el món educatiu formal i no formal. L'objectiu és elaborar unes orientacions estratègiques, analitzar el que es fa i pensar què podríem fer en el futur per enfortir aquest àmbit, que tenim claríssim que hem de seguir reforçant.

ELS GRANS TEMES DEL MANDAT

I més enllà de les teves àrees, des del govern es prenen decisions molt importants per al futur d'Alella. Parlem del projecte urbanístic de la Miralda, el conveni de la Vinícola... Al PSC, heu format part d'aquestes decisions?

Sí, al govern ens reunim cada dijous i allà es parlen tots els temes, no només els de regidoria, sinó que els importants que afecten el conjunt del govern municipal també es debaten. I arribem a consensos sempre. I, evidentment, així s'ha fet amb els temes transcendents, com pot ser la Miralda o la Vinícola, per posar-ne dos exemples. Jo també vaig participar en les reunions de negociació per la Vinícola. Evidentment, ho parlem entre tots i ho decidim entre tots, però tenim sempre clar que ERC té vuit vots i nosaltres som dos.

Subscrius, doncs, totes les decisions preses sobre aquests grans projectes urbanístics?

Sí, sí, totalment. Són fruit d'un debat dins l'equip de govern.

El PSC sempre heu reclamat recuperar el total de la Vinícola per al poble. Però el preu que s'havia de pagar era aquest conveni que s'ha anunciat?

Una opció per recuperar la Vinícola era comprar-la, i una altra opció hauria estat expropiar-la. Però no es volia obrir un conflicte perquè s'hauria acabat als tribunals i s'hauria allargat moltíssim. Per tant, l'opció que es plantejava era la compra. El problema eren, com sempre, els diners, perquè un edifici com la Vinícola suposa un desemborsament de capital important, i després hi has de sumar el que necessitaràs per reformar-la. I la Vinícola requerirà una inversió molt gran en aquest sentit. Per tant, que s'hagi arribat a aquest acord no em sembla malament, perquè si ho mires fredament, s'estalvien diners que podrem destinar a altres coses.

En el cas de la Vinícola han sorgit moltes crítiques per la pèrdua d'aparcament que es planteja a la zona de Can Calderó.

El govern som conscients que amb aquest acord es perdran places d'aparcament. Però ja analitzem opcions de futur, i tot i que encara no hi ha res decidit, estem estudiant on podem crear noves borses d'aparcament per suplir les que es perdran amb l'operació.

I pel que fa a la Miralda, ho hauríeu fet diferent al PSC?

En aquest cas, el que vam dir és que volíem guanyar el màxim possible de zona verda

a tota la superfície de la Miralda, i això s'ha complert. Tindrem un gran parc, que serà l'únic gran parc públic del poble, fora de les zones boscoses, i crec que té molt de potencial. Haurem de veure com l'estructurem perquè tingui un retorn social i ambiental, però això ho entomarem en el pròxim mandat.

Et sembla encertada la urbanització que s'hi preveu?

Tant els habitatges com les dues superfícies comercials es concentraran per sota del torrent, més endreçats i en una zona ja pràcticament urbana. S'hi faran al voltant de 140 habitatges, la meitat dels quals és previst que puguin ser de protecció oficial.

El tema de l'habitatge és una de les grans preocupacions d'Alella; n'heu parlat al programa del PSC diverses vegades. Totes aquestes actuacions urbanístiques ajudaran a resoldre el problema o l'agreuaran?

El tema de l'habitatge és complicat, perquè el mercat lliure té els preus que té, inassumibles per a la majoria. Això no pots regular-ho, però tot aquell habitatge que aconseguim que sigui de protecció, sigui de venda, amb preu taxat, o especialment de lloguer —que hauria de ser la prioritat—, pot arribar als col·lectius que els necessiten, a persones del poble, gent gran o joves. Per tant, ampliar la borsa d'habitatge social és positiu. Amb això no resoldrem el problema ni a Alella ni enlloc, perquè la qüestió de l'habitatge és un problema a tot Catalunya i a tot l'Estat també.

EL PACTE DE GOVERN VA SER UN TEMA MOLT PRAGMÀTIC I PROGRAMÀTIC, PERQUÈ ÉS DES DEL GOVERN QUE ES POT INCIDIR EN LES POLÍTIQUES MUNICIPALS

ALELLA NO POT SER UN REDUCTE GAL I NO CRÉIXER: SERIA INSOLIDARI AMB LA RESTA DEL PAÍS

El desenvolupament de la Serreta, l'antiga Crison, la Miralda, i també la Vinícola suposarà un augment de veïns. Això no saturarà els serveis i equipaments del poble?

Les grans promocions urbanístiques inclouen estudis de mobilitat, d'ús de serveis i

tot això s'està fent d'una manera equilibrada. No parlem d'un creixement desmesurat, perquè com a molt arribarem a 13.000 habitants. Crec que el creixement que es fa és moderat, comparat també amb altres municipis del voltant. I, per tant, es podrà absorbir. La mobilitat serà més difícil, perquè al final hi haurà més cotxes, però també hi ha projectades rotondes d'accés a l'autopista i a l'antiga N-II, per sota de Can Teixidó. I pel que fa als equipaments, ja hi ha previstes borses d'espai per fer nous serveis.

Així doncs, els col·lectius que s'oposen a la Miralda o que opten per un decreixement estan equivocats?

Diria que no són conscients de la realitat que viuen. Què vull dir? Que si venim d'una Catalunya que era de 6 milions i ara som en una Catalunya que és de 8 milions, i les projeccions demogràfiques apunten que d'aquí a uns anys serem la Catalunya dels 10 milions, aquests habitants s'han de repartir per tot el país. Llavors, Alella no pot ser un reducte gal. Seria una miqueta insolidari amb la resta del país. Tots els municipis al voltant creixen, alguns més, altres menys, i Alella no pot deixar de créixer i, al revés, decreixer. Per tant, crec que és un missatge una mica populista dir que a Alella volem continuar sent un oasi i que només hi siguem els de sempre i no vingui ningú més.

Quin ha de ser, per a tu i el teu grup, el model de poble per a Alella?

Els anys vinents s'ha de posar més l'accent en el tema d'Alella com a poble cuidador, perquè de cop tenim més gent, més persones, amb diferents dificultats, i el tema de les cures és cada cop més necessari. I, d'altra banda, la qüestió de la cultura, continuar potenciant-la, amb espais com la Vinícola, on ubicarem la biblioteca i la sala d'exposicions que ara hi ha a Can Manyé. I hi afegiria que cal recuperar una mica la connexió amb la natura, aprofitar els boscos que tenim, i també el futur parc que tindrem a la Miralda. Cal treballar-ho en els pròxims mandats.

PREPARANT LES PRÒXIMES ELECCIONS

Aquest passat febrer es va reconstituir l'agrupació local del PSC a Alella, i ens vas sortir elegit primer secretari. Vol dir que el 2027 tornaràs a ser el candidat a l'alcaldia?

Jo aniré a les llistes a Alella, segur. No hi puc residir, però és el poble que m'estimo i que conec i onestic a gust amb l'agrupació. No hem encetat el meló de la candidatu-

ra encara, però repetir no m'importaria. Però ho he de valorar personalment, amb la família, i també a nivell d'agrupació i de partit.

I heu valorat si el fet d'haver format part del pacte de govern amb ERC us penalitzarà?

El pacte de govern va ser un tema molt pragmàtic i programàtic. En el sentit de dir: nosaltres, com qualsevol partit que es presenta a unes eleccions, el que volem és governar, perquè és des del govern que es pot incidir en les polítiques. Des de l'oposició es pot incidir poquíssim. Per tant, ser al govern per a nosaltres és important. Que això té un cost és obvi; al final, res surt gratuït a la vida, tot suma i tot resta. El que vam valorar va ser formar part del govern per marcar des del nostre programa quines són les coses essencials que s'han de treballar aquest mandat i poder estar més en contacte amb la gent i conèixer què passa i què pensen. ●

PERFIL PERSONAL

Cristóbal Zuera, tot i no haver nascut a Alella, hi manté un fort vincle des de pràcticament tota la vida. Educador social, el 1998 hi exercí d'informador juvenil i del 2000 al 2012 va ser-ne el tècnic de Joventut, càrrec des del qual va poder conèixer durant anys la situació dels joves alellencs. Posteriorment, també ha estat tècnic dinamitzador d'Emprenedoria i Empresa, primer a l'Ajuntament d'Alella i després al Consell Comarcal del Maresme. Actualment, és funcionari interí a l'Ajuntament de Barcelona, on desenvolupa programes d'acció comunitària. En política, des del 2003 ha format part de diverses llistes municipals del PSC, primer al Masnou i des del 2019 a Alella mateix, on des d'aquest passat febrer és el primer secretari de l'Aggrupació Local. Nascut el 1971, viu en parella i té dues filles, ja adultes.

APUNTS

UN LLIBRE: *La península de las casas vacías*, de David Uclés

UNA PEL·LÍCULA: *El valor sentimental*, de Joachim Trier.

UNA AFICIÓ: Fer cervesa artesana casolana.

UNA CANÇÓ: "Vestida de nit", de Sílvia Pérez Cruz.

UN VI: Jo sóc més de cervesa! [Riu.] Però potser un Brizat de Testuan.

UN MENJAR: Un filet amb salsa Stroganoff.

Quins pisos hi ha previstos a la Vinícola?

No tots els pisos previstos tenen el mateix recorregut: alguns es podran fer, d'altres podrien no fer-se, i alguns encara no se sap on aniran

Il·lustració que mostra una vista d'Alella des del cel. S'hi aprecien la plaça que apareix a l'actual edifici d'Alella Vinícola (UE 3), els pisos que anirien al pati de verema (UE 2) i els que es faran a l'aparcament de Can Calderó (UE 1)

en un intercanvi de drets urbanístics: el municipi obté un equipament patrimonial d'ús públic i, a canvi, el propietari privat rep drets per construir habitatges en altres punts del mateix entorn de la Vinícola. Es tracta d'un balanç que pretén equilibrar el que se cedeix a l'ús públic i el que es pot edificar, i que segons la Modificació fa viable urbanísticament l'actuació.

Quants pisos es preveuen i com es reparteixen

El document de la modificació del POUM estableix un màxim teòric de 49 habitatges per al conjunt de l'àmbit. Dins d'aquest límit, el desenvolupament que es concreta al document i que s'explica en aquest article correspon a 48 habitatges, 24 dels quals serien de promoció lliure i 24 de protecció oficial.

Pisos de promoció lliure: els que tenen més concreció

Els 24 habitatges de promoció lliure s'associen als terrenys requalificats (UE 1 a les imatges que acompanyen aquest article), fins ara aparcament públic a l'aire lliure, que passen a permetre l'ús residencial. Aquesta requalificació forma part de la compensació econòmica articulada mitjançant drets urbanístics que preveu l'operació.

HI HA 12 HABITATGES DE PROTECCIÓ QUE PODRIEN NO ARRIBARSE A CONSTRUIR MAI, SENSE QUE AIXÒ CONTRADIGUI EL POUM

Això no vol dir que s'hagin de construir de manera immediata, ja que abans cal completar diversos tràmits urbanístics (reparcel·lació, urbanització i llicències). Ara bé, en comparació amb la resta de pisos previstos, són els que tenen una ordenació urbanística més clara i delimitada, perquè disposen d'un emplaçament concret i d'un marc d'execució més definit.

RAMON RUIZ BRUY

La modificació puntual del POUM a l'entorn de la Vinícola planteja la possibilitat de construir habitatges al centre d'Alella. Però, tal com es desprèn tant del document tècnic com de les explicacions fetes posteriorment per l'alcalde al ple municipal, no tots els pisos previstos tenen el mateix grau de concreció ni la mateixa garantia d'execució.

Quina és la situació i quines són les fonts

Per entendre què preveu aquesta modificació, cal tenir en compte dues fonts complementàries: el document de modificació del

POUM, que estableix el marc urbanístic i el nombre màxim d'habitatges possibles, i les explicacions fetes per l'alcalde al ple municipal del desembre passat, que en matisen l'aplicació pràctica.

La modificació planteja que les parts de l'antiga cooperativa Alella Vinícola qualificades de patrimoni passin a destinar-se a equipament comunitari cultural de titularitat pública, amb la cessió de l'edifici catalogat a l'Ajuntament d'Alella. Paral·lelament, una part dels terrenys municipals fins ara destinats a aparcament en superfície es requalifiquen per permetre'n l'ús residencial. Dit en termes planers, l'operació es basa

Imatges renderitzades del projecte.

24 pisos de protecció oficial

La modificació del POUM també preveu 24 habitatges en règim de protecció oficial, en les modalitats genèrica o específica, d'acord amb la legislació vigent, 12 de cada.

Pisos de protecció oficial que poden no fer-se

Pel que fa als primers 12 habitatges protegits, s'ubiquen en un edifici situat a la zona del pati de verema (UE 2), a l'altra banda de l'edifici principal del celler, on actualment ja hi ha un habitatge. Aquest espai quedarà separat del conjunt patrimonial per un futur vial públic.

Sobre aquests habitatges, l'alcalde va aclarir al ple que el planejament atorgava el dret a construir-los, però no n'establia l'obligació. L'edifici continuarà sent de titularitat privada, actualment en mans de la societat propietària de la Vinícola, i són els

seus propietaris –o qui en pugui ser titular en el futur– els qui poden decidir si exerceixen o no aquest dret urbanístic.

En conseqüència, aquests 12 habitatges podrien no arribar-se a construir mai, sense que això contradigui el que preveu la modificació del POUM. En tot cas, si es construïssin, només podrien ser habitatges de protecció oficial, d'acord amb la nova qualificació urbanística, una qualificació més limitada en preu, però socialment molt sol·licitada.

Pisos de protecció oficial que encara no tenen ubicació

La situació dels altres 12 habitatges de protecció oficial previstos és diferent. Tot i que el document els inclou dins el còmput total d'habitatge protegit, el mateix planejament preveu que l'espai on inicialment s'haurien d'ubicar no acabi acollint habitatges, sinó

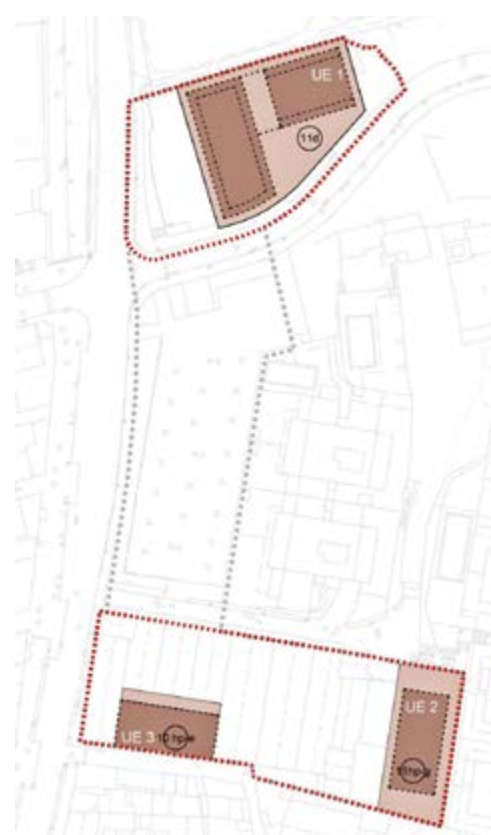
que es destini a una plaça (UE 3) o espai públic d'accés al futur equipament cultural de la Vinícola.

Això implica que aquests 12 habitatges no es construiran en l'emplaçament indicat inicialment. El planejament no elimina aquest dret, però el deixa en reserva, pendent de trobar una nova ubicació adequada i una fórmula de desenvolupament possible. És a dir, definir en el futur com, on i a través de qui es podrien arribar a construir aquests pisos. Avui dia, aquest emplaçament encara no s'ha definit.

Ni el document de la modificació ni les explicacions fetes al ple concreten quin sòl hauria d'acollir aquests habitatges, qui l'hauria d'aportar ni qui n'hauria d'assumir la promoció. Aquestes qüestions queden obertes i s'hauran de determinar en fases posteriors de l'ordenació urbanística. ●

Fotomuntatge on es destaquen en vermell les zones afectades per la modificació del POUM.

Esquema de situació dels emplaçaments UE 1, UE 2 i UE 3.

GARDEN ARENAS

Plantes · Floristeria · Decoració

Visita la nostra botiga online
www.gardenarenas.com

Riera Fosca, 11-29 - 08320 Alella
Tel. 93 555 12 43 - WhatsApp 620 99 37 51

web@gardenarenas.com
www.gardenarenas.com

Propietats Excepcionals,
Ubicacions Exclusives

LUCAS FOX
A Dils company

Ver propietats

Lucas Fox Maresme

Plaça de l'Ajuntament, 7, 08328 Alella
(+34) 935 952 490 · maresme@lucasfox.com
www.lucasfox.es

Alella acomiada Quico Lluch, una figura clau de la vida cívica i festiva del poble

Un funeral emotiu a Sant Feliu, amb honors dels Miquelets i el taüt cobert amb l'estelada, va servir per fer l'últim adeu a un dels veïns més estimats d'Alella

OSCAR PALLARÉS

RAMON RUIZ BRUY

La parròquia de Sant Feliu d'Alella es va omplir de gom a gom per acomiadar Quico Lluch i Prat, un dels veïns més estimats i actius del municipi. El funeral, profundament emotiu, va reunir familiars, amics i molts veïns que van voler retre el darrer homenatge a una persona que durant dècades havia estat present en gairebé tots els àmbits de la vida col·lectiva del poble.

Seguint les seves últimes voluntats, el taüt estava cobert amb l'estelada. Abans de l'entrada del fèretre al temple, un escamot dels Miquelets de Catalunya el va vetllar amb uniformes d'època i, en acabar la cerimònia, els recreadors van disparar una salva d'honor en record seu. En Quico, que amb els Miquelets interpretava el paper de mossèn i havia estat fundador dels Trabucaires del Vi d'Alella, segur que hauria aprovat aquest darrer homenatge.

La mort d'en Quico Lluch ha deixat una empremta profunda a Alella. Popularíssim i molt estimat, havia estat durant dècades una presència constant en la vida cultural, associativa i festiva del municipi, sempre amb

una energia inesgotable, un somriure a punt i una voluntat constant de servei als altres.

Nascut a Alella, va estimar el poble per sobre de tot i el va portar sempre amb ell on anava, cosa que el va convertir en un dels seus millors ambaixadors. Vinculat professionalment al món del vi —una passió que li venia de família—, va treballar durant anys com a comercial i tècnic, sempre amb predilecció pels vins de qualitat, fins que es va jubilar.

Més enllà de la trajectòria professional, en Quico va destacar sobretot per la seva implicació cívica i cultural. Va ser impulsor dels Trabucaires del Vi d'Alella, recreador històric amb els Miquelets de Catalunya, fotògraf incansable de la vida quotidiana del poble, mariner infatigable del rom cremat a les havaneres i un autèntic arxiver visual d'una Alella que ell mateix ajudava a construir.

També va ser regidor de l'ajuntament durant més d'una dècada, on va assumir responsabilitats de govern i deixar empremta, especialment en l'àmbit de les festes populars. L'any 2024 va ser escollit pre-

goner de la Festa Major, un reconeixement àmpliament compartit per tot el poble.

Els darrers anys van ser marcats per una llarga i dura lluita contra la malaltia. Lluny d'amagar-se'n, en Quico va afrontar aquesta etapa amb valentia i compromís cívic: després del seu trasplantament hepàtic, va impulsar i organitzar l'acte "La donació és vida", amb l'objectiu de conscienciar sobre la importància de donar òrgans. Encara aquest últim any va continuar participant activament en actes públics, com ara la Festa de la Verema, i va oferir així una autèntica lliçó de vida.

Els pobles són grans gràcies a persones com en Quico Lluch: gent que ho dona tot pels altres sense esperar res a canvi. En el seu cas, la dedicació era tan evident que el reconeixement li va arribar de manera natural i sincera. Un dels més simbòlics va ser incorporar-lo a la colla de capgrossos d'Alella, un gest que farà que la seva figura continuï present, any rere any, en les festes i celebracions del poble.

Descansa en pau, Quico. Alella no t'oblidarà. ●

RAMON RUIZ BRUY

Els Miquelets de Catalunya reten homenatge a Quico Lluch davant del seu fèretre.

COMERÇOS I SERVEIS DE LA PLAÇA ANTONI PUJADAS

PREMIUM HOUSES

Excellence Real Estate

Tel. 93 540 22 22
www.premiumhouses.com

ALUMINIS TÈCNICS
ALELLA

Plaça d'Antoni Pujadas, local 8 Tel. 93 540 84 00 Alella
www.aluminisalella.com aluminisalella@gmail.com

CLINICA DENTAL

Vera

Dr. Jose Mª Araujo

Llicenciat en Odontologia · Màster Implantologia · E. Superior d'Implantologia de BCN

Odontologia General · Implantologia i Estètica · Periodòncia-Ortodòncia · Servei d'Ortopantomografia

Plaça Antoni Pujadas n° 14 Tel. 93 555 49 71

20% dte. en tots els tractaments

El Racó d' Alella

BAR - CAFETERIA

Un racó per gaudir, relaxar-te i compartir

Plaça d'Antoni Pujadas, 10B · 08328 Alella
elracodalella@gmail.com · Telèfon: 93 540 34 51

Servei d'atenció domiciliària
i hospitalària les 24h

Personal titulat i qualificat

Servei de qualitat i
tracte personalitzat

**TRUQUEU-NOS EXPLIQUEU-NOS EL VOSTRE CAS
I US DONAREM LA SOLUCIÓ QUE NECESSITEU**

Plaça Antoni Pujadas i Nirell, 9B · 08328 Alella (Barcelona) · Tel. 93 540 28 37 www.asadsl.com

CANSAT QUE ET PORTIN?

Ha arribat el moment de
començar a conduir!

ENSENYANT A CONDUIR DES DE 1980

www.autoescuelaPark.com

93 540 92 68

Deixa'ns descobrir
la bellesa que hi ha en tu.

SWEET SOUL
- ESTÈTICA I BIENESTAR -

Pl. d'Antoni Pujadas, Local 13 B
08328 Alella, BCN
679 710 451 // sweetsoul.cat

Parera

Menú migdia
de dilluns
a divendres

CAFETERIA · CERVERERIA · SALSITXERIA

Plaça d'Antoni Pujadas, 5, local 5 · Tel. 93 768 64 21

El Col·lectiu Sauló entra en escena amb una alternativa ciutadana al model urbanístic d'Alella

La plataforma veïnal defensa el decreixement urbanístic, reclama més participació ciutadana i treballa per articular una candidatura per a les municipals del 2027

AGNÈS CÉSPEDES / RAMON RUIZ BRUY

Les Golfes de Can Leonart van acollir el 26 de febrer passat la presentació pública del Col·lectiu Sauló, una plataforma integrada per veïns i veïnes d'Alella de perfils diversos que irromp en el debat local amb la voluntat d'oferir una alternativa al model urbanístic actual i de disputar les pròximes eleccions municipals, previstes per al maig del 2027.

El col·lectiu es defineix com a transversal i independent dels partits polítics tradicionals, i assegura que neix del descontentament amb l'orientació de les polítiques municipals i amb la manca d'espais efectius de participació ciutadana. Segons van exposar durant l'acte, l'objectiu és articular una candidatura ciutadana capaç d'arribar al govern municipal i revertir el que consideren un creixement excessiu del poble.

La presentació va ser conduïda per Jordi Prat, membre del col·lectiu, que va posar veu a un malestar que, segons va dir, és compartit per una part significativa del veïnat: la percepció d'un poble "cada cop més col·lapsat" i amb risc de perdre la personalitat. Prat va repassar els principals projectes urbanístics previstos, que podrien suposar la construcció d'uns set-cents habitatges nous i un increment de població superior a les dues mil persones, amb l'impacte consegüent sobre serveis i equipaments que, va advertir, "ja estan al límit". En aquest context, va defensar que el pròxim mandat municipal hauria de servir per "revertir les polítiques de construcció" impulsades fins ara.

Frenar el desenvolupament urbanístic

En la mateixa línia, Marc Maymó va incidir en la viabilitat de frenar o modificar el desenvolupament urbanístic previst. "Encara

que hi hagi un pla urbanístic, no és obligatori que s'executi tal com està plantejat", va afirmar, i va explicar que el col·lectiu rebia assessorament per explorar polítiques de decreixement que ja s'aplicaven en altres municipis. Maymó va remarcar que, a parer seu, les decisions actuals no responien a les necessitats reals del poble ni als interessos del veïnat.

L'acte també va comptar amb la intervenció de Mercè Marzo, exregidora de l'Ajuntament d'Alella entre el 2007 i el 2019, que va aportar una mirada des de l'experiència institucional. Marzo va alertar que les infraestructures bàsiques del municipi —clavegueram, xarxes d'aigua i subministrament elèctric— difícilment podrien assumir el creixement projectat, i va recordar que el planejament urbanístic es podia modificar si no hi havia drets adquirits. Va lamentar, a més, que les iniciatives veïnals impulsades en els darrers anys —com recollides de signatures o propostes de consultes populars— no haguessin trobat resposta per part del consistori. "Cal un model de poble que posi les persones al centre i generi espais de comunitat i convivència", va defensar.

Participació ciutadana

La necessitat de reforçar la participació ciutadana va ser un dels eixos compartits per la resta d'intervencions. Eduard Girona va subratllar la importància de treballar conjuntament amb les entitats locals i de promoure mecanismes de participació "reals i efectius", i Georgina Fonts va apuntar la manca de cohesió social i d'espais de trobada com una de les febleses actuals del municipi.

L'acte va aplegar una seixantena de persones, entre les quals, representants de di-

Un moment de l'acte de presentació.

RAMON RUIZ BRUY

verses associacions veïnals. En el torn obert de paraula, es van repetir les crítiques a la gestió municipal, tant en matèria d'urbanisme com pel que fa al manteniment de la via pública, els equipaments o la recollida de residus. Diversos assistents també van expressar la sensació de manca d'escolta per part de l'equip de govern i van recordar que el Consell de Poble no es convocava des de feia més d'un any i mig.

Al final de la presentació, el Col·lectiu Sauló va convidar les persones interessades a deixar les seves dades de contacte amb vista a accions futures. El grup confia a reunir els suports necessaris per constituir formalment una candidatura quan es convoquin les eleccions, un procés que, en el cas d'Alella, requerirà la recollida d'almenys cinc-cents signatures, tal com estableix la Llei del règim electoral general per als municipis de més de deu mil habitants. ●

L'Alella “estadísticament rica”: reflexions sobre una realitat polièdrica

Cal aprofundir i contextualitzar les dades a escala local per identificar-ne la complexitat i poder prendre decisions amb coneixement de causa

JOAN MIQUEL GOMIS

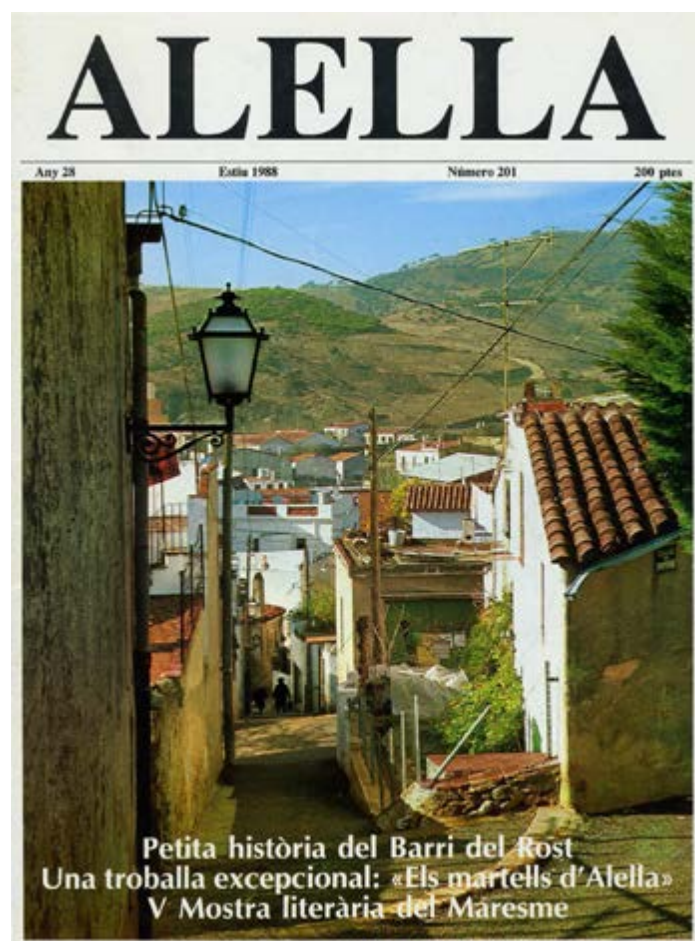
S'atribueix al Premi Nobel de Literatura George Bernard Shaw la frase que descriu l'estadística com la ciència que demostra que “si el meu veí té dos cotxes i jo cap, els dos en tenim un”. Aquesta afirmació irònica és molt útil per comentar les dades oficials que des de fa uns quants anys presenten habitualment Alella com un dels municipis amb més renda per càpita, no només de Catalunya, sinó també de l'Estat.

Les darreres dades (octubre del 2025) de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) presenten Alella com el quart municipi de més de dos mil residents amb la renda

neta anual mitjana per habitant més alta. És destacable que en les quinze primeres posicions d'aquesta llista de l'INE hi ha majoria de municipis de Barcelona, un total de vuit, per davant dels de Madrid (de major a menor renda): Matadepera, Alella, Sant Just Desvern, Sant Cugat del Vallès, Cabriels, Sant Vicenç de Montalt, Teià i Tiana. Però és especialment rellevant des de la perspectiva comarcal que en aquesta classificació apareixen cinc poblacions del Maresme.

Aquestes dades de l'INE sorgeixen de l'*Atles de distribució de renda de les llars* (ADRH), que proporciona informació

respecte del “nivell de distribució de renda per persona i llar”, segons descriu aquest organisme. Els indicadors s'obtenen a partir de les dades proporcionades directament per l'Agència Tributària sobre els residents d'un determinat territori. Aquests registres confirmen una realitat palpable al poble, alhora que en subratllen la transcendència en el context català i estatal. Tot i que la metodologia utilitzada és rigorosa i permet obtenir informació valuosa, com és lògic, cal tenir en compte determinades limitacions a l'hora d'interpretar i treure conclusions sobre aquests indicadors.

Portada d'una revista Alella de l'any 1988 i imatge del mateix racó del Rost a l'actualitat. El canvi urbanístic a la zona de la muntanya és notable.

TAULA 1: Renda neta anual mitjana per habitant (municipis de més de 2.000 habitants). Any 2023.

Pozuelo de Alarcón (Madrid)	30.524
Matadepera (Barcelona)	26.720
Boadilla del Monte (Madrid)	26.668
Alella (Barcelona)	25.382
Sant Just Desvern (Barcelona)	25.286
Torrelodones (Madrid)	25.127
Sant Cugat del Vallès (Barcelona)	24.748
Getxo (Biscaia)	24.626
Cabrils (Barcelona)	24.186
Rozas de Madrid, Las (Madrid)	24.183
Majadahonda (Madrid)	24.019
Sant Vicenç de Montalt (Barcelona)	23.697
Teià (Barcelona)	23.351
Tiana (Barcelona)	23.325
Loiu (Biscaia)	23.159

Font: INE (ADRH, darreres dades obtingudes l'any 2025)

El cas de l'espectacular pujada de rendes registrada en el municipi de Matadepera l'any 2018 és molt il·lustratiu. En fer públiques, l'any 2020, les dades d'aquell 2018 (sempre es publiquen amb un decalatge de dos anys), l'INE situava en el primer lloc de la llista de municipis amb més renda Matadepera, que superava el madrileny Pozuelo de Alarcón, que habitualment encapçala aquesta classificació. En valorar les possibles causes que podrien haver causat aquest canvi significatiu se'n va identificar ràpidament la raó. Un dels veïns de la població del Vallès Occidental era Manuel Lao, propietari de CIRSA, empresa multinacional dedicada a la indústria del joc, amb màquines recreatives, sales, casinos... Precisament, aquell any la corporació va ser adquirida, per aproximadament dos mil milions d'euros, pel fons d'inversió nord-americà Blackstone, operació que va proporcionar guanys multimilionaris a l'empresari. De manera que, amb la metodologia de l'INE, lògicament, el nivell de renda dels residents de Matadepera havia crescut de forma espectacular... i equitativa. Seguint amb la irònica definició de l'estadística de Shaw, amb aquesta venda de CIRSA, tots els veïns de Matadepera havien augmentat el nivell de renda.

Però malgrat aquestes possibles anomalies, que mostren els límits d'aquest tipus d'estadístiques i la cura amb la qual s'han de treure conclusions de les seves dades, la metodologia marca tendències consolidades que pot ser útil avaluar. Des del 2015, any en què l'INE comença a recollir les dades de l'ADRH, Alella ocupa una posició molt destacada que ha reforçat amb una evolució significativa a l'alça. Si l'any 2015 la renda neta mitjana per persona al poble era de 18.228 euros, les darreres da-

des relatives al 2023 —com hem vist— situen aquest indicador als 25.382. Per tenir una idea del que representa, cal considerar que aquest mateix any la mitjana a Catalunya era de 16.461 euros. En aquest període (2015-2023) s'identifiquen clarament els impactes de la covid. El 2019, el nivell de renda es va mantenir pràcticament igual que l'any anterior, amb aproximadament 21.200 euros. Però el 2020 i el 2021, el valor d'aquest indicador no es va mantenir i, de fet, es va reduir, de manera que en cap dels dos anys va assolir els 21.000 euros (20.913, l'any 2020). És en els dos darrers exercicis que es recullen els registres en què el creixement del nivell de renda d'Alella es reflecteix amb més força, amb creixements significatius del 10%, tant l'any 2022 com el 2023.

Una visió socioeconòmica més àmplia

En el procés d'anàlisi d'aquesta mena de dades, a l'hora d'obtenir conclusions és important combinar diferents fonts d'informació. El cas de l'Índex Socioeconòmic Territorial (IST) de l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT) també ens pot ser útil en aquest context. És un indicador que té en compte diversos factors socioeconòmics de la població, més enllà de la renda, com ara la població ocupada, treballadors de baixa qualificació, població amb estudis baixos, població jove sense estudis postobligatoris, estrangers de països de renda baixa o mitjana i renda mitjana per persona, segons descriu l'IDESCAT.

ENTRE ELS MUNICIPIS DE NIVELL DE RENDA MÉS ALT DESTAQUEN ELS QUE TENEN UN CARÀCTER RESIDENCIAL EN UNA UBICACIÓ ESTRATÈGICA A PROP DE BARCELONA O MADRID

Novament, les dades de l'IST situen a Alella en una situació destacada que lògicament ve condicionada pel perfil del seu nivell de renda alt. Si el valor mitjà de Catalunya és 100, Alella s'identifica entre les agrupacions territorials analitzades que es troben amb valors aproximats al 120 en aquests indicadors socioeconòmics. I, novament, en aquesta anàlisi, juntament amb Alella, diversos municipis del Maresme es troben en les posicions més destacades, com en els casos de Tiana, Cabrera de Mar, Teià, Sant Vicenç de Montalt o Llanvaneres.

En aquests municipis que encapçalen les posicions de rendes més altes i també d'una situació socioeconòmica més

bona, s'identifiquen trets característics comuns. Probablement, el més destacat és que aquests territoris es troben estratègicament ben situats al voltant dels dos grans motors econòmics, entre els més destacats d'Europa: les àrees de Madrid i Barcelona. El poder d'atracció d'inversions d'aquests centres urbans determina la capacitat d'influència en les seves respectives regions metropolitanes. Però aquests municipis amb rendes altes en general no destaquen inicialment pel dinamisme de les activitats econòmiques locals sinó pel caràcter residencial. És a dir, per la seva capacitat d'atracció de residents d'alt nivell adquisitiu que desenvolupen la seva vida laboral o empresarial fora del municipi. La combinació, entre altres, d'elements com ara (1) poder fer una vida "de poble" en un indret amb (2) una posició geogràfica estratègicament pròxima i ben comunicada (amb el permís de la Renfe i els embussos per carretera) amb la gran ciutat (cosa que pretén unificar els avantatges de les dues opcions) és clau. I el Maresme destaca com el territori que en un espai més reduït aglutina més nuclis d'aquestes característiques, recollits en emplaçaments privilegiats entre el mar i la muntanya de la Serralada Litoral.

Tot i aquest caràcter inicial fonamentalment residencial, s'identifica una tendència d'evolució d'aquests municipis amb l'atracció d'empreses (bàsicament de serveis) que han dinamitzat l'economia local i incrementat significativament el nombre de residents, com mostren diversos casos tant a Madrid (Las Rozas, Majadahonda, Pozuelo) com a Barcelona (Sant Cugat). Nuclis que han situat la població entre els 70.000 i els 100.000 habitants i que es posicionen, avui, en una dimensió diferent de la dels pobles esmentats del Maresme, també amb nivells de renda més alts.

El factor desigualtat

La irònica frase de Shaw ens permet introduir una reflexió necessària. Les dades sobre Alella posen l'accent sobre l'alt nivell adquisitiu dels seus residents, però què passa amb aquelles persones del mateix municipi que no tenen "cap cotxe"? No és fàcil trobar dades específiques sobre aquesta qüestió. Una manera d'acostar-se a aquesta realitat la poden proporcionar les estadístiques de renda municipal de l'Agència Estatal d'Administració Tributària (AEAT), pensades per mesurar la desigualtat de rendes dins de cada municipi. Una desigualtat que lògicament acostuma a ser més alta com més alt és el nivell de renda. Per exemple, en el cas esmentat de Matadepera, entre el resident Manuel Lao i el ciutadà que disposa de la renda més baixa del municipi. Si aquest indicador de desigualtat es troba en

el conjunt dels municipis de l'Estat en 1,32, els 6 municipis amb més renda el superen àmpliament, com es pot veure a la taula 2, en què Alella figura amb un 1,64. Cal considerar que el municipi amb una renda bruta més baixa (el malagueny Benamargosa) mostra una ràtio d'1,14.

Encara que l'objectiu és clar, tècnicament, el càlcul d'aquest indicador és complex. En aquest cas, l'AEAT basa l'anàlisi en la renda bruta (abans d'impostos) i, a l'índex de renda mitjana que ja hem comentat, hi afegeix la mediana, un indicador que l'Institut d'Estudis Catalans defineix com la "dada situada en el centre d'un conjunt de dades o observacions estadístiques, ordenades de menor a major, que té el mateix nombre de dades tant per sobre com per sota".

Un altre dels indicadors internacionalment més utilitzats per mesurar la desigualtat és el que presenta l'anomenat índex Gini, en què el valor 0 en un territori determinat representa la màxima equitat i 100

dels 3.386 habitants del 1981 als 5.260 del 1986. Un augment de residents molt significatiu procedent bàsicament de l'àrea metropolitana de Barcelona. Possiblement, es podria situar en aquest període la consolidació d'Alella com a municipi de primera residència, amb una reducció dràstica dels habitatges de segona residència existents fins aleshores.

Noves realitats i reptes de l'anàlisi de dades

El caràcter residencial de bona part dels municipis que hem vist que destaquen pel nivell de renda posa de manifest el pes de l'habitatge en les seves dinàmiques socials. En aquest context, avui hi ha un consens generalitzat a considerar l'accés a l'habitatge com un dels factors amb més impacte sobre la desigualtat en grans nuclis urbans. No aprofundirem en la complexitat d'aquest fenomen al poble, ja que la revista *Alella* ha publicat en els

145 (2024), amb un creixement regular en tots els anys, inclosos els de la pandèmia. Són dades referides a HUT regulats i que, per tant, no tenen en compte la possible oferta no registrada, que podria fer créixer significativament aquesta xifra. Certament, es tracta d'un percentatge reduït si es té en compte el total d'habitatges del municipi (3.420, segons l'IDESCAT), però més significatiu si es considera que només el 16% d'aquest total és de lloguer (quan al conjunt de Catalunya és el 23%).

EN EL PERÍODE 2015-2024, ALELLA VA MULTIPLICAR PER 7 EL NOMBRE D'HABITATGES D'ÚS TURÍSTIC, SEGONS L'IDESCAT

Cal considerar que del total d'HUT registrats per l'IDESCAT no han d'estar tots operatius necessàriament en qualsevol època. Hi ha diversos elements que poden fer que en un determinat moment l'ús turístic d'aquests habitatges s'aparqui sense cancel·lar-ne la llicència. Per factors estacionals (per exemple, posar l'HUT en oferta en determinades temporades o coincidint amb certs esdeveniments com el Mobile World Congress), per canvis en la regulació dels lloguers que poden fer més atractiva una altra mena de comercialització, o per usos de segona residència, entre altres. Però el cas d'Alella és significatiu perquè si es compara amb municipis del voltant, amb les dades de l'IDESCAT s'observa que la xifra d'HUT és molt superior. Així, davant els 145 HUT d'Alella l'any 2024, Tiana en tenia només 25, Teià, 45, i Montgat, 73. En el cas de Premià de Mar i del Masnou, amb poblacions que tripliquen i més que dupliquen, respectivament, la d'Alella, també en tenen menys: 82, en el cas de Premià de Mar, i 141, al Masnou.

Les mateixes raons que hem descrit que van consolidar Alella com un poble atractiu de primera residència es poden aplicar per als usuaris d'HUT que avui s'allotgen al municipi. Un exemple paradigmàtic de realitats i reptes nous i complexos que es plantegen i que exigeixen una gestió planificada, amb una mirada estratègica de llarg termini que compti amb el màxim consens polític i social. ●

TAULA 2. AEAT: Estadístiques de renda municipal.

Municipi	Renda bruta mitjana (2023)	Renda bruta mediana (2023)	Mitjana / Mediana (2023)
Pozuelo de Alarcón	88.011	43.876	2,01
Boadilla del Monte	70.869	45.287	1,56
Sant Just Desvern	67.265	39.218	1,72
Sant Cugat del Vallès	66.073	41.456	1,59
Matadepera	65.536	42.098	1,56
Alella	62.304	37.893	1,64

Font: AEAT, 2025

el valor contrari, de màxima desigualtat. L'INE també calcula aquest indicador, que per a Alella confirma la tendència ja detectada amb la ràtio mitjana/mediana amb un valor de 35,2 (any 2023), mentre que l'índex català es troba en 31,4.

Dades com les que proporciona l'esmentat ADRH es van començar a recollir l'any 2015. És difícil, per tant, situar en quin període Alella va experimentar aquest increment tan significatiu del nivell de renda dels residents. Però altres fonts d'informació poden ajudar en aquest procés amb dades com les facilitades per l'IDESCAT sobre l'evolució demogràfica del poble. Concretament, les que indiquen que en el període 1981-1986 hi va haver un creixement de població d'un 55%, i es va passar

darrers temps anàlisis extenses i completes que recullen els diferents punts de vista sobre aquesta qüestió delicada en l'àmbit local. L'editorial que signava el director en l'edició passada, número 399, sintetitzava de manera molt didàctica les claus d'aquesta problemàtica.

Però sí que podem incidir en els reptes que les noves realitats plantegen i que l'anàlisi de dades permet identificar en forma de tendències a tenir en compte. Com a exemple significatiu, podem citar el cas dels habitatges d'ús turístic (HUT), una qüestió molt vinculada al factor residencial que hem destacat. Segons les dades de l'IDESCAT, el número d'HUT a Alella s'ha multiplicat per set en el període 2015-2024. Concretament, s'ha passat de 20 (2015) a

Quan el sauló no és sauló

Breu reflexió personal sobre com comuniquen els cartells

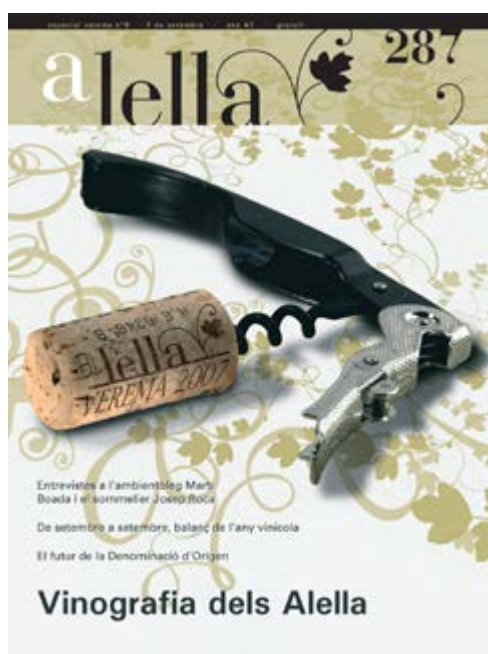
ÒSCAR PALLARÈS

Fa aproximadament vint-i-cinc anys que em dedico a la comunicació. En tot aquest temps, he après moltes coses. Una de les quals és que mai no acabes de saber-ho tot i que cometre errors l'un darrere l'altre és bastant comú. De tota manera, és important adquirir un aprenentatge de cada er-

l'Ajuntament d'Alella, quan els hem ofert unes quantes vegades assessorament gratuït (mai no n'han fet ús, per cert) pel que fa a les seves comunicacions en relació amb el món del vi i, sobretot, a l'hora de triar els cartells de la Festa de la Verema. Cartells que han mostrat una caixa de fruita en comptes d'una caixa de verema; un

de tristor quan veig aquests cartells. La sensació és que els professionals del sector, quan els veuen, deuen pensar: "No en teniu ni idea".

Tot això ve a tomb de la presentació del Col·lectiu Sauló de fa unes quantes setmanes. Segurament és molt sa i democràtic que un grup de veïns s'aplegui

rada comesa; aprendre la lliçó i mirar que no et torni a passar (perquè, ben segur, la pròxima vegada te'n passarà una de nova).

L'any 2007 vam publicar el número 287 de la revista *Alella*. Va ser el darrer *Especial verema* de la revista *Alella*, just un any abans de la sortida del número 1 de *Papers de vi*, coincidint amb la verema del 2008. El dissenyador Ferran Gras, que en aquell moment duia la direcció artística de la publicació, ens va proposar una portada que ens va encantar: un llevataps amb un tap de suro en què sortia la capçalera de la revista i hi posava "Verema 2007". La vam publicar i, poc temps després, ens vam adonar que havia estat un error. Aquell tap era curt i de mala qualitat. Era un tap de vi barat que no transmetia, ni de bon tros, el valor del vi d'Alella. Cada cop que em miro aquella portada sento un punt de vergonya: fèiem una revista de vins i no sabíem prou de vi per adonar-nos de l'errada. Vam aprendre la lliçó. I l'hem explicada mil cops. També als responsables de

gra de raïm de taula en lloc d'un de pansa blanca; una pila de taps de baixa qualitat (com els de la nostra portada del 2007!) quan hauria calgut mostrar bons taps de suro; o el cartell d'enguany, que mostra un carroll, un raïm petit i tardà que no es cull

"CARTELLS QUE HAN MOSTRAT UNA CAIXA DE FRUITA EN COMPTES D'UNA CAIXA DE VEREMA, O UN GRA DE RAÏM DE TAULA EN LLOC D'UN DE PANSA BLANCA"

i es deixa al cep perquè no ha madurat (de vegades acaba de madurar el mes d'octubre, però ningú ja no en fa vi).

Sé que me la jugo opinant sobre els cartells de la Festa de la Verema, que l'any 2016 gairebé em foten fora del poble per fer-ho. Però no puc evitar sentir un punt

amb l'objectiu de bastir una candidatura i presentar-se a les eleccions amb un programa contraposat al del govern actual. Però que la imatge del primer cartell, que el primer impacte generat pel col·lectiu mostrés unes mans agafant una petita pila de terra... i que aquesta terra no fos, precisament, sauló... em sembla una errada greu. La mateixa errada que nosaltres vam cometre el 2007 i que l'ajuntament ha anat repetint i repetint. Ostres, que són un grup de persones que estimen i coneixen Alella i que volen preservar-ne, precisament, els valors de paisatge i territori. La idea del cartell és bona, però ningú no va adonar-se que allò no era la terra característica del nostre poble? Potser no és tan important i tan sols passa que, un cop apresada la lliçó, l'he convertida en una dèria personal. En tot cas, m'agrada pensar que mirar de fer les coses bé, de comunicar bé, de triar bé com transmetre un missatge... és una virtut. Si més no, dedicant-me al que em dedico. ●

Homs
interiorisme
CUINES I BANYS

Av. J. Roca Suárez Llanos, 43 Teià
Tel. 93 540 37 69
www.materialshoms.com

CAFÈ DE BAIX DES DE 1780

CAN DURAN

ALELLA

Àngel Guimerà, 18 - 08328 ALELLA
Tel. 93 555 10 45
www.restaurantcanduran.com
Instagram: @canduran_alella

Què fa... Jordi Arnal?

ALBERT ALABAU

Dissabte al matí, el Cafè de Baix bull de vida. Enmig del soroll de les tasses i les converses matinals, parlo amb en Jordi Arnal. En Jordi és d'aquelles persones que t'escolten amb una calma reflexiva, però que quan parlen de la seva passió, el vi, ho fan amb una cordialitat que t'atrapa de seguida. Tot i no haver nascut aquí, es defineix amb orgull com un "fill adoptiu d'Alella", un allelenc que ha trobat al poble la seva essència més enllà de la connexió amb el vi.

D'on ve la passió pel vi?

Tot i que no prové d'una família vitivinícola —els seus avis eren sabaters a les Terres de l'Ebre—, el vi sempre havia sobrevoлат la seva infantesa. "Recordo venir amb els pares a comprar vi a doll a Alella", explica en Jordi, que recorda com aquelles aromes d'infantesa van acabar sent premonitòries.

El camí acadèmic el va portar de Medi Ambient a Enginyeria Agrícola a Girona, però fou una assignatura optativa la que li va encendre la bombeta. Aquell "això m'agrada" el va dur a estudiar Enologia a Tarragona i a començar una aventura que el portaria lluny de casa.

De les Canàries a les cooperatives catalanes

La seva primera experiència professional va ser un salt al buit: el Valle de Güímar, a Tenerife. Allà va aprendre l'ofici a peu de canó: gestionar vinyes des de la costa fins als mil metres d'altitud en una cooperativa en què la responsabilitat era màxima. "Va ser un aprenentatge pràctic intens però molt maco", recorda amb un somriure sobre aquells dos anys d'estada.

Al seu retorn a Catalunya, va treballar a una cooperativa de l'Empordà amb Jaume Serra, on va viure l'enologia "d'abans":

400 —i de 20 a 60 la part de botigues que ell lidera— i ha viscut tota la transformació digital, des de les primeres webs informatives fins al comerç electrònic actual.

Actualment, treballa en un model multicanal en què el valor no és el preu, sinó la curadoria i l'assessorament expert. Per a en Jordi, el vi no és només un producte, és un ritual social: "És amistat, reflexió, compartir i felicitat". Una memòria gustativa que ens fixa moments vitals a la retina i al paladar, però que maximitza l'experiència quan és compartit amb gent que aprecies. "M'agrada sentir que com a part de la meua feina ajudo la gent a connectar-se entre si, a sentir-se més humans, més tribu", explica en Jordi, com si parlés un antropòleg en lloc d'un enòleg.

Alella com a refugi

Després de la intensitat a la botiga del Born o de les gestions quan viatja a Madrid, Alella és el seu espai de pau. "Aquí sento les olors de les flors, gaudeixo dels passejos tranquils i de la seguretat que els veïns ens cuidem els uns als altres", confessa amb un somriure. Per a ell i la seva parella, Rosa

Moraleda, Alella és l'entorn serè ideal on educar el seu fill, lluny de la pressió de la gran ciutat. És el lloc on carregar piles i retrobar l'essència de poble que tant valora.

En Jordi mira al futur amb ganes de seguir aprenent i explorant noves tendències, com els vins de baixa graduació natural, buscant sempre l'equilibri entre la innovació i el gaudi sense elitisme.

Un plaer haver compartit aquest cafè amb tu, Jordi. Ens veiem pels carrers del poble!

Nunc est bibendum! ●

CEDIDA

entrar a netejar dipòsits amb espelmes i acabar la jornada amb les mans tenyides pel raïm. Una escola manual que li va donar el criteri tècnic que avui el defineix.

Vila Viniteca: de la botiga al món digital

L'any 2005, el seu coneixement tècnic, la seva xarxa —i potser la seva herència de família botiguera— el van dur a Vila Viniteca, una de les distribuïdores vinícoles de referència al nostre país. En Jordi ha estat testimoni i motor de l'evolució d'aquest emblema del vi: ha vist passar l'empresa de 150 treballadors a més de

Subma, una banda amb DO Maresme

Conversem amb **Víctor i Àlex González**, germans alellencs i membres d'aquest grup de rock

OSCAR PALLARÉS

Els germans González, a Can Lleonart.

JOSEP CAPSIR

És dilluns a la tarda i em trobo amb en Víctor González i el seu germà Àlex davant de Can Lleonart per parlar de Subma, una banda de rock amb DO Maresme. Al matí he estat escoltant la seva música mentre baixava amb l'autobús de Barcelona i amb només dues cançons m'han transportat als sons del panorama espanyol i català de fa vint anys. Una mica de Lax'n'Busto, El Canto del Loco, Los Rodríguez... i, si m'ho permeteu, unes gotes de Ramones. Com que va de rock, els proposo de fer l'entrevista fent una birra perquè se sentin més còmodes, però en Víctor em sorprèn d'entrada i es

demana una copa de vi. I és que els germans González són d'Alella, criats al barri de Can Sors.

Dos germans i dos amics

L'Àlex és el vocalista i segona guitarra, el seu germà Víctor toca el baix i presumeix d'haver-ne après amb molt poc temps —un any, per ser exactes. Els dos altres membres del grup són de Tiana: en Cals, als fogons de la bateria, i el que grapeja la guitarra principal, en Gerard Ballús.

Començo preguntant si han hagut de picar molta pedra i em tornen a sorprendre dient-me que no, que fa molt poc que

toquen junts. M'han fotut l'entrevista enlaira. M'expliquen que formen la banda a finals de la pandèmia, després de veure un anunci en un cartell a La Nau, i que la sort els ha acompanyat des del principi, que a través d'un amic d'un amic van conèixer els altres dos membres del grup i que de seguida tot va fluir de manera orgànica. El nom original havia de ser Submarino Soviético, inspirat en un *escape room* del mateix nom que va cridar l'atenció al petit dels González. Parlant dels seus inicis, tornen a emprar la paraula *sort*. Es refereixen a un dels seus primers concerts, quan toquen a la sala Heliogàbal i ensopeguen que aquell dia fa de

tècnic de so en Mario Patiño —productor de La Pegatina i fundador de Svetlana.

Nois, la vostra música camina lleugera —els diu.

I pim, pam, pum, tu. Els ofereix de produir un disc a mitges.

Els faig la reflexió que està bé tenir fortuna a la vida, però que hi deu haver alguna cosa d'encert i talent en tot això.

En poc temps tenen productor i representant. Saben que surfege l'onada bona, si se'm permet el símil, i aprofiten per replantejar la seva imatge i el nom del grup, que passa a ser Subma. Aquest cúmul de casualitats o d'encerts els fa créixer ràpidament i allà on toquen, triomfen; planten bandera a Barcelona, Badalona i el Masnou. M'ho expliquen amb cara d'al·lucinat, els brillen els ulls. I llavors els faig la pregunta que els fa callar de cop.

I per a quan un concert a Alella?

Fan silenci i es miren.

Veient les seves cares, m'adono que acabo d'enfonsar el submarí. Em reconeixen que es toquen a sobre per fer un bolo al poble, però que encara no hi ha hagut sort, que no els han trucat. En Víctor diu que tocarien gratis i l'Àlex puja l'aposta i diu que tocarien posant diners de la seva butxaca. Els fa il·lusió, però, en aquesta ocasió, ni la deessa fortuna ni l'encert els han obert aquesta porta. Brindem i fem una crida a la Regidoria de Cultura, a veure què s'hi pot fer.

Projectes de futur

Vaig per feina, perquè la primera resposta se'ns ha allargat, i els pregunto pel seu primer disc i pels seus projectes de futur. Les cares se'ls tornen a il·luminar. M'expliquen que el 13 de març surt el seu primer àlbum, amb dotze cançons de pur rock maresmenc, i el dia 21 van a Madrid a tocar al Dime que Me Quieres, una sala de *remembers* dels 90 i els 2000 on acostumen a tocar grups *indies* actuals. Després tenen un concert a l'Estraperlo de Badalona i confessen que estaria molt bé pujar a un escenari de les Festes de Gràcia de Barcelona.

Les copes, ja les tenim buides, i només els he preguntat un parell de coses, però no convido a més rondes, que treballem. En Víctor explica més del que pregunto i el deixo fer. No m'equivocava amb el meu criteri musical, que tampoc és per tirar coets, perquè m'expliquen que les referències musicals de Subma són el Fito y Fitipaldis, el Canto del Loco, Los Rodríguez, Els Pets, Lax'n'Busto... Jo els dic Ramones i Pignoise, i fan que sí, cosa que confirma que he encertat de ple la meva aposta a la grossa. No obstant, s'afanyen a dir-me que tenen segell propi i deixen clar que no són la còpia de ningú. Això em porta a preguntar pel seu disc i tornen a explicar que els ha

anat tot rodat, perquè en Mario Patiño els ha ajudat amb els arranjaments i que han après molt amb qüestions de màrqueting i producció; que el disc ha quedat rodó i que ja tenen ganes d'estrenar-lo a Spotify. Els demano que es mullin una mica i que em diguin quina n'és la cançó més especial, la que més els agrada i que representa l'essència de Subma. Divaguen... com si els hagués

EL DIA 13 DE MARÇ VA SORTIR EL SEU PRIMER ÀLBUM, AMB DOTZE CANÇONS DE PUR ROCK MARESMENC

preguntat quin fill estimes més o quin dit vols que et talli primer. Els premo una mica perquè vull una resposta i l'Àlex acaba confessant que tenen molt *feeling* amb la cançó "Contra gravedad". Diu que la van parir en un sol dia, que un va portar quatre o cinc estrofes fetes de casa, l'altre va conjugar-ho amb quatre acords de guitarra i un riff amb molta canya. *Et voilà*.

Mètode de treball

Ara els demano per la seva manera de treballar. Com s'organitzen? Quan assagen? Qui és el líder de la banda? En Víctor em diu que no hi ha cap líder, que tots flueixen de manera orgànica i que tots aporten el seu granet de sorra, però a mi no m'enganya... L'Àlex és el vocalista, però m'ensumo

que en Víctor porta la veu cantant. Diuen que queden cada dissabte al matí, a les nou o quarts de deu. No hi ha cerveses ni distraccions, només s'hi beu aigua perquè han quedat per treballar, que no és un club social. S'hi estan fins a les dues o quarts de tres fent música, assajant, creant...

La sort que tenim és que tots quatre tenim molt bon rotllo i no hi ha problemes d'egos —em postil·la l'Àlex.

Carai, amb la sort! Penso de comprar loteria i passar-la per la gepa d'aquests nanos. Ara sense conyes, és molt bo ser agraït amb el que la vida et dona i, a més, és un bon exercici d'humilitat.

Pago el compte i ens encaixem les mans com si fóssim col·legues de tota la vida. De moment, em tenen com un seguidor més, perquè m'ha agradat la seva música i el seu rotllo. Amb una mica més de sort, els aniré a veure en concert un dia d'aquests a l'Hort de la Rectoria. Qui sap...

Joia emergent

El que sí que us puc dir és que Subma és una joia emergent del panorama musical maresmenc, com els Lágrimas de Sangre, The Tyets, la Mushkaa, la Bad Gyal, les germanes Neddermann o l'alellenca Mireia Vilaseca, a qui també entrevistem en aquest número de la revista. Qui sap si la fortuna seguirà acompanyant pel camí els amics del Subma, tant de bo que sí. El que ja tenen és talent, encert i un estil propi.

Podeu seguir-los a Instagram a @subma. oficial. ●

Mireia Vilaseca: “No necessito un gran públic, sinó un de petit a qui agradi el que canto i s'emocioni”

La cantautora alellenca va oferir un concert a l'Espai d'Arts Escèniques al gener i prepara un nou disc per als mesos vinents

Mireia Vilaseca, entre vins, a la Companyia d'Alella.

CRISTINA GAGGIOLI

Molts la vam conèixer formant part del grup alellenc de pop vocal femení Kirias, nominat als Premis Enderrock, però ara fa poc més de tres anys va començar a enlairar el seu projecte propi. Disponibles a les principals plataformes musicals, els temes que ella mateixa compon i canta mostren un univers personal i clarament empoderat que

treballa amb temps, cura i, sobretot, molta sensibilitat.

Posem-nos en situació, Mireia. Què hem de saber de tu?

Tinc vint-i-cinc anys, soc d'Alella i sempre hi he viscut. Vaig estudiar a Mataró la meitat de la secundària i el batxillerat i després vaig anar al Taller de Músics. Però al

cap d'un any d'entrar-hi em van operar les cordes vocals.

Atura't, Mireia. Estudiaves música i no podies cantar?

Exacte. Tenia un edema i dos quists i vaig estar el segon curs de batxillerat i aquell primer any al Taller fent rehabilitació per preparar l'operació. Tenia molt clar que volia dedicar-me a la música i va ser un any molt dur perquè de sobte vaig haver d'estar set dies en silenci absolut i més de sis mesos de recuperació. No podia anar a bars perquè hi havia massa soroll, no podia parlar al carrer i només podia veure una persona alhora. De fet, van ser més durs aquests tres mesos de contenció que els primers set dies de silenci. Quan vaig poder començar a cantar va ser com tornar a aprendre-ho des de zero. Era una veu nova i em vaig desanimar molt, perquè no tenia la potència d'abans.

Però, pel que veiem, ho vas superar. Com vas continuar la teva formació?

Vaig estar dos anys més al Taller de Músics, però poc després la covid també va ser un gran entrebanc perquè vaig agafar-la i vaig estar-hi molt de temps, just abans de les proves d'accés als estudis superiors. No em vaig poder preparar com calia i no hi vaig entrar. Tenia dues opcions: o estar-me un any sencer preparant-me un altre cop i tornar a intentar-ho o bé dir, ja està i amb el que he après faré el que pugui. I vaig decidir treure un disc. Per què havia de treure'm la carrera per fer un disc?

Com t'ho vas fer, Mireia?

És molt difícil perquè la gent que es dedica a la música normalment té connexions, però jo no tenia cap contacte. Per Instagram vaig

trobar un productor que m'agradava molt, en Nil Canals, que ja tenia una trajectòria i que havia estudiat a l'escola on estudiaven molts productors. De seguida vam quedar i vam començar a treballar el disc.

D'això, en fa dos anys. Et va costar molt tirar-lo endavant?

Va ser un procés superbonic perquè tenia molt clar que volia fer-ho i estava molt motivada. Haver estat amb Kirias em va donar experiència, perquè havíem gravat un EP i ja no era la primera vegada que entrava en un estudi. Però sí que era la primera vegada que ho feia jo sola! Vaig enviar la proposta a una discogràfica, La Catenària, i em van dir que sí. Vaig fer les fotos, vaig triar els dos *singles*, vam fer-ne els videoclips i ells em van fer el dossier d'artista. El vaig titular *Des de dins* perquè per a mi era com obrir-me totalment... i a més surto despullada a la portada. Era com dir: "M'obro per dins perquè trec cançons molt personals i alhora per fora perquè tothom em veu".

És cert, les teves cançons són molt personals, molt sensibles...

Hi ha una cosa que en Pau Vallvé diu als seus concerts i amb què estic molt d'acord: "Deveu pensar que estic supertrist i que porto deu anys deprimit, però no és veritat". Jo estic molt contenta amb la meua vida, simplement escric cançons en moments en què potser ho passo malament. No m'invento res quan escric, però sí que ho escric en el moment en què sento molt fort allò i per això són cançons tristes i dramàtiques. No us preocupeu, estic bé. Quan les canto és com fer teràpia i he arribat a plorar a l'escenari cantant una cançó, però també m'ajuda molt a gestionar les coses de manera madura i realista.

Després d'aquell primer disc el 2022, vas treure un EP el 2024 amb cinc cançons, *Una mica més*. En tota la teua obra, quin paper hi té Alella? Creus que d'alguna manera s'hi nota una certa empremta?

Una de les persones que més m'ha ensenyat ha estat en Narcís Perich. Hem estat deu anys treballant junts i m'ha ensenyat moltes coses, el que per a mi és la meua base. Tot el que vam viure amb Kirias és la meua base! Per a mi, això és una empremta que sempre hi serà i m'agrada molt recordar-ho, perquè al final sense Kirias no sé si seria aquí, i Kirias és Alella, i ho trobo a faltar. Tothom ens coneixia pel carrer, tothom venia als concerts i m'agrada pensar que, d'alguna manera, al meu propi projecte hi ha una relació amb tot això. El primer concert com a Mireia Vilaseca el vaig fer aquí, a Alella i, per a mi, sempre que hi tinc concerts són els més importants. Volto molt perquè treballo a Girona, però Alella és casa.

Vilaseca, en concert, a l'Hort de la Rectoria.

A què et dediques?

Soc directora de lleure. Treballo de coordinadora a una casa de colònies a Brunyola, a Girona, i també soc directora del casal que fem a Tiana els estius, Nadal i Setmana Santa. La temporada d'hivern treballo amb una agència de viatges de guia acompanyant grups que van a esquiar i anem als Alps, Andorra, Port Ainé... És una feina molt maca perquè veus molt de món! Hi va haver una

"ESTIC MOLT CONTENTA AMB LA MEVA VIDA, SIMPLEMENT ESCRIC CANÇONS EN MOMENTS EN QUÈ POTSER HO PASSO MALAMENT"

època difícil en què tot començava alhora i arribava a uns nivells de cansament molt grans, però he anat trobant l'equilibri. Vaig més a poc a poc i no em poso tanta pressió amb la música. Arribo on arribo i no vull més, perquè si no, no ho gaudeixo.

Ens fa la impressió que cuides molt el teu projecte musical, que hi poses molt de tu i gaudeixes cada pas.

Sí, fins i tot les guitarres que faig servir quan canto, menys l'elèctrica, me les ha fet un luter, que es diu Aniol Petit, de Sant Cebrià de Vallalta, però que ara viu per Manresa. Sempre que em poso a tocar penso que toco amb

una guitarra feta per a mi. Tot el projecte té sentit, tot està fet a casa i tot surt d'aquí, i em sento molt afortunada. Potser no em veus als Premis Enderrock, però crec que he aconseguit moltes coses i d'una manera molt de casa, molt propera.

En què treballes ara, Mireia? Veurem aviat un nou disc?

Ara he fet una gira bastant llarga de concerts tot l'hivern i estic molt contenta, però una mica cansada. Han estat concerts molt guais i ara vull parar. Estic gravant a l'estudi amb en Nil, però anem molt a poc a poc. Gravem un tema que ja el tenim gairebé acabat i la meua idea és fer un altre disc. Tinc ganes de poder oferir coses noves, però ha de passar un temps. Vull prendre-m'ho amb calma perquè, a més, tot plegat val molts diners. He de pensar bé quines cançons gravo, si faig un disc o un EP, per què ho faig, l'objectiu que tinc...

Ara que imagines el futur, recordem com vas començar. Tens clar el teu primer record relacionat amb la música?

Crec que no he tingut una família que m'ha inculcat la música amb la intenció que n'aprengués. A casa escoltàvem molt Els Amics de les Arts, Amaral... però no escoltàvem jazz. El meu pare tocava la guitarra a l'estil esplai i crec que m'ha infós la música de passar-ho bé, de fer comunitat, una música més aviat social. Això ho he agafat molt de casa i m'ha interessat tant, que he volgut anar més enllà. Em van apuntar a Resson als vuit anys i, malgrat que jo volia tocar el violoncel, vaig començar amb el piano, que al final és la base de tot. La guitarra la vaig aprendre a tocar sola cap als tretze anys. El meu pare em va ensenyar quatre acords i jo vaig anar practicant-los, buscant a Google...

Ara sí, imaginem el futur. Com et veus d'aquí a uns anys, musicalment parlant?

Abans sí que tenia un objectiu clar, que era triomfar, dedicar-me exclusivament a això. Però a mesura que ha anat passant el temps he vist que és molt difícil. Al final, no només depèn que ho facis bé, sinó de molts altres factors: que tinguis contactes, diners, una família al món de la música, amics i, evidentment, que tinguis sort. No crec que ho faci malament, però no depèn únicament de mi. Va haver-hi una època de molta frustració, però he anat treballant la decepció de no tocar als escenaris més grans i he acabat posant pau. A vegades oblidó les moltes coses que he aconseguit, com que el jurat del concurs del Cabró Rock m'escollís i arribés a la final. En vull gaudir. La meua meta és aquesta. No necessito un gran públic: vull un públic petit que escolti el que faig, a qui li agradi, s'emocioni i tingui ganes de continuar-me escoltant. ●

ESPAI DE PSICOLOGIA

—
INFANT · ADOLESCENT
PARELLA · FAMÍLIA

T. 606 42 52 22
www. espaialella.com · info@espaialella.com

excavacions ALELLA S.L.

-excavacions per a la
construcció
-moviments de terres
-servei de contenidors i sacs

Santa Teresa, 3 · 08328 Alella

tel. 93 540 30 09

ROBA I COMPLEMENTES SOSTENIBLES

Carrer Comas, 2; 08328 Alella
+34 620102694

www.makana.cat

Joieria - Relotgeria

PEIMA

Tallers propis de joieria i rellotgeria

Plaça de l'Ajuntament, 9 · 08328 Alella · Tel. 93 540 87 47 · mayteclan@hotmail.com

QUEVIURES FONT

CAN JANA DESDE 1888

Fruites i verdures d'Alella · especialitats de temporada

Plaça de l'Ajuntament 5 · Alella · 93 555 23 92

Encàrrecs i servei a domicili

Santa Madrona, 4 - Alella
Tel: 93 540 25 46

fablan's estilistes

HOME · DONA

- Productes de primera qualitat · Especialistes en extensions
- Les últimes tendències en moda
- Recollits · Manicura i Depilacions Facials

· Tractaments més complets per al teu cabell · Tècniques de maquillatge

Rambla d'Àngel Guimerà, 25 · Tel. 93 555 91 21 · fablan_s@hotmail.com

CORPO

uniformes i roba laboral
roba personalitzada
accessoris i marxandatge
productes tèxtils

+34 653 54 31 53

hola@corpouniformes.com

www.corpouniformes.com

[@corpouniformes](https://www.instagram.com/corpouniformes)

dill·div de 9:00h a 18:00h

charol

CALÇAT & COMPLEMENTES

sabateria dona, home i nen
bosses i complementes
servei de reparació de calçat i varietat en plantilles
calçat escolar (descomptes especials)

607 710 686 · Torrent Vallbona, 8 · 08328 Alella · charolsabateria@gmail.com

Guillermo Nieto

El teu agent d'assegurances a Alella

659 954 376

guillemnietoperez@mgs.es

MGS
Assegurances

Infirma't sense
compromís

Trivial de la revista Alella

400 números · 40 preguntes

RAMON RUIZ BRUY

Arribar al número 400 és una nova fita en el llarg camí de la revista Alella. Des de fa 66 anys, en aquestes pàgines, s'explica el poble a través de la seva història, les entitats, el vi i la vida quotidiana.

Per celebrar-ho, us proposem aquest trivial amb quaranta preguntes sobre Alella i també sobre la revista mateixa. Cada pregunta té tres respostes possibles; només una és correcta.

El qüestionari s'organitza en vuit àmbits que recorren diferents aspectes del poble:

- Entitats i tradicions
- Comerços i vida quotidiana
- Territori, cases i masies
- Vi d'Alella
- Política municipal
- Història
- Esports
- Revista Alella

Podeu jugar sols o en companyia. Si voleu comprovar-ne el resultat, trobareu les solucions al final del joc, impreses cap per avall.

Entitats i tradicions

Preguntes 1 a 5

1. A Alella, quan algú diu "anar a Can Catarina" a què es refereix?

- A) Anar cap a Tiana pel camí del mig
- B) Anar cap a l'escorxador
- C) Anar al cementiri

2. Del 1930 al 1988, la Vil·la Martorell, més tard coneguda com el Hamelin, va ser un col·legi de monges. De quina ordre eren?

- A) Salesianes de Maria Auxiliadora
- B) Sagrada Família d'Urgell
- C) De la Immaculada Concepció

3. Qui va ser la primera dona presidenta del Casal d'Alella?

- A) Núria Cornudella
- B) Antònia de Gràcia
- C) Montserrat Ortensi

4. Un dels costums que s'han perdut és el de fer esquellots; quan es feien?

- A) La nit de Reis
- B) Quan es tornava a casar un vidu
- C) Era un cant de caramelles amb esquellots

5. A quin arquitecte modernista s'atribueix l'escala que puja al campanar de l'església?

- A) Puig i Cadafalch
- B) Domènech i Montaner
- C) Antoni Gaudí

Comerços i vida quotidiana

Preguntes 6 a 10

6. A la plaça, a la casa on ara hi ha la perruqueria Nana, durant molts anys hi va haver una petita botiga on hi havia productes de merceria, es deia Ca la Sofia, però també era coneguda com a...

- A) Cal Pequenyo
- B) Ca l'Agustina
- C) Can Punito

7. El bar que ara es diu Ca la Nena, abans de ser un bar, va ser...

- A) Una fusteria
- B) Un taller mecànic
- C) La Catequística

8. Com es deia la botiga de pollastres i menjar cuinat del carrer de les Hores?

- A) Dit i fet
- B) 2318
- C) Pikipoll

9. Com es deia el petit colmado de la Riera, entre el carrer del mig i el de baix, que venia llegums cuites?

- A) Queviures Lluís
- B) Can la Rosa
- C) Can Patrici

10. Quan hi havia rierades, perquè no entrés aigua als carrers i a les cases es posaven...

- A) Uns batifulls
- B) Uns batiports
- C) Uns batibulls

Territori, cases i masies

Preguntes 11 a 15

11. A Can Rosselló hi ha un arbre catalogat com a arbre monumental, de quina espècie és?

- A) Roure
- B) Alzina
- C) Olivera

12. Com es diu la masia que hi ha a la part baixa de la finca del Marquès, a tocar de l'autopista?

- A) Can Fabra
- B) Can Clarisvalls
- C) Can Xeco Monnar

13. Quina és la masia més allunyada del centre urbà?

- A) Can Poch
- B) Can Pufarré
- C) Can Colomer

14. Quin d'aquests tres pobles limita amb Alella?

- A) Montgat
- B) Sant Fost de Campsentelles
- C) Vilanova de la Roca

15. Com es diu el turó on hi ha el repetidor de TV d'Alella?

- A) Turó de Can Magarola
- B) Turó del Bessó
- C) Turó de les Monges

Vi d'Alella

Preguntes 16 a 20

16. Alta Alella ha canviat recentment de nom. A partir d'ara es dirà...

- A) No és veritat, es dirà igual
- B) Família Pujol-Busquets
- C) Art Laietà

17. Quants municipis formen part actualment de la DO Alella?

- A) 31
- B) 27
- C) 29

18. Quin és el raïm més representatiu de la DO Alella?

- A) Garnatxa
- B) Pansa blanca
- C) Mataró

19. Quin d'aquests pobles no pertany a la DO Alella?

- A) Arenys de Mar
- B) Llavanes
- C) Calella

20. De quina localitat del País Valencià van venir a Alella durant molts anys temporers per la verema?

- A) Vilafermosa
- B) La Vila Joiosa
- C) Sucaina

Política municipal

Preguntes 21 a 25

21. Les primeres eleccions democràtiques a Alella van tenir dues candidatures principals: una de progressista, encapçalada per Pepe Casco, i una de conservadora. Quin d'aquests tres polítics la liderava?

- A) Josep Maria Casals
- B) Jesús Barnadas
- C) Isidre Bassas

22. La senyera va tornar a lluir a l'Ajuntament d'Alella quin any?

- A) 1970
- B) 1975
- C) 1978

23. Salvador Artés va ser alcalde d'Alella entre...

- A) Lluís Rius i Andreu Francisco
- B) Lluís Rius i Antoni Caralps
- C) Antoni Caralps i Andreu Francisco

24. Quants anys va ser alcalde d'Alella Andreu Francisco?

- A) 12 anys
- B) 16 anys
- C) 8 anys

25. Una d'aquestes tres candidatures independents no es va arribar a presentar mai a unes eleccions municipals a Alella.

- A) APA
- B) Amor per Alella
- C) Gent d'Alella

Quin nivell tens?

- **Entre 0 i 15 respostes correctes:** Encara tens marge de millora. No passa res: continua llegint la revista Alella i veuràs com aviat pujarà la nota. I si encara no n'ets subscriptor, potser és el moment de començar.
- **Entre 16 i 30 respostes correctes:** Molt bé! Coneixes força bé el poble. Segurament ja ets lector habitual de la revista. Si encara no n'ets subscriptor, ja tens una bona excusa per fer-te'n.
- **Més de 30 respostes correctes:** Excel·lent! Ets un autèntic especialista en Alella. Si ja ets subscriptor, gràcies pel suport. I si no ho ets... què esperes a sumar-t'hi?

Si t'agrada la revista i encara no n'ets subscriptor, pots fer-te'n fàcilment a revistaalella.cat. Amb el suport dels subscriptors fem possible que, des de fa 66 anys, la revista Alella continuï explicant el poble.

Història

Preguntes 26 a 30

26. On van afusellar Francesc Ferrer i Guàrdia?

- A) Camp de la Bota
- B) Caserna del Bruc
- C) Fossar del Castell de Montjuïc

27. Quin any es van inaugurar les Escoles Fabra?

- A) 1934
- B) 1936
- C) 1940

28. Per on van entrar a Alella les tropes nacionals?

- A) Venien del Masnou (Can Lleonart)
- B) Venien de Font de Cera (part alta de la riera)
- C) Venien del Vallès (torrent de Vallbona)

29. Quin any van marxar els Escolapis d'Alella?

- A) 1990
- B) 2000
- C) 2010

30. L'any passat el municipi del Masnou va celebrar l'aniversari de la seva emancipació; encara que el Barri d'Alella de Mar no s'hi incorporà fins quinze anys després, quin aniversari es va celebrar?

- A) 150è
- B) 175è
- C) 200è

Esports

Preguntes 31 a 35

31. El camp de futbol d'Alella porta el nom de Joaquim Cumellas, nom del propietari de la casa que el va cedir. Quina?

- A) Can Jonc
- B) Can Barnades
- C) Can Sopes

32. En quin esport d'arts marcial destaca la representació allelenc i aconsegueix sovint medalles?

- A) Karate
- B) Taekwondo
- C) Judo

33. Quin és el nom del club d'atletisme?

- A) Atlètic de la costa
- B) Serra de Marina
- C) Costa Litoral

34. Quin motorista allelenc va arribar a la categoria reina del motociclisme (500 cc)?

- A) Lluís Cardús
- B) Dani Amatrain
- C) Tito Rabat

35. Quantes edicions del trofeu de Rugby Platja s'han fet fins ara?

- A) Enguany en farà 10
- B) Enguany en farà 20
- C) Enguany en farà 30

Revista Alella

Preguntes 36 a 40

36. Quin any es va fundar la revista Alella?

- A) 1955
- B) 1960
- C) 1965

37. Actualment la revista Alella l'edita l'Associació Cultural Revista Alella. Com es deia l'entitat que la va fundar?

- A) Associació d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia
- B) Associació Cristiana d'Antics Alumnes de l'Escola Pia
- C) Associació Cristiana d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia

38. Quin d'aquests tres personatges va ser director de la revista Alella?

- A) Esteve Riambau
- B) Eudald Serra i Arenas
- C) Isidre Oliveras

39. Qui va ser la primera dona a incorporar-se al cos de redacció de la revista?

- A) Mercè Giralt
- B) Maria Oleart
- C) Montse Serra

40. Quin any l'Associació Cultural Revista Alella va començar a publicar Papers de vi, la seva capçalera germana?

- A) 2008
- B) 2014
- C) 2018

Solucions

1 C · 2 A · 3 B · 4 B · 5 C / 6 C · 7 A · 8 C · 9 C · 10 B / 11 A · 12 B · 13 C · 14 A · 15 C / 16 C · 17 A · 18 B · 19 B · 20 C / 21 B · 22 B · 23 C · 24 B · 25 A / 26 C · 27 A · 28 C · 29 B · 30 C / 31 C · 32 B · 33 B · 34 B · 35 C / 36 B · 37 C · 38 A · 39 B · 40 A

Ferreteria Alella

C/. Torrent Vallbona, 5 - local 2
08328 ALELLA (Barcelona)
Tel. 935 554 136
ferreteriaalella@cadena88.com

 www.cadena88.com/ferreteriaalella

Eduard Mas Pomés

AGENT COL·LABORADOR

 Santander Agentes

C/ Rector Desplà, 2. 08328 Alella (Barcelona)
emasp@agentes.bancosantander.es
Tels. 93 540 53 74

ANTENES MARTINEZ

ANTENES DE TV I SATÈL·LIT
XARXES DE CABLE ESTRUCTURAT
XARXES DE FIBRA ÒPTICA-EXTENSIONS
CIRCUIT TANCAT DE TV WIFI-LAN-INTERNET
VIDEOVIGILÀNCIA-SEGURETAT
ICT

TV/Telefonia/Ethernet/Wifi/Seguretat/Smart

C/. Àfrica, 16-A
08328 Alella (Barcelona)
Tel. 93 540 16 78 - 669 76 18 81
antenesmartinez@hotmail.com
www.antenesmartinez.cat

ness

BRANDING
PACKAGING
WEB
EVENTS

www.nessalella.net
sroca@nessalella.net

centre dàlia
de psicologia
i logopèdia
d'alella

Un equip humà i professional
orientat a l'atenció
d'infants, adolescents i adults

hores concertades

c/ Ribas, 5 Alella tel. 93.540.89.71 www.centredalia.cat centredalia@centredalia.cat

glaçmoda

alella · torrent vallbona 5 · 935558609

SERVIFIBAL, SL

BALANCES
TALLADORES
ENVASADORES
PICADORES
CCTV
TOTA LA MAQUINÀRIA
PER A L'ALIMENTACIÓ

www.servifibal.cat
T. 659 770 814

PIZZA A PUNT

ACADÈMIA
FÒRMAT

TELÈFON / WHATSAPP AL 944 05 4134
WWW.ACADEMIAFORMAT.CAT

APUNTA'T AQUEST SETEMBRE!

**LA TEVA ACADÈMIA
D'ANGLÈS A ALELLA**

*La Petita
Mallorquina*
Forn i Pastisseria

Rambla d'Àngel Guimerà, 40 · ALELLA Tel. 93 555 68 67

‘Caminar sobre l'aigua’: ciència i religió per explicar un miracle

Mercis Rossetti proposa una reflexió suggestiva sobre el poder de les imatges i la manera com la cultura visual condiona la nostra percepció del món

Imatges religioses de diversos miracles divins plasmats en plaques d'alumini.

Planches de llautó que simulen l'aigua amb la figura dels sabaters "caminant"-hi.

JUDIT BERTRAN

Per caminar sobre l'aigua cal una combinació precisa de factors com la tensió superficial, el pes, la velocitat de colpejar, les cavitats d'aire i els efectes hidrodinàmics. En total, més de 1.200 espècies són capaces de fer-ho, i la barcelonina Mercis Rossetti des de fa temps que sent curiositat per aquells animals que poden fer realitat el miracle de Déu que s'ha representat en milers d'ocasions al llarg de la història. Va ser, doncs, arran d'aquesta imatge tan arrelada a la tradició cristiana, que l'artista va començar a treballar en *Caminar sobre l'aigua*, un projecte que posa en relació miracle, ciència i representació visual, i que neix tant dels records personals com d'un extens procés de recerca que connecta la iconografia religiosa amb l'observació de fenòmens naturals que continuen despertant sorpresa i fascinació.

Moltes vegades s'ha representat el miracle de Jesús, i altres figures ho han intentat recrear amb invents com els de Leonardo da Vinci. Però Rossetti posa el focus més enllà: realment som crítics amb les imatges, o simplement ens les creiem? "Tota imatge activa una forma de

creença. Tant si és religiosa com científica, tota imatge és una promesa de veritat, una forma de miracle", explica l'artista. "Tota imatge de poder (religiosa, política o científica) no mostra la realitat, la fabrica. La imatge no és una finestra neutra, sinó una tecnologia de credibilitat".

A partir d'aquí, Rossetti va desplegar una exposició a Can Manyé fins al 3 de març que posava en diàleg dues maneres d'explicar allò que se'ns escapa de les mans. D'una banda, la religió, que històricament ha utilitzat la imatge per transmetre relats i codis simbòlics, i de l'altra, la ciència, que també construeix representacions per fer visibles realitats que no podem percebre directament. Com a resultat, la mostra s'articula a partir de peces que evocuen alhora tots dos universos amb fórmules, esquemes, animals i superfícies metàl·liques que conviuen en una disposició que recorda, en alguns moments, l'estructura d'un altar o d'un retaule. Però aquí el centre no l'ocupa necessàriament una figura divina, sinó aquesta combinació entre imatges religioses i els insectes i animals capaços de dur a terme aquest miracle.

Llautó i alumini que simulen l'or i la plata

L'artista treballa amb materials com el llautó i l'alumini, que remeten a la noblesa de l'or i la plata sense arribar a ser-ho. Aquesta decisió no és casual, sinó que juga de manera deliberada amb l'aparença i amb la manera com atribuïm valor i autoritat als objectes segons el seu aspecte. El daurat del llautó, a més, connecta directament amb la tradició cristiana i amb l'esplendor dels retaules, mentre que les incisions sobre les planxes reproduïen la superfície de l'aigua i la tensió gairebé imperceptible d'aquest instant en què alguns insectes s'hi poden sostenir sense alterar-la.

Caminar sobre l'aigua evidencia que no només es parla d'un fenomen físic o d'un passatge bíblic, sinó també del poder de les imatges per ordenar la realitat i condicionar la mirada, una qüestió que l'artista fa anys que reflecteix en obres anteriors. Perquè "potser el miracle no és caminar sobre l'aigua, sinó la persistència de les imatges que van quedar gravades en aquelles ments en formació", conclou. Per això, la seva és una proposta que no pretén donar una resposta tancada, al contrari, convida a mirar amb més atenció entre la fe i l'observació, entre la iconografia cristiana i la ciència. ●

“Em van convocar a una reunió i em van demanar si volia ser l'alcalde d'Alella”

Entrevista amb **Jordi Ribas**, mestre forner en terra de vinyes

ENRIC VILALTA

Alella és país de vinya, però també ho havia estat de blat. El vi i el pa sempre han anat de bracet, aquí i arreu. I Jordi Ribas i Duran —esplèndids noranta-dos anys acabats de fer— representa en primera persona la figura del forner, que sovint a Alella ha quedat a l'ombra de la del vinyater.

Jordi Ribas és història viva del nostre poble, i també de la revista *Alella*, que ara celebra 400 números, ja que hi va ser col·laborador durant molts anys. Ens rep al seu despatx del carrer de Ribas —res a veure amb la nissaga familiar—, on va escriure una cinquantena llarga d'articles sobre les famílies alellenques amb més tradició i feia referència a les cases on residien. “Anava casa per casa i escoltava les històries personals dels veïns, i sobretot revivia com eren els antics immobles de la Riera, construïts uns vint metres més enrere per evitar les rierades”. En el seu primer article, publicat en el número 301, recordava Can Garma, una casa pairal que s'erigia en els terrenys on més tard es van construir les antigues Escoles Fabra i les cases dels mestres. Després, seguint la riba de la riera, va escriure sobre Can Lledó, Cal Músic, Can Lluc, Cal Ros Fuster, Cal Tuxó... El periodista Ribas va recuperar històries familiars entranyables i, d'alguna manera, va reconstruir façanes, portes i patis que físicament ja havien desaparegut.

El Forn de la Riera

Uns metres més amunt, en aquesta mateixa vorera dreta, ara fa vuitanta anys hi havia el Forn de la Riera, fundat per Joan Duran i Font, l'avi matern d'en Jordi, un cop va tornar de la seva aventura australiana. “L'avi Joan em va fer de pare, perquè el meu havia mort durant la guerra, en un camp de concentració al País Basc”. L'avi Joan era tot un emprenedor: amb els diners que havia fet a Austràlia va muntar un negoci de gèneres de punt, però no va anar bé. L'alternativa va ser obrir un forn de pa. Però, per si de cas, va crear un segon negoci, un magatzem de gra i farratges per al bestiar. En aquest ambient comercial va créixer en Jordi, que va aprendre sobre la marxa tots els vessants de l'ofici: des d'anar a buscar el gra amb el camió, a Granollers o a Mollet, fer la massa —“sovint a mà, perquè, tot i que teníem màquina, les restriccions de la postguerra ens deixaven sense llum cada dos per tres”— fins a despatxar al taulell, o repartir el pa a domicili. “Hi fèiem més de quaranta tipus de pa: llonguets, pa de Viena, pa de pagès de quilo, barretes de quart, de mig, coca de vidre, bastonets... hi teníem de tot”, explica en Jordi, cofoi d'haver servit a tot el poble d'un “bé de primera necessitat”. En parla amb un grau de nostàlgia notable, en un moment en què un altre forner histò-

ric d'Alella, en Lluís Artés, acaba d'abaixar la persiana. “És un ofici molt sacrificat, hi has d'estar pendent tothora. Recordo que el meu únic temps lliure eren deu hores el diumenge, de les deu del matí fins a les vuit del vespre, quan ja començàvem a fer el pa de l'endemà”.

El seu compromís amb el sector de la fleca era total, i durant més de vint anys va compaginar la feina diària amb la del Gremi de Forners de la província de Barcelona, que ell mateix va ajudar a crear, en què feia divulgació de l'ofici i assessorava els productors i els venedors de pa. “Anàvem per tot arreu, a Manresa, a Vic, a Vilafranca, ajudant els forners en tot allò que necessitaven”.

Uns dels millors clients del Forn de la Riera eren els novicis dels Pares Escolapis. “Els venia personalment la farina i el pa. Hi tenia molt bona relació, i quan hi anava fins i tot els explicava acudits —alguns de verds!— i ho agraiïen molt”.

DURANT MÉS DE VINT ANYS VA COMPAGINAR LA FEINA DIÀRIA AMB LA DEL GREMI DE FORNERS

Els Escolapis han estat un altre referent en la vida d'en Jordi Ribas. Hi va estudiar comerç fins als 14 anys, un fet poc habitual entre els joves alellencs de l'època, que sovint als 11 ja es posaven a treballar. Dècades més tard, hi va continuar vinculat, ja que va ser patró de la Fundació Borrell, que gestionava la institució. “Quan els *padres* van abandonar l'escola, vaig intervenir en la venda de l'edifici, que recordo que va comprar el Banc Sabadell per 200 milions de pessetes”. Avui, l'exalumne Ribas lamenta veure la Torre del Governador tan deteriorada, i es malfia del seu futur incert.

Servidor públic

Però el forner Ribas no es volia limitar a servir pa als veïns d'Alella. Per a ell, el verb *servir* té un significat molt més ampli i, en conseqüència, Jordi Ribas també va dedicar temps i energia a fer de servidor públic, amb càrrec a l'ajuntament. Amb la particularitat que ho va fer en temps de dictadura, però també en democràcia. Una història ben singular, la del regidor Ribas, amb un afegitó mig secret que ell mateix ens revela: “Em van convocar a una reunió a Barcelona, i em van demanar si volia ser l'alcalde d'Alella. Vaig dir que no m'hi veia amb cor, i vaig proposar el nom de Jesús Barnadas. No em vaig equivocar, en Barnadas ha estat el millor alcalde que he conegut”. I mentre ens ho explica, busca i troba al seu arxiu personal una carta, amb el segell de la Falange

Española y de las JONS, en què, amb data 21 de maig de 1969, se'l cita per una reunió “de su interés” a la seu barcelonina d'aquest organisme franquista.

El servidor Ribas no va voler ser alcalde, però no es va desvincular de la vida pública alellenca. Durant els mandats de Josep Maria Gispert (1969-1971), i del mateix Jesús Barnadas (1971-1977), va ser tinent d'alcalde, amb funcions de “dipositari” de l'ajuntament. És a dir, de tesorero. I recorda, amb un cert orgull, que, quan va abandonar el càrrec, va deixar la caixa del consistori amb saldo positiu. I això que, insisteix, “amb el mandat Barnadas, Alella va fer un salt endavant, es van construir canalitzacions d'aigua, es van asfaltar carrers i es va fer molta obra pública”.

Va arribar la democràcia, i el ciutadà Ribas es va tornar a sentir cridat per la política. Al cap de vint-i-cinc anys de la seva primera experiència, va repetir càrrec municipal, aquesta vegada escollit amb els vots dels alellencs. Com a segon tinent d'alcalde dels mandats d'Antoni Caralps (1995-1999), i de Salvador Artés (1999-2003), l'incansable Ribas es va dedicar a la seva altra gran passió, l'esport, i des del seu despatx al flamant poliesportiu Abelardo Vera va gestionar les instal·lacions municipals i va seguir fomentant l'activitat esportiva a la vila.

Anys enrere, el polièdric Jordi Ribas era un dels fundadors del Club de Tennis Sistres i n'havia estat el primer president. I encara molt abans, havia impulsat la creació del Casal d'Avis d'Alella, en previsió que, amb el pas dels anys, el jubilat Ribas també voldria disposar d'un espai de lleure per compartir amb gent de la seva edat, tan necessari com el pa que elaborava i que venia de jove. Un pa que, durant més de quatre dècades, va servir, entre altres clients, als productors de vi dels diferents cellers del poble. Perquè el bon vi, amb bon pa, hi guanya molt. ●

El pa, mudat, i el vi, l'usat

Expressió molt alellenca que es pot interpretar com que el pa ha de ser del dia, i, en canvi, el vi, pot ser consumit al cap de temps. És una de les moltes frases, paraules i termes d'ús comú a Alella, que el lingüista Ribas ha anat recollint fins a elaborar un lèxic propi molt ric. Algunes, del ram dels flequers, com ara *timborru* (tros de pa de grans dimensions) o *Tornemi* (xuixo de confiteria, sembla que d'origen badaloní). Al vocabulari Ribas, hi trobem mots molt genuïns, com ara *maricaco* (nespre) o *bonó* (forat de desguàs del safareig), i altres que la parla diària de la gent va alterar de l'original, com *xida* (eixida), *pàtic* (pati) o *bercoc* (albercoc). La llengua, sempre, un reflex fidel de la cultura popular.

Jugant amb la IA

Us mostrem un seguit d'imatges antigues d'Alella que el fotògraf Salva F. Ayala, tot jugant amb la intel·ligència artificial, ha reconvertit a fotografies en color que dibuixen una actualitat diferent de la real.

La riera.

L'església i l'hort de la rectoria.

La riera a l'alçada del carrer de baix.

La plaça de l'Ajuntament.

La Riera i can Duran a mà dreta.

Papers de vi

DO ALELLA · ENOTURISME · GASTRONOMIA · CULTURA

SUBSCRIU-TE!

Per només 11 euros rebràs *Papers de vi* a casa teva durant un any i, amb el primer número, una ampolla de vi DO Alella de regal. O, si ho prefereixes, per 22 euros, la rebràs durant dos anys i, amb el primer número, la *Guia d'Enoturisme de la DO Alella* de regal.

Regala una subscripció a *Papers de vi*!

Fes efectiva la teva subscripció a www.papersdevi.cat/subscripcio   www.papersdevi.cat

PERSONATGE

Pepita Xarrié

La Pepita de cal Barber de Dalt

LAIA DE BOBES SOLER / FOTO: JORDI FARRÚS

Per celebrar el número 400 d'aquesta revista ens ha semblat escaient triar com a protagonista de la secció del personatge la persona més longeva del poble actualment. Es tracta de la Pepita Xarrié, que, cal aclarir-ho, no és parenta directa de la nissaga dels campaners d'Alella, encara que les dues famílies sí que tenen un origen comú a Premià de Dalt, on aquest cognom és molt habitual. Tot i que el seu avi era premianenc de dalt, la Pepita de Cal Barber va néixer l'any 1922 a Gallecs, un nucli rural que avui forma part del municipi de Mollet del Vallès. Alfons XIII era en el seu últim any de regnat. Els seus pares eren masovers i va passar la primera infantesa entre horts i feines del camp. «Me'n recordo de moltes coses... amb el meu germà jugàvem en un safareig i fèiem veure que treballàvem com els adults». Allà, davant de l'església, hi té enterrada una germana.

Els seus pares eren masovers en una casa d'allà, però el pare tenia coneixences aquí i, quan la Pepita tenia sis anys, van venir a treballar a can Vilaclara. Corria l'any 1928 i ja en feia cinc que el país estava sota la dictadura de Primo de Rivera. La Pepita va anar a l'escola a les monges, però no gaire: «Tenia ganes de treballar, jo!», diu, «però m'hi feien anar, quan ja tenia dotze o tretze anys, dues o tres hores cada dia o dia per altre». Ella preferia ajudar a la feina dels de casa, que venien verdura en una parada del mercat de Galvany de Barcelona. «Hi anaven amb el carro, sortien a les 12 de la nit, hi arribaven a les 6 i descarregaven», explica, «i nosaltres hi anàvem amb el tren i veníem la verdura, que tenia molt d'èxit perquè era acabada de collir».

La Pepita va passar de la infantesa a l'adolescència durant el període de la República, i va començar a festejar amb l'Isidre Arisa, el barber de dalt. Però el noi va haver de fer la mili i la guerra, i no es van casar fins al 1947. La mala fortuna va fer que l'any següent ella hagués de passar deu mesos al llit «per un reuma al cor», diu. Se'n va sortir, però des d'aleshores sempre ha hagut de vigilar-se. «Ella ha enterrat ja quatre o cinc metges del cor», diu el seu fill, que poc es devien imaginar no només que els sobreviuria, sinó que arribaria als cent-tres anys!

Un cop casada i instal·lada a cal Barber, va aprendre a brodar i, rere la barberia, va muntar un taller on va arribar a tenir fins a vint noies aprenent-ne i treballant-hi. Va arribar a fer tres vestits de núvia i més endavant van cosir per a la fàbrica del senyor Serra, que feien disfresses i vestits de ballarina. «I quan ho vaig deixar vaig posar la botiga d'espardenyes», explica, perquè el seu sogre en feia, d'espardenyes. Més endavant ja baixaven els dilluns, que la barberia era tancada, a comprar *gènero* a Barcelona. «Com que no hi havia cotxes, tothom es quedava al poble i es venia bastant, perquè la gent no sortia a comprar a fora com fan ara», explica. A més de les espardenyes, venien sabatilles, wambes (de les originals de la casa Pirelli), sabates Camping, xirques i calçat d'aquest estil.

Però tornem una mica enrere... El matrimoni va tenir tres fills, dos nois i una noia; però quan ells tenien setze, catorze i onze anys, el seu pare, el marit de la Pepita, va morir inesperadament la vigília de Reis del 1969, mentre mirava un partit de l'Alella al camp de futbol. «Vaig quedar viuda als 45 anys», diu, i de seguida afegeix amb orgull: «Això sí, als meus fills no els hi va faltar mai de res, ni menjar, ni vestir, i van tenir el que van voler: una bicicleta bona, la moto... i la Pepita pencant del matí fins al vespre!». Perquè, a sobre, per un problema burocràtic «que va venir just de cinc dies», diu, mai va rebre cap pensió de viudetat. I és que la Pepita de cal Barber s'ha fet un fart de treballar al llarg de tota la seva vida en general, però en aquells anys, més que mai. I com que tenia la feina allà mateix, la sensació era que no sortia de casa: «Ni me'n recordava que estava en un poble, jo; només menjar, anar a comprar i treballar», diu, i afegeix: «Jo no sé on és Espanya, no he estat enlloc, no he passat vacances enlloc, no m'he mogut d'Alella». Els únics viatges que ha fet a la vida van ser a Cartagena i a Melilla per la jura de bandera dels seus fills Isidre i Pere.

Quan va fer els 65 anys es va jubilar, però només sobre el paper: va posar el negoci a nom del fill i va continuar portant la botiga... «Fins als noranta, vaig aguantar!», diu. L'espardenyeria va tancar les portes definitivament l'any 2012 i des d'aleshores la Pepita fa vida, ara sí, d'avia retirada, amb una rutina diària senzilla: es prepara el dinar tota sola —«Però he de seure perquè em fan mal l'esquena i els ronyons», es queixa— i a mig matí ja ho té tot a punt i surt a prendre el sol a l'eixida quan pot. Els fills la visiten sovint, l'Isidre passa totes les tardes a casa seva, i als vespres l'ajuda una noia. També rep els més petits de la família: «Tinc cinc nets que m'adoren i dos besnets, creu-me que m'estimen de debò!», diu, i explica que la visiten diversos cops per setmana, darre-rament el gran una mica menys perquè té entrenament; «Cada vegada li pregunto

“que has fet cap gol?” i l'hi faig explicar ple de vegades perquè així enraona», diu. «D'amics quasi no me'n queden perquè tothom s'ha anat morint», explica, però sovint passen a veure com està alguns fills de les persones conegudes, a més de les veïnes. «Abans, fins fa cinc o sis anys, sortia més a passejar, molts diumenges anàvem a missa i quan feia bon temps anava fins al carrer de Dalt», però arran d'un parell de caigudes i des que va patir una altra fallada al cor ja gairebé no surt de casa, encara que reconeix que s'hauria de moure més: «Ho vull fer, perquè com menys fas, pitjor, i encara m'aixeco poc... hauria de caminar més per aquí dins».

Mirant enrere, la Pepita fa una reflexió que resumeix tota una vida de sacrifici: «Si tornés endarrere no treballaria tant; em sap greu haver-me perdut tota la vida treballant, no haver fet mai vacances, sempre estalviant... Ara», afegeix, «quedar viuda tan jove em va fúmer». ●

Ja fa tres anys que és centenària i actualment és la persona de més edat d'Alella. Va casar-se i va pujar tres criatures en plena postguerra, va quedar viuda amb tres adolescents, va treballar incansablement perquè no els faltés de res i va continuar portant l'espardenyeria que havia muntat al costat de la barberia, a la Riera, fins als noranta anys, sense agafar mai vacances. Avui porta una vida senzilla sense sortir gaire de casa però ben acompanyada de la família.

Francesc Ferrer, una placa de marbre i dos alcaldes

De l'octubre del 1934 al gener del 1939 Ferrer va tenir un carrer al centre de la població

RAMON ANGLADA

El passat 13 de gener de 2026, vorejant el 167è aniversari del naixement del pedagog llibertari alellenc Francesc Ferrer i Guàrdia, ja que la data del naixement fou el 14 de gener de 1859, es van fer un seguit d'actes relacionats amb la seva figura. Entre els destacats, la inauguració de dos elements a l'espai públic del poble: el mur de bitàcola a la façana posterior de Can Leonart, obra de l'artista Roc Blackblock, i una petita placa al carrer de Comas, a la cantonada de l'església, carregada d'història. Si seguiu llegint, la podreu conèixer...

Amb l'arribada de la República, com amb tants altres règims polítics, els noms dels carrers d'Alella patirien canvis. Amb l'esclat de la guerra, la majoria de noms de sants i de figures polítiques del passat considerades conservadores foren eliminades dels carrers, però, molt abans, l'any 1934, havia arribat el primer canvi. El carrer de Comas passava a anomenar-se de Francesc Ferrer i Guàrdia. Un fet que només fou possible pels fets històrics ocorreguts l'octubre d'aquest mateix any i que provocaria l'enfrontament entre dues figures polítiques destacades de la població: l'alcalde Josep Aymar i Puig, conegut com en Parasso, i el conseller municipal Antoni Pujadas i Nirell, conegut com en Pujadetas, i que quatre anys després es convertiria en el darrer alcalde de la República.

Josep Aymar, Francesc Ferrer i els fets del 6 d'octubre de 1934

Aymar, mestre d'obres i de família acomodada, fou alcalde d'Alella més de vint-i-cinc anys. Amb un estil que podríem anomenar caciquista va guanyar eleccions sota diversos règims, inclòs el període republicà, tot i que no va poder desplegar la seva influència durant la guerra perquè va morir per malaltia quan va començar. Un Josep Aymar que va tenir un paper destacat en la detenció de Francesc Ferrer a Alella la matinada del 31 d'agost a l'1 de setembre de 1909. Amb una animadversió pública contra el pedagog anarquista i els postulats trencadors de l'Escola Moderna, va fer

Inauguració de la plaça de F. Ferrer i Guàrdia, antiga Urquinaona, el 1937.

tot el possible per detenir un Ferrer perseguit i aïllat; la seva família més pròxima i els col·laboradors principals havien estat desterrats a l'Aragó, arran de la seva acusació com a ideòleg de la Setmana Tràgica. Com a cap del sometent local, una patrulla armada formada per l'agutzil i caçadors armats va aconseguir detenir-lo de matinada a la rodalia de Can Jonc quan possiblement Francesc Ferrer intentava arribar a Granollers. Retingut a l'ajuntament unes quantes hores per la dificultat d'aconseguir una tartana o carro per transportar-lo cap al ferrocarril, ja que diversos alellencs es negarien a cedir-los, la proesa d'Aymar i els seus homes va quedar immortalitzada al següent text: "Prestando servicio nocturno el Somatén de Alella, desde los últimos sucesos a esta parte, para la seguridad del pueblo y sus familias, hoy se ha prestado el servicio más importante de todos los días, cogiendo al célebre Francisco Ferrer, procesado que fue por el atentado contra S.M. el Rey y hoy reclamado por la justicia, que según los periódicos, es el autor de los últimos sucesos de Barcelona. Los que han prestado tan importante servicio son el cabo José Colomer Giralt, el subcabo y alcalde Josep Aymar Puig y los individuos Bernadas Mirambell, Rosendo Colomer Serra, Toribio Arenas, Rafael Mateu, Isidro Iló. Alguacil y el sereno que ayudaba al servicio".

Un altre alellenc il·lustre, el segon marquès d'Alella, Fernando Fabra i Puig (poquíssimes vegades signaria com a Ferran), monàrquic furibund, defensor de l'ordre i la religió catòlica, va anar sempre de bracet de l'alcalde Aymar i reprovava amb duresa les propostes pedagògiques d'un anarquista que havia atemptat contra el mateix rei Alfons XIII. Malgrat tot, seria el creador de l'escola de la República, inaugurada al costat de l'alcalde destituït Aymar i el de la comissió gestora el 13 de gener de 1935. Un edifici del marquès que acolliria durant els darrers anys republicans una educació amb molt elements inspirats en l'Escola Moderna.

Queda ben clar, doncs, que mentre Josep Aymar seguís a l'alcaldia, amb el su-

port d'un marquès que mantindria el seu poder intacte fins a l'esclat de la guerra, seria impossible de dedicar un carrer a Ferrer. Un alcalde Aymar que tot i frenar les noves disposicions legals republicanes que havien de desplegar la nova constitució del 1931 va haver de patir els atacs continuats dels consellers de la Unió Socialista de Catalunya primer i del PSUC després sobre la seva actuació en la detenció de Ferrer i la seva negativa continuada a dedicar-li un carrer al centre de la població. Tot i la resistència d'Aymar,

rant el franquisme, s'acabava el bloqueig de qualsevol iniciativa en memòria de Ferrer.

La perseverança del conseller Antoni Pujadas

El 10 d'octubre de 1934 es tornava a tractar al ple municipal la sol·licitud d'Antoni Pujadas i Nirell, com a president de la Unió Socialista de Catalunya d'Alella, perquè el carrer de Comas rebés el nom de Francesc Ferrer i Guàrdia. Per majoria de vots, el ple no n'especifica el resultat, s'acordava de canviar-ne el nom. Aquesta vegada, Aymar no havia pogut aturar l'acord.

Pujadas perseguia un objectiu doble: homenatjar Ferrer i que la casa on vivia i on el seu partit es reunia, Comas número 4, portés el nom del pedagog alellenc impulsor del trencament del monopoli religiós de l'educació que s'havia consolidat en període republicà.

El 10 de setembre de 1936, amb una cruenta Guerra Civil en marxa, s'acordava el canvi de molts carrers de la població i es consolidava el canvi de nom del carrer de Comas a Francesc Ferrer i Guàrdia. Dos anys després, aquesta vegada el 8 de setembre de 1938, el ciutadà Joan Pelegrí Llorens, escultor i marbrista que treballaria posteriorment per les noves autoritats franquistes, per exemple, reconstruint la Creu de Pedra, regalava a l'Ajuntament d'Alella una placa de marbre amb la dedicatòria "Al patrici defensor de les llibertats Francesc Ferrer i Guàrdia, nascut en aquesta població" perquè la col·loqués "al lloc del poble que considerés més oportú".

L'ajuntament, després de fer daurar les lletres de la placa, va decidir de col·locar-la al carrer de Ferrer i Guàrdia.

Per iniciativa de Cerquem les Arrels, el gener passat es va tornar a col·locar una placa al carrer de Comas amb el text: «Al patrici defensor de les llibertats Francesc Ferrer i Guàrdia, fill d'Alella». La placa original, instal·lada abans de la guerra, va ser destruïda el 28 de gener de 1939 amb l'arribada de les tropes feixistes. L'acte, de caràcter simbòlic, s'inscriu en la voluntat de memòria històrica i en la reclamació de l'anul·lació del judici sumaríssim i de la condemna al pedagog alellenc.. ●

La placa del carrer de Comas també és un acte de memòria històrica.

el context convuls republicà li passaria per sobre, a ell i a tots els alcaldes dels ajuntaments de Catalunya, arran dels fets del 6 d'octubre de 1934. La proclamació per part del president Lluís Companys de l'Estat Català dins d'una República Federal Espanyola acabaria amb la suspensió de l'Estatut de Núria, l'exèrcit espanyol pels carrers, el govern de la Generalitat empresonat al vaixell presó Uruguai i els consellers municipals i alcaldes dels ajuntaments catalans destituïts. Amb Aymar fora del poder, substituït per l'alcalde de la nova comissió gestora, el conservador Joan Ferran, posteriorment alcalde du-

Can Reon, el celler de Tiana que cuida el paisatge i les antigues caves de Parxet

La masia Can Fàbregas, seu del projecte Can Reon.

ÒSCAR PALLARÉS

JORDI BES LOZANO

Can Reon és un dels projectes més singulars del territori vitivinícola alellenc. Al capdavant, hi ha la parella holandesa de la Renny i en Leon Ramakers. Després d’haver tingut una carrera d’èxit —ella com a dissenyadora i ell com a promotor musical—, es van jubilar i, just abans de la covid, van buscar una propietat pel Mediterrani. No els van convèncer França ni Itàlia, sinó que els va enamorar Tiana, a tocar de la costa catalana, i van comprar-hi Can Fàbregas, una finca on volen desenvolupar un ambiciós projecte enogastronòmic i cultural. S’esforcen per tenir cura del paisatge agroforestal just en un dels extrems de l’Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i, a més, han fet reviure l’elaboració de vi a les caves històriques de Parxet.

La finca de Can Fàbregas és presidida per una masia documentada des del 1245, on s’han trobat diverses premses i tines antigues —una premsa de fusta data del 1748—, i té tres hectàrees de vinya. La voluntat dels Ramakers és rehabilitar la masia per instal·lar-hi el celler, un petit allotjament, un restaurant i un balcó sobre les vinyes on fer tastos o gaudir d’una copa de vi. A l’espera de materialitzar aquest projecte —les obres podrien començar durant la segona meitat de l’any—, han replantat els ceps que no haurien prosperat després d’anys d’abandonament i han impulsat el vessant cultural del projecte amb un festival anual que combina art i música, i també s’han implicat en els Tres Dies de Jazz de Tiana.

El nom de Can Reon sorgeix a partir dels mateixos copropietaris (“Re” de

Renny, i “on” de Leon), que també s’han estrenat en l’elaboració de vi des d’un bon principi. Sota la batuta de l’enòleg Quim Batlle, que té el celler que s’anomena com ell molt a prop de Can Fàbregas, el 2022 van elaborar el blanc The First 2215 Bottles, de pansa blanca i garnatxa, i el negre The First 1866 Bottles, de garnatxa negra —tot apunta, però, que s’hauria de considerar que s’ha elaborat amb la varietat batejada com a *garnella*, “garnatxa d’Alella” — i un toc de sumoll. Els darrers mesos s’han posat a la venda les últimes ampolles d’aquesta primera anyada. El blanc presenta notes de fruita, herbes mediterrànies, florals i un punt d’amargor, mentre que el negre té la peculiaritat de destacar per les notes especiades que recorden el pebre negre.

Els anys següents han estat marcats per la sequera, de manera que ha calgut esperar fins a l'anyada 2025 per tornar a elaborar vins de Can Reon. Aquest cop, a les antigues caves de Parxet, que els Ramakers han llogat a la família Suñol —per ara, provisionalment— mentre no s'adeqüi Can Fàbregas com a celler, cosa que ha motivat la incorporació de Can Reon a la DO Alella —fins ara, només els dos primers vins estaven emparats per la denominació d'origen, però des del 2025 el projecte també hi és com a celler. Per descobrir els nous vins, amb el redactor en cap de la revista *Alella*, Òscar Pallarès, ens trobem a l'antiga Parxet amb l'enòleg Jordi Campreciós, ara al càrrec dels vins de Can Reon —també compta amb l'assessorament de l'enòleg francès Dominique Roujou de Boubée—, i Johnny Alemán, que és el responsable de comunicació, comercialització i enoturisme del projecte dels Ramakers.

Els dos vins de la nova etapa

Del 2025, la intenció és elaborar un blanc de garnatxa i pansa, que és previst treure a la venda abans de l'estiu coincidint amb el Tast Tiana, i un negre de garnella i garnatxa —Campreciós es mostra convençut que hi ha les dues varietats a la finca de Can Fàbregas—, si bé aquest vi es comercialitzarà més endavant, un cop hagi acabat la cria. Per al blanc, s'emprarà la garnatxa i una part d'una pansa de vinya jove que romanen juntes en un dipòsit d'acer inoxidable, l'altra part de la pansa jove que és en un dipòsit esfèric de ceràmica i una pansa de vinya vella —majoritàriament d'uns 35 anys— que reposa en una bota de roure francès de 500 litres —les panses soles també han fermentat al recipient on són—; per al negre, la garnatxa fa la cria en una damajoana de vidre de 400 litres i la garnella en una altra de semblant.

A falta d'acabar els vins, ara com ara només es pot predir quina serà l'aportació de cadascuna d'aquestes elaboracions al cupatge final, un exercici al qual els enòlegs estan molt avesats, i a partir del qual ja es poden treure algunes conclusions. Per al blanc, del qual Campreciós n'espera elaborar unes

CAN REON S'HA INCORPORAT A LA DO ALELLA AMB L'IMPULS DELS HOLANDESOS RENNY I LEON RAMAKERS

1.600 ampolles, la garnatxa i pansa fa l'efecte que aportaran volum i fruita, la pansa jove presenta més acidesa i la vella destaca pel tacte i una acidesa que pot fer que el punt òptim de consum del vi s'allargui en el temps. Respecte del negre, del qual calcula fer-ne unes 1.050 ampolles, la garnatxa destaca pel punt a maduixeta i la garnella per un punt vegetal, de fruita vermella, pell de taronja i tanins marcats que s'arrodoniran durant la cria, possiblement un temps en fusta i després en ampolla.

Aquests dos vins de la nova etapa que s'ha encetat aquest 2025, amb Campreciós com a enòleg i l'antiga Parxet com a celler on s'elaboren, han de mostrar l'aire que es vol donar al projecte. “Aquest any marcarà l'estil dels vins de Can Reon”, diu Alemán, amb la qual cosa esperen que a partir d'ara Can Reon es faci més reconeixible. L'estil que busquen, segons detalla Campreciós, és revelar la fotografia del que passa cada anyada des de la poda fins a la verema, però sense que s'hi imposi la mà humana: “Els vins no han de parlar de la nostra intervenció, sinó que han d'exposar què és la finca”. Ara bé, d'implicació, n'hi ha molta.

El projecte és compromès amb la preservació de l'entorn i vol deixar empremta sota la idea que una bona gestió del territori beneficia tothom. Campreciós diu que aspiren a recuperar múltiples activitats pròpies que havia tingut la masia, des de les hortes i el pasturatge d'ovelles per adobar la vinya fins a tenir el bosc net. “La manera del vi de diferenciar-se d'altres begudes és que gestionem el paisatge”, reivindica l'enòleg, cosa que també s'ha fet palesa amb la reactivació de les caves de Parxet i a peu de vinya: a més de replantar pansa, a Can Fàbregas han plantat malvasia de Sitges, moscatell de gra petit i mataró, i volen replantar el sumoll, mentre que una altra nova varietat, el picapoll blanc, no ha funcionat tan bé. En tot cas, aquesta diversitat de raïms anticipa que en un futur hi haurà nous vins de Can Reon. ●

Un festival i jazz a l'estiu

Can Reon ha organitzat recentment una visita enoturística puntual a Parxet, però l'enoturisme encara és un vessant que el projecte té per desenvolupar. Sí que es pot gaudir de Can Fàbregas aprofitant la celebració d'alguna de les activitats culturals de primera línia que acullen els Ramakers a la finca. El 27 de juny s'hi farà la quarta edició del Can Reon Festival d'Art i Música, amb noms com la cantant portuguesa Ana Lua Caiano, la també cantant portuguesa de fado en clau contemporània LINA_, que actuarà amb el pianista menorquí Marco Mezquida, i la música experimental del duo britànic Herbert & Momoko. Pels Tres Dies de Jazz de Tiana, del 3 al 5 de juliol, Can Fàbregas serà l'escenari de dos dels tres concerts previstos: el del Joshua Redman Quartet i el del Bill Frisell Trio i Greg Tardy.

Johnny Alemán i Jordi Campreciós.

Diversos recipients per a l'elaboració dels vins de Can Reon a les antigues caves Parxet.

Vicenç Galbany Casals, enòleg d'Art Laietà: “És un privilegi viure a Alella, amb vistes al mar, un peu a la muntanya i amb la Vall de Rials a tocar”

OSCAR PALLARÉS

Galbany, amb una copa de pansa blanca, a la terrassa del centre d'enoturisme del celler Art Laietà.

JORDI BES LOZANO

És allelenc de naixement, i un gran enamorat del seu poble d'origen i del paisatge que l'envolta. Vicenç Galbany ha viscut, crescut i arrelat a Alella, i a més a més hi ha sabut trobar espai en l'àmbit professional. Fa més d'un quart de segle que és l'enòleg d'Art Laietà, un projecte que pràcticament ha vist néixer i que definitivament ha vist créixer, evolucionar i esdevenir un referent de la producció vitivinícola

del territori amb DO Alella. Sense una vocació clara, va estudiar Enginyeria Tècnica Agrícola amb especialitat en Indústries Agroalimentàries a la UPC (l'actual grau universitari en Enginyeria Alimentària), i va seguir l'instint quan li deia que volia dedicar-se a alguna cosa que el lligués a la terra. La viticultura i l'enologia es van convertir en la millor opció, i després de formar-se en enologia i de fer unes quantes veremes, es va adonar que el seu camí

passava per fer vi. Decisió que pren més força en el moment de trobar-se amb en Josep Maria Pujol-Busquets, primer, en l'àmbit de la docència, i aviat compartint projectes professionals. No recorda quants vins ha elaborat al llarg de la seva vida, “es fa difícil de comptar”, però té clar que en vol seguir sumant i jubilar-se en aquesta casa. “Soc on vull ser”, confessa. I no crec en Vicenç sigui dels qui parlen per parlar.

Has crescut a Alella, i tot i formar-te fora, has tornat a casa i ara no només hi vius, sinó que també hi treballes. Què et fa tan alellenc?

El meu pare era d'Alella, la mare, de Teià. De petit vivíem al Mas Coll i fèiem molta vida al carrer, amb veïns ben avinguts i amb molta activitat social i cultural, fins i tot teníem la nostra pròpia festa major! M'agrada viure aquí, fer vida aquí, és un gran privilegi viure en un poble amb vistes al mar i un peu a la muntanya, amb la Vall de Rials i a tan pocs quilòmetres de Barcelona...

No només hi vius, sinó que també hi has trobat el camí professional. Tenies clar, de petit, que volies dedicar-te al món de la vinya i el vi?

Gens ni mica. Vaig estudiar a l'Escola Fabra i després a l'Institut d'Alella. Però mentre feia BUP i COU em preguntava què voldria ser de gran i no ho sabia. A casa no teníem gaire tradició vitivinícola, malgrat que els avis sí que havien treballat en alguna finca. Els avis paterns, per exemple, van ser masovers de Can Casals. Així i tot, sempre he tingut un interès especial per la terra i m'atreïa la possibilitat de dedicar-me a alguna cosa que hi tingués relació.

Què t'imaginaves?

No ho sé, gaudia especialment quan d'adolescent ajudava un tiet llunyà a portar l'hort. I també quan, amb un grup d'amics i els meus germans, ens apuntàvem a fer veremes per ajudar petits viticultors, que aleshores n'hi havia molts més que ara, a Alella.

Aquestes veremes es comptarien entre els primers contactes amb el món del vi?

Així és. En vaig fer unes quantes i m'agradava fer collita. I malgrat que la vinya era minoritària i bàsicament cuidàvem l'hort, vaig aprendre molt amb en Miquel Bassas, una persona sàvia que em va ensenyar a cuidar la terra. També em despertava la curiositat escoltar referents com en Jordi Pujolràs, Josep Bassas d'Alella Vinícola o Josep Maria Pujol-Busquets quan participaven en la Festa de la Verema d'Alella, on havia fet durant molts anys de cambrer dels vins. En aquella època, veia que la vida rural era complicada, que costava guanyar-s'hi bé la vida i imaginava un camí amb més futur i més seguretat.

No te n'allunyes del tot i estudies una enginyeria vinculada a les Indústries Agroalimentàries.

Pensava que una enginyeria que incorporés tot el vessant industrial tindria més valor i probablement més bona projecció i sortides professionals. Durant la formació vaig veure l'oportunitat d'especialitzar-me en enologia

i no m'ho vaig pensar dos cops. Allí ja vaig conèixer alguns professors que reforçarien la decisió. El professor Castro, que treballava a Codorníu, impartia moltes assignatures i era tan amant de la vinya, del vi, de tot el procés, que em va contagiar part d'aquell entusiasme. Tant, que en acabar aquesta formació vaig començar els estudis d'Enologia a la Universitat Rovira i Virgili. I allí vaig conèixer un altre gran mentor que marcaria el futur de la meua vida professional, en Josep Maria Pujol-Busquets.

Va ser el teu professor?

Sí, aquell any feia de professor d'Economia i Gestió Enològica. Aleshores ell treballava de director tècnic de Marquès d'Alella, un celler referent per a mi, i quan em va oferir anar-hi a fer les pràctiques, vaig dir-li que sí de seguida. Era una època en què fer d'endleg no era com ara, llavors pocs professionals assessoraven i feien vi per a diversos cellers, això ara ha canviat. Sigui com sigui, pocs mesos després, ja som a l'any 2001, en

"M'AGRADARIA QUE LA VALL DE RIALS ESTIGUÉS MÉS BEN EXPLOTADA, AMB MÉS CONREUS DE VINYA"

Josep Maria engega el seu propi projecte, planta les primeres vinyes, aquí on som ara, i dona vida al que aleshores va anomenar Alta Alella. Després de la seva primera verema, em va proposar seguir-lo. I així va ser. Fins avui.

D'això "només" fa unes vint-i-cinc veremes... Com has viscut l'evolució de la teua feina en un únic projecte, ara anomenat Art Laietà?

Quan va començar era un projecte més aviat petit, amb unes 4 o 5 hectàrees de vinya i unes 6.000 o 7.000 ampolles anuals. Ara en gestionem una setantena i podríem arribar a posar unes 400.000 ampolles al mercat. Sembla un creixement molt exponencial, però no ho és, ha estat progressiu i molt pensat, amb criteri. De fet, continuem plantant vinya o renovant vinya vella perquè encara tenim capacitat per seguir creixent.

Has calculat mai el nombre d'ampolles que has elaborat, amb tants anys de trajectòria? [Riu.] Ui, impossible. Han estat molts anys i es fa molt difícil de comptar.

I el tipus de vi que dius... "m'agradaria fer-lo"?

Segur que seria un vi de pansa blanca. No només perquè sigui emblema local, sinó

perquè té moltes cares i possibilitats infinites.

Art Laietà és un dels cellers referents que han posicionat el territori amb DO Alella aquí i al món. Quina diries que ha estat la teua aportació més significativa al llarg de tots aquests anys?

Encara que als inicis va costar, ens hem fet un nom i se'ns valora per qui som i pels productes que elaborem. Crec que hem ajudat a potenciar la zona, a fer-la més atractiva, fins i tot a atraure nous projectes. I jo, personalment, diria que hi aporto implicació, ganes de tirar endavant i sobretot un ampli coneixement d'Alella, del paisatge i de la seva gent.

Com veus la realitat actual del vi d'Alella?

M'agradaria que fóssim més viticultors, que el sector del vi aquí hi tingués més força. M'agradaria que la Vall de Rials estigués més ben explotada, amb més conreus de vinya. La realitat, però, és que a Alella és molt difícil treballar la terra i viure de la viticultura: tenim molts terrenys en pendent i sovint costa mecanitzar, la qual cosa demana mans, hores i molta feina. També penso que és difícil viure només de la vinya i el raïm; fer vi és l'única manera de fer viable aquest camí. En un entorn com el nostre, amb tot això i amb l'amenaça de la pressió urbanística, tinc clar que els qui ens hi dediquem fem una viticultura heroica.

I malgrat tot, continuo pensant que sou un municipi oasi, on els joves demanen vi, on es poden triar vins a copes majoritàriament locals, i on teniu vinateries i llocs de culte que s'omplen de persones atretes pel vi.

Potser nosaltres no en som tan conscients, però és cert que històricament ha vingut molta gent de fora, molts de Barcelona, a comprar vi d'Alella, i que el cap de setmana s'omple La Companyia, la de Dalt i la de Baix; i hi ha el Celler Jordana, el Xarel·lo... La Festa de la Verema, els tastos de Can Lleonart, sempre fan ple.

Tot i el temps que fa que ets al celler, encara ets jove i tens vida al davant. Què et queda per fer, com t'imagines en el futur?

A Art Laietà encara em queden moltes coses per fer. El nostre és un món molt viu i canviant, i encara que sembli que hi ha monotonia amb els cicles vitals, sempre hi ha motivacions diferents: reptes amb el clima, tendències de mercat i de consum... Si t'agrada l'entorn rural, Alella és un lloc perfecte per viure i treballar; i Art Laietà té futur, possibilitat de creixement i d'afrontar nous reptes. M'hi sento molt a gust, és com una segona casa per a mi, i m'agradaria seguir en aquest projecte i en aquest poble fins al final. ●

Del 0,7% a la justícia global: quan la memòria es converteix en urgència

Vint anys després d'una consigna que continua interpel·lant un món en crisi

Acampada pel 0,7% en cooperació que es va fer l'any 1994 a la Diagonal de Barcelona.

Manifestants demanen el 0,7% del PIB per a ajuda al desenvolupament en una manifestació a la Puerta del Sol.

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

Fa vint anys, el 0,7% era molt més que una xifra. Era una consigna pintada en pancartes, escrita en tendes de campanya davant d'ajuntaments i corejada en places plenes de gent jove —i no tan jove— que exigia una cosa que semblava tan senzilla com revolucionària: que els països més rics destinessin almenys el 0,7% de la seva riquesa a la cooperació internacional per al desenvolupament. Aquella campanya va marcar tota una generació i va deixar una empremta profunda en la consciència col·lectiva sobre la responsabilitat global. El context d'aleshores no era senzill, però tampoc no s'assemblava a l'actual. El planeta encara no havia viscut una pandèmia mundial, ni una guerra a Europa amb impacte internacional, ni una crisi climàtica tan evident i accelerada com la que avui travessa cada racó de la Terra. Tanma-

teix, llavors ja hi havia una intuïció clara: la desigualtat global no és un problema llunyà ni aliè, sinó una injustícia estructural que ens interpel·la directament.

El moviment del 0,7% va aconseguir una cosa fonamental: posar la cooperació internacional al centre del debat públic. Va aconseguir avenços concrets, compromisos institucionals i, sobretot, una idea poderosa que encara avui continua vigent: la solidaritat no és caritat, és justícia. No es tractava —ni es tracta— d'ajudar els pobres, sinó de corregir desequilibris històrics, econòmics i polítics que generen pobresa, exclusió i violència.

Vint anys després, el món travessa una crisi múltiple i simultània. Crisi climàtica, alimentària, energètica, democràtica i humanitària. Milions de persones es veuen obligades a abandonar casa seva, l'accés a drets bàsics retrocedeix a molts països

i les bretxes entre el nord i el sud global, lluny de tancar-se, s'aprofundeixen. Paradoxalment, en aquest escenari d'urgència extrema, la cooperació internacional torna a estar en risc: retallades pressupostàries, discursos nacionalistes i una fatiga solidària creixent amenacen de relegar-la a un segon pla.

Recordar la campanya del 0,7% avui no és pas un exercici de nostàlgia, sinó un acte de justícia i humanitat. Ens obliga a preguntar-nos què n'hem après i què estem disposats a fer ara. Perquè si aleshores es reclamava un mínim ètic de compromís, avui la pregunta és encara més incòmoda: ens podem permetre no reforçar la cooperació internacional en un món interdependent i fràgil?

Parlar avui de justícia global implica anar més enllà dels percentatges, sense abandonar-los. Implica qüestionar models

econòmics que exploten recursos i persones, denunciar un sistema comercial injust, exigir responsabilitats a empreses transnacionals i apostar per polítiques públiques que posin la vida —tota la vida— al centre. Els projectes de cooperació actuals no només construeixen escoles o pous; defensen drets humans, enforteixen comunitats, impulsen la sobirania alimentària i fan front a les causes profundes de la desigualtat.

La memòria del 0,7% recorda que el canvi és possible quan la ciutadania s'organitza i pressiona. Que les conquestes socials no cauen del cel, sinó que s'arrenquen amb perseverança. I també ens recorda quelcom una mica incòmode: molts d'aquells compromisos es van quedar a mig camí. El famós 0,7% continua sent, en molts casos, una promesa incomplerta.

En un moment en què els problemes

FCCD_Campanya_07.

mundials ja no es poden amagar darrere de fronteres, donar suport a projectes de justícia global no és només un gest soli-

dari, sinó una inversió en un futur comú. La pandèmia ho va deixar clar: ningú se salva sol. La crisi climàtica ho confirma cada dia: el que passa en un territori té conseqüències en un altre. La cooperació internacional no és un luxe per a temps de bonança, sinó una eina imprescindible per a temps de crisi.

Potser ha arribat el moment d'actualitzar l'esperit del 0,7%. De tornar a les plaques —físiques o digitals— amb noves consignes, nous llenguatges i les mateixes conviccions profundes. Cal recordar que la solidaritat organitzada canvia realitats. És necessari assumir que, avui més que mai, la justícia global no és una opció, és més aviat una urgència.

Si creus que la justícia global es construeix en comú, posa't en contacte amb la Comissió de Cooperació Internacional i forma part del canvi: alella.cooperacio@alella.cat. ●

Més informació:

Reportatge en vídeo sobre el moviment del 0,7%: <https://beteve.cat/va-passar-aqui/07-primera-acampada-reivindicativa/>

Campanya per promoure el 0,7% entre els governs locals organitzada pel Fons Català de Cooperació: <https://www.passemalaccio07.org/>

Papers de vi

DO ALELLA · ENOTURISME · GASTRONOMIA · CULTURA

D'aquí a pocs dies veurà la llum el número 99 de 'Papers de vi'

Vinya Vall Llosera, un petit projecte a tocar de la DO Alella.

El Celler Vallalta vinícola organitza un Verkami per recaptar diners per reconstruir el celler després que un pi hi caigués al damunt i el destruís parcialment.

La DO Alella, present a la Barcelona Wine Week.

Recuperen a Mataró les galetes Senyors i senyores.

"CASA CENTENÀRIA" CANSALADERIA

Elaboració pròpia
Productes de proximitat

Telèfon i WhatsApp: 93 555 23 42
info@casalibrada.com - www.casalibrada.com
Empedrat del Marxant 5 - Alella

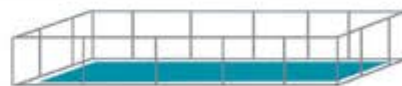
@casalibrada

Properes guàrdies:
ABRIL: Dies 11 i 12
MAIG: Dies 1, 2, 3, 23 i 24

Tel./Fax: 93 540 23 42 · Farigola, 12 ALELLA · farmacia@martinezsole.com

HORARI: Matins: 9 a 14h · Tardes: 16.30 a 20.30h · Dissabtes: 9 a 14h

SAFETYKIDS

seguretat infantil per a piscines

C/ Doctor Faus, 28 - 08328 Alella
640 305 182 - info@safetykids.es www.safetykids.es

ANNA PONS ABELLA
Osteòpata D.O.
Diplomada en fisioteràpia
Col. Núm. 4001

OSTEOPATIA
ALELLA

Carrer de les Heures, 15 · 08328 Alella · Tel. 608 129 832

EL JARDÍ
DE CAN SORS

Carrer Mediterrània, 25
Tel. 935556154
www.eljardidecansors.es
info@eljardidecansors.es

Obert de dimecres a diumenge
a migdia (en temporada d'estiu,
també divendres i dissabte
al vespre)

portes i
automatismes
enric s.l.

NO TOTES
LES
PORTES
SÓN
IGUALS

C/ Indústria, 14 - Pl. Buvisa 08329 Teià - Barcelona
Tel: +34 93 555 93 88 - info@automatismesenric.com

C/Àfrica, 3 · Alella · 93 540 57 41
info@alellapiscines.com

Galeries Alella · cl Santa Madrona, 8

Tel. 93 540 27 74
PERRUQUERIA
LIÒTRIC
HOME I DONA

Horari: de 9 a 13 i de 15 a 19h
Dilluns tancat. Dissabte de 9 a 17h

Chiaravalle School
Maresme

Escola trilingüe Montessori per a nens
de 0 a 6 anys · Niu de 4 a 20 mesos
Comunitat infantil de 20 a 36 mesos ·
Casa de nens de 3 a 6 anys

Carrer Verdaguier 6 · Tel- 615 316 892
 maresme@chiaravalleschool.es

ESTACIÓ METEOROLÒGICA

2025: any de molta pluja, però també un dels més càlids

JOAN OLIVERAS

Seguim immersos en un període ben càlid al nostre país, amb temperatures tòrrides i nits tropicals a l'estiu, i excessivament moderades la resta de l'any. En aquest 2025 que hem deixat enrere, la temperatura mitjana anual a Alella s'ha situat a 18,26 °C, que són 1,2 °C per sobre de la mitjana climàtica que li correspondria. La mitjana pel que fa a temperatures mínimes ha estat de 14,97 °C i la de màximes, de 21,54 °C.

El gener fou força sec i no gaire fred, amb 2,5 °C com a mínima més baixa de l'any i màximes que rondaven els 14-15 °C i van superar fins i tot els 19 °C. El febrer i el març van seguir la mateixa tònica de temperatures ben benèvols i en tornar la primavera es van enfilars. El 6 d'abril es va arribar als 23,7 °C de màxima, amb mínimes per sobre dels 13 °C gran part del mes. I abans d'acabar el maig, plena calor, amb alguna mínima per sobre dels 20 °C i màximes de més de 25 °C, amb uns destacats 29 °C el dia 31 de maig. L'estiu climatològic va arribar trencant rècords, amb anomalies que van superar els 34 °C el mes de juny, que va ser extraordinàriament càlid. Des d'inicis de mes, les temperatures mínimes van superar els 20 °C, i les màximes van passar de seguida dels 28 °C als més de 30 °C, amb uns destacats 34,5 °C el dia 30. El juliol es va mantenir una mica més dins la mitjana, amb alguna màxima destacada de 35 °C, i després

vam patir un agost tòrrid, en què una perllon-gada onada de calor entre els dies 7 i 18 ens va donar temperatures màximes contínues de més de 32 °C —amb la màxima de l'any fixada a 36,4 °C el dia 16— i mínimes que no baixaven dels 24 °C. Es va agrair el pas a la tardor, que tot i ser càlida, va mantenir-se més a prop de la mitjana. Això sí, de fred, se'n va patir més aviat poc, amb temperatures mínimes que no van baixar dels 10 °C fins a finals de novembre, però que van tornar a pujar a mitjans de desembre.

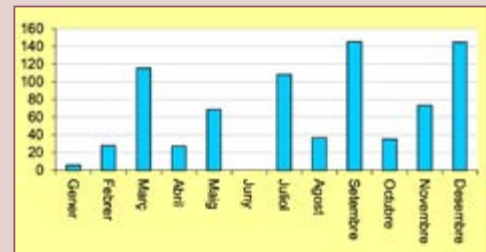
Al conjunt de Catalunya, aquestes altes temperatures, amb anomalies d'entre +1 °C i +1,5 °C respecte de la mitjana, han fet que aquest any es consideri el quart any més càlid des del 1950, en la línia del 2024, i només per darrere del 2022 i el 2023.

Bona pluviometria

La precipitació acumulada a Alella durant el 2025 ha tornat a ser força destacada i ha assolit un total de 798,90 litres per metre quadrat de pluja al llarg d'un any en què va ploure 89 dies. Especialment plujosos van ser els mesos de març, juliol, setembre i desembre, amb 115,50 l/m², 108,35 l/m², 145,25 l/m² i 144,9 l/m², respectivament. Aquestes xifres es contraposen amb un gener, un abril, i un octubre de poques precipitacions, però especialment amb un juny extremadament sec, en què no va caure ni una gota en tot el mes.

Pel que fa a fenòmens destacats, a Alella, el 2025 l'hem clos altre cop sense veure neu, i amb només un petit episodi de calamarsa l'11 de maig. Això sí, una llevantada va fer que visquéssim un Nadal i un Sant Esteve ben passats per aigua.

PRECIPITACIONS 2025 (EN L/M²)

MÀXIMES I MÍNIMES 2025

	gener		febrer		març		abril		maig		juny		juliol		agost		setembre		octubre		novembre		desembre	
	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.	min.	màx.
1	6,9	13,9	7,4	11,8	7,9	14,3	11	17,3	14,5	23	20,7	28,2	26,3	34,1	22,1	29,4	19,4	26,7	17,9	24,5	17	22,2	8,2	13,1
2	8,5	13,7	7,5	13,6	9,9	15,8	12,8	14,8	14	21,7	20,7	28,8	25	32,9	23	29	18,9	27,3	19,1	23,8	15,2	21,7	10,3	14,3
3	6,8	13,4	7,6	14	11,6	14,7	11,5	17,6	16,2	24,2	19,4	27,1	25	32,5	22,4	28	19,9	27,7	18	25,7	12,8	18	8,3	13,6
4	8,8	14,4	7,6	14	10,8	15,8	14,2	20,2	17,2	23,4	19	27,9	24,2	32,5	21,6	29,8	21,5	28,8	18,8	24,6	13,7	19,1	6,7	11,1
5	9,4	14,7	6,9	13,4	9	15,2	13,7	20,5	14,2	23,7	20,2	27,3	25,2	35	23,6	30,9	20,5	27,1	17,7	22,2	13,6	20,3	6,9	13
6	10,6	16,6	7,2	12,6	11,5	16,2	13,5	23,7	11,5	18,7	19,8	28	24,8	33,7	23,1	29	19,3	26,7	14,3	21,1	13,4	18,1	8,7	17,2
7	7,6	12,6	8,7	14,6	11,2	13,8	15,3	19,6	9,9	19,5	19,1	28,4	23,1	28	22,9	30,2	21,8	29,2	15,2	22,5	12	17,3	11	17,8
8	10,5	17	7,6	12,7	11,8	15,1	12,7	18,9	11,3	21,6	19,9	27,5	21,2	28	22,4	30,4	23,7	28,6	17	23,7	12,4	17,2	11,5	17,1
9	12,4	17,9	5,6	13,3	11,6	16,8	11,4	20,3	14,2	19,8	19,3	27,1	21,7	27	22,7	30	20	25,5	17,9	23,3	10,8	16	10,8	16,5
10	10,5	16,6	8,7	15,8	9,3	18,1	14,9	20,5	15,5	22,1	21,6	29,9	23,4	28	24	32,3	19,5	27,7	17,5	23	10,7	17,6	11	17,6
11	11,7	17,2	10,9	16,7	10,5	17,2	11,7	20,8	13,7	21,4	22,4	31,1	23,2	29	27,1	33,2	21,3	25,9	18,5	23,2	10,7	17,5	11	15,7
12	7,4	12,4	9,5	14,8	10,5	16,3	12,5	21,1	13,3	21,4	22,3	29,4	20,9	29	25,1	33,2	19,4	26,5	16,6	22,9	13,9	19,7	11,6	17,1
13	4	9,3	10,3	15,1	9,1	14,1	13,5	22,1	13,6	21,6	21,8	29,9	20,7	29	24,5	32,1	20,2	26,7	17,6	23,3	14,6	20,4	11,5	16,7
14	2,5	9,4	9,1	14,5	7,6	11,3	14,3	21,4	13,9	21,9	22	30,7	22,6	31,1	24,2	32,8	20,2	27,1	17,2	24	17,7	21,7	8,6	14,6
15	3,1	11	10,5	13,8	7,6	13,4	14,2	21,6	14,5	23,7	23,1	29,7	23,4	30,9	25,3	32,3	20,8	27,5	16	21,4	15,6	20,6	12,9	16,1
16	5,3	12,6	10	15,5	5,6	14,2	11,7	17,9	15,6	23,5	22	28,4	24	31,2	27,5	36,4	22,2	27,9	15,7	22,2	15,5	19,3	12,1	15,6
17	6,2	12,3	9,4	14,6	8	13,8	8,3	17,8	16,1	23,5	21,3	29,6	24,2	32,1	27,8	33,9	21,3	28,8	16,5	23,2	12,2	17,1	11,3	16
18	5,4	10,9	9,8	16,4	6,7	14,9	10,5	19,3	15,5	23,4	22,6	30,2	24	32,1	25	32	21,1	28,1	16,1	23	10,2	14,6	9,2	14,6
19	8,7	13,5	9,8	16,4	11,4	13,1	13,4	20,6	17,6	26,3	22,9	31,3	24,8	30,7	23,5	29,2	20,2	26,5	17,6	23,7	7,3	12,2	8,6	14,1
20	8,6	13,7	11,5	15,2	12,8	13,9	10,7	19,9	15,7	24,5	23,5	32	25	31	23,1	28	21,6	29	19,2	24,6	6,6	12,2	12,1	14,7
21	8	14,2	12	13,6	13,2	15,3	11,7	18,7	16,1	23,5	24,5	32,2	24,5	28,8	19,2	28,6	18,9	27,9	16,6	24	4,9	10,2	11,6	15,8
22	9,6	16,9	12,8	16,2	10,4	16,9	13,4	21,6	16,7	21,1	25	31,8	22	29	21	29	15,5	22,3	19,3	24,6	3,5	11,6	7,6	12,7
23	11,6	17,2	11,2	15,2	10,1	15,8	12,3	20,2	14,6	23,5	24,2	31,4	20,6	29	20,5	28,1	14,3	22,1	19,7	25,3	5,4	13,7	6,8	10,6
24	9,4	18,1	10	17,5	8,7	17,1	12,9	21,4	14,7	23,5	24,5	32	18,5	23,7	22,3	28,8	14,2	21	13,8	20,3	11,9	17,6	8,2	14
25	10,8	17,4	10,5	16,3	9,3	16,7	15,2	22,3	15,4	24,3	24,5	33,8	18,5	28,2	23,2	28,1	14,7	20,5	16,1	21,7	9,7	15,2	8,1	12,2
26	9,1	16,3	7,2	12,9	11	19,3	14,5	19,2	16,6	25,9	24,6	31,1	18,7	27,1	24,5	28,8	14,2	22,1	13	18,3	6,4	13,4	9,7	12,3
27	11,6	19,3	7,3	15,8	10,8	17,7	11,9	20	16,9	25,3	23,7	32	20,8	28,8	22,9	30,4	15,1	23,2	10,4	17,7	4,5	11,7	9,1	12,9
28	10,1	14,6	9,2	14,1	10,2	17,5	13,5	21,3	17,4	25,7	25,7	33,2	21,5	29,6	23,2	28,4	18	24,5	11,9	18,3	5,9	13,1	8,8	14,4
29	8,6	14,3			10,2	17,9	12,5	19,6	18,3	26,3	26,3	34,3	20,2	28,2	19,1	28,8	15,8	22,9	14,5	20,5	8,2	15,5	9,9	13,6
30	8,4	13,8			9,5	17,8	13,7	20,8	20,2	28,4	26,3	34,5	21,6	28	18,7	26,7	17,1	23	14,9	20,8	9,7	14,8	7,3	12,4
31	7,7	13,4			12,2	18			19,9	29			21,2	29	20,7	30			14,6	21,9			7,1	14,6
total pluja	6		28,10		115,5		27,35		68,75		0		108,35		36,95		145,25		35,25		73,5		144,9	
min.	8,38		9,14		10,00		12,78		15,32		22,43		22,61		23,10		19,02		16,43		10,87		9,56	
màx.	14,47		14,66		15,74		20,03		23,40		30,29		29,91		30,25		25,96		22,56		16,65		14,58	

Eurofitness Alella

Seguim creixent per cuidar-te

Properament:

Noves activitats dirigides

Servei de nutrició i dietètica

Més presència de tècnics a la sala de fitness

Centre actualment amb aforament complet
Informació sobre noves sol·licituds a recepció

APUNTS ECOSISTÈMICS

Mediterrani. Hiverns suaus i secs, o no?

Idoia Perich

Ens havien explicat que al Mediterrani l'hivern era suau i sec, però sembla que l'hivern d'aquest 2026 despunta. Per ara, és un hivern força plujós en comparació a la mitjana. Mentre hem trobat a faltar el sol, nosaltres, que no estem gaire acostumats a encadenar aiguats, ens preguntem: què ha passat perquè de cop i volta plogui tant?

Fem un *zoom out* per conèixer alguns dels patrons que ho determinen. És important diferenciar el temps (la previsió a curt termini) del clima (que defineix les condicions climàtiques de cada zona durant un període llarg). Si apartem prou la mirada podem veure que tot depèn de diversos factors i que no podem separar cap detall del patró que el forma.

Així doncs, què ha portat tanta pluja a la zona mediterrània? Potser aquests dies s'ha sentit a parlar del corrent en jet (o *jet stream*) i també de rius aeris.

El corrent en jet polar (n'hi ha d'altres) és un fort corrent d'aire que s'origina per la diferència de la temperatura del vòrtex polar i la zona temperada, i viatja d'oest a est. Pot tenir alteracions, però sol fluir en un onatge horitzontal. Aquest hivern, ha patit més ondulacions i s'ha despenjat cap al sud. Així ens ha fet arribar precipitacions de manera força regular. El motiu d'aquest canvi de rumb del corrent en jet? Principalment, l'augment sobtat de temperatura al pol nord i el corresponent desgel. El gel actua com a escut de l'escalfor solar i en fa rebotar els rajos, però amb el desgel d'aquesta gran àrea l'escut es va afeblir i el terreny passa a absorbir escalfor. Les temperatures a banda i banda del jet no han tingut el contrast habitual i això ha fet que aquest corrent d'aire es despengés i serpentejés més a prop nostre.

Simplificant-ho moltíssim, la hipòtesi principal (s'ha de dir que cal seguir-ho estudiant) de l'origen de les anomalies del corrent en jet podria ser la pujada de temperatura al pol nord, produïda pel desgel, ocasionada per un excés de gasos d'efecte hivernacle, en gran part, provinents de l'ús de les energies fòssils.

I què són els rius aeris que causen pluges tan abundants? La quantitat d'aigua existent al planeta no varia, però canvia d'estat. En un planeta que tendeix a escalfar-se, part del gel es transforma en aigua, i part de l'aigua es converteix en vapor. La suma de tot plegat és

ha hagut sequeres, inundacions, temperatures extremes... El que canvia ara és la intensitat, la periodicitat i fins i tot també la ubicació; hi entren en joc nous escenaris que no estan preparats per a certs contextos.

Per ara, la pluja d'avui no garanteix evitar la sequera. Per sorprendre que sembli, seguim en estat de sequera estructural, ja que l'estat general dels sòls i les pluges torrencials dificulten la infiltració correcta de l'aigua a les capes més profundes del sòl. Al contrari d'això, les pluges tan abundants generen erosió. L'aigua superficial, amb el sediment que arrossega al seu pas, s'escorre ràpidament cap als rius i el mar. La recàrrega d'aqüífers respon molt lentament i necessita temps de pluges suaus i constants. El que sí que s'han carregat són els embassaments.

Amb tot, què podem fer, des d'aquest racó de món, per gestionar millor els recursos i dibuixar un paisatge resilient que resisteixi l'embat?

Abans de res, cal prendre consciència de la nostra vulnerabilitat com a espècie i, alhora, la nostra fortalesa per posar en marxa estratègies tant d'adaptació, com de mitigació i prevenció. Entre moltes altres fonts, a les dues darreres seccions publicades dels Apunts Ecosistèmics, s'hi explicaven estratègies per fer-ho possible. I la resposta s'estructura amb les solucions basades en la natura (habitualment, NBS per les sigles en anglès) en combinació amb les tècniques actuals. Però el punt determinant és sempre el mateix: la conscienciació. Podem prendre d'exemple de referència Islàndia, que recentment ha premut el botó d'alarma i s'ha activat davant d'un

risc existencial per la seva seguretat nacional a causa del debilitament de l'AMOC.* En el nostre context, comptem amb factors com una agricultura sensible al clima, zones costaneres densament poblades o estius molt calorosos entre alguns dels punts més vulnerables. La conscienciació és la condició prèvia per passar a l'acció. I en qualsevol cas, és necessària una visió ecosistèmica per entendre que cada detall forma part d'un patró, per saber així com es retroalimenta i, alhora, com es reverteix. ●

Diversos exemples de fractals, del patró al detall. Pensar en global per actuar en local.

la mateixa, però es reparteix en parts diferents. Com més aigua hi ha en estat gasós, les columnes de precipitació poden agafar més força.

De nou, simplificant-ho moltíssim, l'arrel de la càrrega hídrica creixent dels rius aeris és la gran capacitat d'evaporació de les masses d'aigua terrestre, ocasionada per l'escalfament dels cossos d'aigua, produït per un excés de gasos d'efecte hivernacle, en gran part, provinents de l'ús de les energies fòssils. Tornem a fer un *zoom in* i aterrem al detall. Sí, sempre hi

*L'AMOC (per les sigles en anglès) és la circulació de retorn meridional de l'Atlàntic. Aquí ens situem a l'entorn marí. Es tracta d'un gran corrent transatlàntic que transporta aigües d'una banda a altra del món. Això aporta l'estabilitat de temperatures que coneixem. Per aquest motiu, a la nostra latitud, malgrat coincidir amb algunes regions siberianes o ciutats com Nova York (tot i tenir en compte també el factor de la continentalitat) els nostres hiverns són més suaus: l'AMOC s'encarrega de transportar les aigües càlides tropicals cap al nord i possibilitar un hivern menys fred en aquesta part europea, a més de tenir el mar Mediterrani, que també és termoregulador.

Un altre cop, simplificant-ho moltíssim, l'arrel de l'alentiment de l'AMOC és el canvi de temperatura de les aigües, la proporció de la salinitat i, així també, el pes de les aigües oceàniques. Aquests són canvis produïts pel desgel, ocasionat per l'excés de gasos d'efecte hivernacle, en gran part, provinents de l'ús de les energies fòssils.

AVUI TASTEM...

Quim Batlle Rasó

El celler Quim Batlle va fer pública fa uns mesos la sortida a la venda del Rasó, un vi elaborat amb 100% raïm de la varietat picapoll i fermentat amb el gra sencer. Es tracta d'un vi de l'anyada 2018 nascut del mateix paratge d'on surten tots els vins de Batlle, la finca La Sentiu, a Tiana. Elaborat amb cura i amb una intervenció mínima, el Rasó ofereix un perfil elegant i precís. Al nas hi trobem notes cítriques i de fruita blanca, amb records herbacis i un fons mineral molt definit. En boca és fresc, amb una acidesa viva que equilibra el conjunt i allarga el pas. El final és net, subtil i persistent, amb una marcada identitat mediterrània. ●

LA PARRÒQUIA AVUI

Marc Ciruela

Als humans ens costa retenir el que és essencial en la memòria i tenim una tendència natural a tornar a ensopegar amb les mateixes pedres del camí. Per això necessitem el "reforç" constant de la memòria per anar creixent i per això l'Església ens proposa al llarg de l'any litúrgic la repetició dels ritus i del calendari. Tanmateix, seria un error entendre'l com una roda que gira en va, perquè el que fa és convidar-nos a tornar a passar pel cor els misteris de la salvació per no deixar-nos vèncer pel cansament o la desmemòria. Aquest cicle no és "una freda representació de fets passats" sinó que és "el mateix Crist que persevera en la seva Església" (Mediator Dei, 165). Tornem als mateixos textos i als mateixos gestos però no hi arribem iguals: hi arribem des d'un moment vital únic amb l'objectiu que "Crist es formi en nosaltres" (Ga 4, 19). Així, aquests dies arribem a la Pasqua després de passar un període de preparació pel desert, la Quaresma, on vam poder treballar(-nos) amb el recés quaresmal a la parròquia el proppassat 28 de febrer o les conferències quaresmals setmanals al Masnou.

Si la Quaresma era el desert de la introspecció, la Pasqua és l'aigua i la vida nova, com la mateixa litúrgia de la Vetlla Pasqual ens mostra. Tot el fonament de la nostra fe cristiana neix d'aquí, perquè "si Crist no ha ressuscitat, [...] és buida la vostra fe" (1Co 15, 14). Per als catòlics, la Setmana Santa és un gran misteri d'amor, un misteri que succeeix avui. És acompanyar Jesús, que, "havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem" (Jo 13, 1), és a dir, fins a l'extrem de morir per tots nosaltres, de morir perquè puguem renéixer

en Ell. Aquest és el "pas" real de la Pasqua (Péssah), deixar enrere el meu "jo" vell, que s'equivoca i oblida per caminar finalment "en una vida nova" (Rm 6, 4).

Viure la Pasqua avui pot ser també un antídote contra l'ansietat d'un món on tot succeeix massa de pressa i volem preveure-ho i controlar-ho tot —sense gaire èxit— però és ple d'incerteses, on les guerres i conflictes creixen com fa temps que no vèiem, on la incertesa ens fa angoixar pel futur. Tot i les malastrugances que podem veure cada dia als mitjans de comunicació socials, els cristians hem de mirar el futur amb esperança, ja que la fe en Crist ens convida a veure-la de manera confiada i serena. Jesús mateix ens deia: "No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja es preocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps" (Mt 6, 34). Alimentar la fe moltes vegades és aprendre a descansar en la premissa que sovint oblidem que Déu en sap més que nosaltres.

Us animem a viure amb tot el poble aquesta Setmana Santa i la joia de la Pasqua. Al web de la parròquia (esglesiadalella.com) podreu trobar els horaris i detalls de les diferents celebracions. Bona Pasqua de Resurrecció a tothom!

Moviment Parroquial; setembre a desembre del 2025. Batejos: Claire Thomine-Desmazures Garcia. Defuncions: Maria del Carmen Bertran Casals. El moviment parroquial reflecteix els casaments, batejos i defuncions anotades als llibres de la Parròquia d'Allella, per tant, només aquells celebrats segons el ritu catòlic i a la nostra parròquia. De manera bianual publiquem en aquest espai el moviment de gener-juny i juliol-desembre en els números de setembre i març aproximadament. ●

LLIBRES

L'última vegada que et dic adeu

Natza Farré
Angle, 2026

Òscar Pallarès

Amb una veu directa i irònica, Natza Farré construeix un relat sobre els finals que, en realitat, parlen de nous començaments. El llibre explora les relacions, les pèrdues i les contradiccions emocionals amb una lucidesa punyent i un humor que desarma. Farré combina reflexió i quotidianitat per retratar una generació que aprèn a deixar anar. Una lectura àgil però incisiva que permet conèixer també la història del germà addicte a les drogues de la Natza que va morir als anys 90.

100 coses que cal saber de la cultura festiva popular catalana

Bienve Moya
Cossetània, 2026

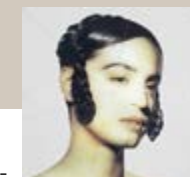
Òscar Pallarès

Aquest volum és una porta d'entrada rigorosa i amena a l'univers festiu català. Bienve Moya recull cent elements essencials —tradicions, figures, rituals i símbols— que configuren un patrimoni viu i en constant transformació. Amb voluntat divulgativa i mirada experta, el llibre ofereix context històric i cultural sense perdre frescor. Ideal tant per a curiosos com per a estudiosos, és una guia clara per entendre la riquesa i la diversitat de la cultura popular catalana.

DISC

Maria Arnal
AMA

Atlantic-Warner / 2026

Albert Alabau

AMA és una joia d'una elegància introspectiva que m'ha frapat. La badalonina Maria Arnal firma un exercici de llibertat creativa en què la seva veu, celestial i crua a la vegada, ara ens bressola entre non-nons que ens mimen i després ens sacseja amb sons industrials que acceleren el batec. Un disc sedós i aspre a parts iguals, que uneix tradició i futur en peces meravelloses com "AMA", "QUE ME QUITEN", o "MADRIGAL", crea un espai per reflexionar i, de cop, et fa moure amb ritmes orgànics i electrònics. Un autèntic regal per a l'ànima en un moment de tant de soroll i convulsió.

TASQUES DIPLOMÀTIQUES

En decadència

Eudald Serra i Arenas

Que les llengües més minoritàries estan clarament en procés de regressió respecte de les més parlades no cal dir que és una evidència. Històricament ha passat, i seguirà passant.

A casa nostra en tenim un exemple ben clar. I les llengües que, a més, pertanyen a nacions o territoris sense estat propi, com és el nostre cas, encara més. I és que la capacitat que hi ha en aquests casos per a legislar en favor d'aquesta, per protegir-la i per conscienciar la gent que no és un destorb saber i parlar una altra llengua, sinó tot el contrari, i que es tracta de riquesa cultural i de preservació d'un patrimoni mil·lenari, és cada cop més minsa.

No ens enganyem, aquí hi intervé un factor clarament polític i que, en definitiva, és el que fa que les llengües majoritàries no només siguin cada cop més parlades sinó que a la vegada aconseguixin conduir cap a la desaparició la resta.

Algú dirà que és llei de vida, això ho diuen sobretot els qui només parlen una de les grans llengües que hi ha al món i que no veuen cap perill que desaparegui, però en realitat diríem que es tracta d'una mala llei de vida.

Per norma general, als governs dels estats plurilingües, tret d'excepcions com Suïssa o Bèlgica, els fa més nosa que servei aquesta evidència i gairebé sempre acostumen a defensar-ho quan políticament no hi tenen més remei i aritmèticament no els surten els números per governar, perquè quan és per convenciment i per creure-s'ho, poques vegades passa.

Hi ha estats on la situació encara és pitjor i no només no es tenen en compte la resta de

llengües que s'hi parlen, a banda de la llengua dominant i oficial, sinó que durant segles han fet esforços indecents per esborrar-les del mapa. I en molts casos ho han aconseguit o han fet que s'hagin convertit en residuals.

Els, satisfets, ho veuen com un triomf polític i d'unitat del seu estat, però en realitat estem parlant d'un genocidi cultural i lingüístic com una casa de pagès.

A Catalunya, el català han anat resistint

des de les institucions és, si se'm permet l'expressió, de fireta.

Siguem clars, més enllà d'una part de la gent nouvinguda que arriba a Catalunya i que té clar que aquí es parla una altra llengua i que el més normal és aprendre l'idioma propi del lloc on vas a viure, a la resta no els falta aprendre-la i tampoc no hi tenen gens d'interès. És més, cada cop hi ha més casos de catalanoparlants que es troben que a casa seva els diuen que no els entenen. A casa teva, no a casa del veí. O gent que sense cap vergonya diu en veu alta que el català com que és minoritari si el comparem amb el castellà o l'anglès serveix de ben poc. Tot això ha anat calant, com també la percepció entre una bona part dels més joves que el català no és indispensable.

Poder capgirar aquesta dinàmica sembla complicat, tot i que hi ha gent que diu que encara hi som a temps. Però, realment, si volem que una llengua com la nostra es mantingui viva i tingui el nervi que ha tingut durant segles, és imprescindible que els catalanoparlants la seguim parlant arreu del nostre

país, amb qui sigui, i no canviem cada dos per tres d'idioma, i que les institucions polítiques tinguin clar que el català, com a llengua pròpia del país, hauria de ser d'obligat coneixement per a tothom que visqui aquí com també ho és el castellà. Oi que sense saber castellà difícilment es pot viure i treballar a l'estat espanyol?, doncs amb el català hauria de ser igual.

Si no hi ha consciència d'això entre nosaltres i entre els nostres polítics, el futur que ens espera és simplement de decadència lingüística, i a marxes forçades. ●

ENZO CORTEZ

per ara, tot i els intents, sovint matussers, que hi ha hagut per fer-lo desaparèixer des de ja fa segles. Ha passat durant règims absolutistes i règims dictatorials que ha hagut de sofrir el nostre país, però curiosament és ara, que diuen que vivim en un estat democràtic i plurinacional, quan més perilla, com així ho indiquen les dades i les enquestes que es publiquen recentment sobre el tema.

No deixa de ser curiós que ara que diuen que la llengua catalana és més protegida que mai és quan en realitat és més desprotegida. Perquè, de fet, la protecció que té el català

Vols estar al dia de tot el que passa a Alella?

Subscriu-te al butlletí de revistaalella.cat i segueixnos a:

revistaalella
Revista independent d'informació local

ESCAPA'T AMB MI

Fins aviat

Jordi Prat

Topant de cap en una i altra soca, avançant d'esma pel camí de l'aigua, se'n ve la vaca tota sola. És cega. D'un cop de roc llançat amb massa traça, el vailet va buidar-li un ull, i en l'altre se li ha posat un tel: la vaca és cega.

El març del 2017, fa gairebé deu anys, començava a escriure a la revista *Alella*. Fins aleshores, mantenia un blog en què parlava de tot i de tots: de mi i d'ells, de política municipal i de poesia. Fins que l'Òscar i el Ramon em van convidar a fer el pas.

Recordo pensar que probablement perdria lectors. I així va ser. Però també volia fer un pas endavant: parlar de política municipal a la revista del poble. Només hi vaig posar una condició: poder escriure amb llibertat, sense filtres ni condicionants. I així ha estat.

Durant gairebé deu anys he opinat cada dos mesos sobre la política que es feia al poble, tant des de l'oposició com des del govern. A vegades amb un to més amable, altres no tant.

Deu anys.

Al primer article hi escrivia textualment: "Andreu: no ens escoltes" o potser millor "Qui escoltes?"

Avui escric: "En Marc no escolta ni escoltarà, fa semblant, però només s'escolta a si mateix".

Han passat deu anys i, a parer meu, ERC no ha canviat gaire. El resum és simple: governar d'esquena al poble que els vota —afortunadament, cada vegada menys. Fer gestos simbòlics mentre es debilita el teixit associatiu, reduir espais verds, ignorar propostes que venen de fora i repetir versions dels fets que sovint no coincideixen amb el que la gent viu al carrer, ni amb el que van dir que farien. I, sobretot, arraconar qualsevol veu crítica. Aquesta és la tònica.

Per a mi, el resum dels darrers vint-i-tres anys d'ERC: ser ben lluny de l'esperit de *Salvem la Vall de Rials* que els va portar al govern, i massa a prop d'un model basat en més totxo, asfalt, i pisos, lluny del projecte de poble, i massa a prop d'un deliri polític en un món que ja no existeix. Si li pregunteu a en Marc, ell us parlarà del POUM, i sobretot, culpa seva no és... però ens parla de la prehistòria, i sobretot s'excusa, i ja ho sabeu: qui s'excusa, s'acusa.

He de reconèixer que els darrers dos anys escriure la columna s'havia tornat previsible. No passava res que sortís del guió. L'antic alcalde,

més per mal, generava més debat. En Marc, no. I fins i tot quan força el relat, ho fa amb la mateixa monotonia dels seus discursos: llargs, poc fluids i desconnectats del carrer, avorrits, tristos i dotats d'una gesticulació estranya, quasi d'androide, que fa por, o com diria un amic meu: "poreta".

Així que he acabat fent allò que moltes vegades m'havia negat a fer: formar part d'una opció política construïda des d'Alella i per a Alella. Alellencs de totes les visions polítiques de l'arc parlamentari amb l'únic objectiu comú que és fer Alella un lloc millor.

No crec que el poble es mereixi quatre anys més del mateix dels darrers vint-i-tres. I, veient l'oposició, tampoc crec que cap dels projectes actuals i que es proposen sigui suficient. Els uns perquè, a parer meu, estan esgotant el model de poble, manquen de creativitat, i sols esperen perpetuar-se en un model que no funciona. Els altres perquè, tot i haver-ne tingut oportunitats, no han sabut posar-se d'acord per a oferir una alternativa sòlida, o simplement han optat més

s'han carregat el teixit associatiu —malgrat que segur que ara s'hi acostaran un altre cop i els prometran l'oro i el moro—, han comprat els jubilats amb cistelletes (barates) de Nadal, com si ells també fossin una vaca que dona llet sense fi, o vots. Però la vaca ja és cega. M'he acostat darrerament a les pràctiques engegades per l'antic alcalde i perpetuades per l'actual, i em semblen més típiques d'antics cacics que de gent solvent.

Beu poc, sens gaire set. Després aixeca al cel, enorme, l'embanyada testa amb un gran gesto tràgic; parpelleja damunt les mortes nines i se'n torna orfe de llum sota del sol que crema, vacil·lant pels camins inoblidables, brandant llanguidament la llarga cua.

Tinc vocació de servei. I aquesta vocació em porta a formar part d'una nova proposta política per provar de fer Alella millor. Per cuidar aquest poble que també és meu. Per aturar una deriva que crec que encara som a temps de redreçar.

Per provar d'ensenyar-vos que hi ha una vida molt més creativa enllà de les mans dels tecnòcrates que han anat vivint dels vostres IBI tots aquests anys. Gent que us ha promès pisos socials (6 en 25 anys?), que us han dit que Alella seria vostra i ara se l'han venut, i, sobretot, no saben ni a qui.

I sí, això implica acomiadar-me de la revista. Potser no per sempre. Perquè escriure-hi durant tots aquests anys ha estat un honor immens. M'estimo Alella i m'estimo molt la revista.

Espero tornar. Però ara toca intentar formar part d'un grup de gent que guii aquesta vaca cap a un prat millor. Potser avui hi veu poc, però encara som a temps de tornar-li la mirada al maig del 27.

El poema és d'en Joan Maragall, l'"Escapa't amb mi" serà sempre meu.

Finalment, si en aquests deu anys algú s'ha sentit incòmode o molest amb algun dels meus articles, li demano disculpes; amb molts, durant els anys m'hi he anat trobant i fent això, demanar-los disculpes, a vegades el joc polític té moments durs: La Cristina, la Mercè, la Glòria —uns altres m'han trucat a mi per disculpar-se ells... I donar les gràcies als meus dos il·lustradors: en Dani Montes, i en Max Faraday, hem rigut molt creant!

Una abraçada i fins aviat.

I recordeu: Alella és vostra. ●

per la seva executiva nacional que pel bé de la gent d'Alella.

Si avui tenim un poble condicionat, i tensionat per interessos urbanístics, uns Escolapis tancats i en mans privades, infraestructures desbordades —un CAP saturat, una escola massificada—, canonades que rebenten, urbanitzacions descuidades o oblidades, una piscina a l'aire lliure que no arriba, impostos que pugeni i un cablejat que ens fa semblar qualsevol cosa menys un poble cuidat... és perquè, durant molts anys, govern i oposició —i, especialment, el govern— no han volgut o no han sabut fer-ho millor. Crec que són totes dues coses, i em neguiteja molt.

I ho escric clar: han estirat el poble fins al límit, l'han venut a les constructores, sempre a les mateixes —que estrany, oi?—, han inflat el relat i han aniquilat qualsevol opinió diferent,

8M / Dia Internacional de les Dones

La Diputació de Barcelona i els municipis de la demarcació fem polítiques feministes per construir ciutats i pobles igualitaris. Fem possible la igualtat!

www.diba.cat/diadones

**Diputació
Barcelona**

El somni fet realitat de Bernat Gispert, entrenador del Barça

L'alellenc és, des del passat estiu, el segon entrenador de l'equip infantil S14 del Futbol Club Barcelona

Com i on vas començar a jugar a futbol?

Vaig començar al CF Alella quan tenia tres anys. El meu pare era molt amic del mític entrenador Miguelín i m'hi va portar de molt petit. Vaig jugar a l'Alella fins als deu o onze anys, que vaig marxar al Premià... Era l'època que començaven a trucar de diferents clubs, ara hi ha massa mercadeig amb els nens, i jo vaig acabar al Premià en un nivell alt, però amb perfil baix. Em vaig moure per altres clubs del Maresme, el Mataró, el Vilassar de Dalt, on fins i tot vaig debutar a Primera Catalana, però em vaig començar a lesionar. M'he trencat els creuats d'una cama, el menisc de l'altre, tinc els dos turmells malament, m'he trencat el còccix... He tingut de tot fins que als vint-i-dos ho vaig deixar.

Quins records tens de l'etapa al CF Alella i dels teus companys d'aleshores?

Recordo amb molta il·lusió el canvi al camp de gespa. Jo vaig començar jugant amb el camp de sorra i de molt petit vam passar al de gespa i era una passada. Dels que jugaven amb mi en aquella època, pocs continuen jugant, la generació d'un o dos anys per sota ha tingut més continuïtat a la Unió Esportiva Alella. Recordo que vam jugar junts a l'Alella amb en Juan Flere, que és el porter de l'Europa a Primera RFEF.

En quin moment vas començar a pensar a ser entrenador?

Quan era cadet, jugava amb el Premià a la Divisió d'Honor i qui era el meu entrenador i una mica el meu pare futbolístic entrenava a Vilassar de Dalt. Em va oferir ser el seu segon entrenador al seu benjamí i no m'ho vaig pensar. Feia quart d'ESO, entrenava un benjamí al Vilassar de Dalt i jugava al Premià. L'any següent ja vaig anar a jugar també al Vilassar de Dalt, però des de llavors sempre he anat entrenant.

Quants anys fa que ets entrenador? T'ho imaginaves així?

Sí, ja són quinze o setze temporades consecutives entrenant, excepte l'any de segon de

PEP VIDAL

Un dels entrenadors amb més projecció actualment al futbol català és l'alellenc Bernat Gispert. En una trajectòria intensa com a formador després d'haver deixat de jugar a causa de les múltiples lesions que va patir, amb vint-i-nou anys ja és dins de l'estructura tècnica del futbol formatiu del FC Barcelona. Des d'aquest estiu és el segon entrenador de l'equip Infantil S14, que dirigeix conjuntament amb Adrià Monràs. La temporada passada, 2024-25, va aconseguir fer campió a l'equip juvenil del CE Vilassar de Dalt i portar-lo per primera vegada a la Lliga Nacional Juvenil (2a categoria estatal). Aquesta fita important i inesperada li va obrir les portes del Barça i el va confirmar com un dels entrenadors maresmencs amb més perspectives de futur en tots els sentits en un món del futbol cada vegada més complicat. Fill d'una família molt coneguda a Alella, va néixer, va

créixer i es va formar com a persona i com a jugador al poble i manté un gran record dels seus inicis tant com de jugador com d'entrenador al CF Alella. Ara per ara, vol seguir escalant dins l'estructura formativa del Barça, però no tanca la porta a poder entrenar equips sèniors en el futur.

La teva família és d'Alella de tota la vida i molt coneguda. Hi has viscut sempre?

Sí, jo sempre he viscut a Alella fins fa quatre anys, que me'n vaig anar a viure al Masnou. El meu pare i la família del meu pare són d'Alella de tota la vida, els meus avis també i els meus besavis eren els masovers de Can Jonc. El meu avi va muntar les Bodegues Gispert, un negoci familiar amb més de cinquanta anys d'història a Alella. Jo vaig néixer aquí i sempre he estat d'Alella, els meus amics són del poble i ara hi continuo fent vida, tot i que ja no hi visc.

batxillerat, que vaig parar. Després d'aquesta etapa vaig ser entrenador del CF Alella durant tres temporades fins que vaig tornar al Vilassar de Dalt, on he fet gran part de la carrera com a entrenador, començant pels benjamins i anar pujant fins al juvenil. L'agost del 2019, quan vaig acabar la universitat, vaig decidir marxar als Estats Units. Em va enxampar l'any de la covid, tenia visat per a cinc anys però al final vaig tornar al cap de sis mesos. Vaig viure a Charlotte, amb feina, pis i cotxe treballant per a una acadèmia de futbol fins que es va acabar.

Centrant-nos en el més recent, com vau aconseguir aquest ascens històric l'any passat amb el Vilassar de Dalt? Us ho esperàveu?

Va ser molt bonic. Vam aconseguir pujar de Juvenil Preferent a Juvenil Nacional, que per a un club petit i modest és molt important. Va ser un projecte treballat a molts anys vista, l'any passat era el meu tercer entrenant el Juvenil A; el primer vam pujar l'equip de Primera a Preferent, el segon, vam quedar a mitja taula i sabem que el següent venia una generació molt bona. Amb una base del club de tota la vida, amb equips de molt nivell com l'Europa, la Damm o el Sabadell vam aconseguir ser campions. Ara el Vilassar de Dalt juga contra equips com el Barça, l'Espanyol o el Girona, que tenen els jugadors amb contractes professionals.

Llavors va arribar la trucada del Barça. Com et van fitxar i què et van oferir?

Vam aconseguir l'ascens al maig i la meua idea era seguir al Vilassar de Dalt com a primer entrenador. Vam treballar durament per confeccionar la millor plantilla possible, però va ser molt inesperat. Dues setmanes abans de començar la temporada, em va trucar un exentrenador meu que era coordinador metodològic al Barça perquè havien tingut una baixa d'última hora. Un entrenador que havia marxat fora i tenien una plaça, i van pensar en mi. Crec que hi ha, per una banda, la relació personal, conèixer la persona i creure que encaixarà, i per l'altra, òbviament, els resultats que havíem fet a Vilassar de Dalt. Això va fer que m'oferissin entrar al Barça com a entrenador. No m'imaginava que pogués passar, però quan surten aquestes coses s'han d'agafar.

Com és l'experiència? Què té de diferent el Barça respecte dels altres clubs on havies entrenat?

Primer de tot, jo soc molt del Barça. Ser al Futbol Club Barcelona i poder fer el que més m'agrada és un somni. És el que tota la vida he fet com a *hobby*, i ara, encara que ho compagino amb una altra feina, també és la meua professió. Treballem com a profes-

sionals i formem jugadors amb potencial de ser al primer equip a quatre o cinc anys vista. Lamine, Bernal o Cubarsi eren aquí fa tot just cinc anys. Són jugadors molt bons, seleccionats a nivell mundial, i disposem d'uns recursos que mai havia tingut ni al Vilassar de Dalt ni a cap altre lloc. Els espais, les instal·lacions, les hores que tenim, la relació amb l'*staff* és un privilegi. És un entorn exigent i especial.

Com és el teu dia a dia? Quants dies a la setmana i quantes hores al dia entreneu?

Entrenem quatre dies a la setmana. Hem de ser allà a les 16.00, ens reunim tot l'*staff* a les oficines i estem més de dues hores repassant el partit anterior, preparant l'entrenament, les tasques o qualsevol cosa relacionada amb la planificació de l'equip. Va tot molt al detall, hi ha una part de preparació física en què ens ajuda un altre entrenador. Ho preparem tot i a les 19.00 entrenem, i els caps de setmana, evidentment, partit.

Com és la relació amb el teu primer entrenador, amb els coordinadors i amb la directiva? Són tots més grans que tu?

Tothom m'ha acollit molt bé. El primer entrenador amb qui estic no el coneixia gens abans d'entrar, és una mica més gran que jo i ha estat unes quantes temporades al club. M'ha ajudat molt a integrar-m'hi, hi ha moltes coses que aquí són diferents en el dia a dia, i jo no coneixia ningú. Amb ell i la resta de l'*staff* tenim molt bona relació. El més important és formar els jugadors, no que guanyem avui o demà, sinó que els jugadors puguin estar preparats per al primer equip. No els hem d'ensenyar moltes coses, simplement ajudar-los en el seu camí i potenciar-lo al màxim.

Com aneu a la lliga? Es nota la pressió d'un club tan gran a l'hora d'afrontar les competicions?

Anem tercers, per darrere del Girona i l'Espanyol, però a menys d'un partit de tots dos. Tot és molt ajustat. Hi ha la sensació que el Barça ho ha de guanyar tot, però les lligues a Catalunya són molt disputades. Som allà i veurem què passa al final.

Com heu viscut el procés electoral que recentment ha viscut el FC Barcelona? El vostre equip ho ha notat en algun aspecte?

No hem notat absolutament res. En nosaltres el que passa al club com a tal, al primer equip o en alguna secció, no té cap mena d'impacte. Hi ha coordinadors metodològics, de futbol set i de futbol onze, els responsables de la Masia, l'Alexanko, que és allà sempre, i per sobre hi ha la directiva, però no apareix ningú a nivell directiu. En el temps que fa que hi soc no hi ha hagut cap

condicionant fora del futbol que ens hagi alterat el dia a dia.

Com et plantejges el futur com a entrenador? T'agradaria entrenar equips sèniors o et vols centrar en el futbol formatiu?

Soc una persona ambiciosa i sempre he confiat molt en mi mateix. Des de fa molts anys, també com a jugador, encara que les lesions no em van deixar seguir, sempre he tingut clar que el futbol és la meua passió. Fa molts anys que hi dedico moltes hores, hi he perdut diners, perquè els clubs modestos on era el que em donaven servia per cobrir el transport, i trobar-me en un lloc on tinc un contracte professional és veure el meu somni complet. Abans del Barça, tenia clar que seguiria dos o tres anys més passés el que passés, però ara soc al millor club del món i per a mi és un salt important per arribar al que volia, que és dedicar-hi tot el meu temps professional. Haig de seguir aprenent, però m'agrada mirar cap amunt i si demà s'ha de donar alguna cosa fora, seria en equips professionals competitiu de primer nivell.

Quin consell donaries a tots els joves que somien d'arribar lluny en el món del futbol?

Crec en general, no només parlant de futbol o d'esport, que si tens una passió a la vida hi has de dedicar molt de temps sense esperar-ne res. He entrenat tota la vida perquè quan anava als partits i cada temporada gaudia molt del que feia. Sempre he sacrificat els caps de setmana de deu mesos l'any, el meu somni era ser en un club com el Barça però no ho feia per aquest motiu. S'hi ha de dedicar molt d'esforç i ser agraït amb tothom i si després tens la sort que he tingut jo, sempre dic una cosa: "Que la sort t'inxampi treballant". ●

Gispert a la Ciutat Esportiva del Barça.

CEDIDA

ESPAIS DE POESIA

Alella
21 març-24 abril
2026

alella.cat/espaisdepoesia

Maria Oleart
Joana Bel Oleart
Amanda Bassa
Israel Clarà
Ingeborg Bachmann
Maria-Mercè Marçal
Tomàs Bel Oleart
Volodymyr Symonenko
Viktoria Amelina
Mercè Rodoreda
Pepa Lavilla
L'arannà
Guida Alzina
Cabo San Roque
Svetlana Aleksievitx

Organitza

AJUNTAMENT D'ALELLA

Més informació

Amb la col·laboració de

POESIA i +

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

Diputació
de Barcelona

© José Hevia

ATLETISME

El Cros d'Alella, anul·lat per les restriccions per la pesta porcina

A finals d'any, l'Ajuntament d'Alella i el Circuit Maresmenc de Cros van decidir ajornar la prova que havia de tancar la temporada del 2025 per al 18 de gener de 2026 a causa de les restriccions per a la contenció de la pesta porcina al voltant del poble. Era una suspensió temporal, però finalment va ser definitiva, ja que les limitacions adoptades per la Generalitat es van mantenir fins al febrer. En aquesta situació, l'organització va veure inviable una nova modificació de la data a les portes de l'inici del calendari de proves del 2026. Aquestes restriccions

també van afectar parcialment les diferents activitats esportives individuals que fan desenes de veïns habitualment per les zones boscoses que envolten Alella. Actualment, ja s'ha recuperat la plena normalitat i s'hi pot tornar a accedir sense restriccions. ●

RUGBI

S'amplia la col·laboració entre l'EIE i el CR Alella

El Club Rugby Alella va entregar les samarretes de competició als nois i noies de l'Escola Municipal d'Iniciació Esportiva (EIE) que comencen a practicar l'esport. Lluiran els colors del CR Alella en les diferents trobades esportives que celebraran arreu del territori català, i amplien així la col·laboració amb la Regidoria d'Esports de l'ajuntament per continuar fomentant els valors del rugbi entre els més joves del municipi. Precisament d'aquest tema, els valors, en van parlar Rafael Albendri, l'entrenador del sènior masculí, i Leandro Bianchetti, vice-president del club, en un programa de la Televisió de Mataró al qual van ser convidats amb motiu de l'inici del llegendari torneig de les Sis Nacions. També cal destacar que quatre jugadors alellencs, Emma, Adam, Aleix i Eloi, van entrenar amb la selecció catalana Sub-14. ●

CEDIDA

BÀSQUET

L'objectiu de la permanència del sènior masculí, molt a prop

Un cop superats més de dos terços de la competició, l'equip sènior del Bàsquet Alella està a punt d'assegurar-se la continuïtat a la Segona Catalana. No s'esperava una temporada fàcil després d'haver aconseguit l'ascens el curs passat, però el bon rendiment del conjunt alellenc, especialment a casa, ha permès no patir pel descens i fins i tot colar-se a les posicions altes de la classificació. El club segueix acompanyant l'activitat esportiva amb iniciatives de caràcter social, com la festa de disfresses per Carnestoltes, que es va fer el dissabte 28 de febrer coincidint amb els partits del sènior A i el sènior B. També s'ha presentat un àlbum de cromos amb tots els equips i jugadors del club que té molt bona acceptació entre els membres dels equips formatius. ●

CEDIDA

FUTBOL SALA

El sènior de l'Alella FS aspira a recuperar la categoria perduda

En una temporada de transició al futbol sala català prèvia a la reestructuració de categories, el primer equip sènior masculí de l'Alella FS té opcions, fins i tot, de saltar dos esglaons de cop. Aquest curs, a la Segona Catalana, els dos primers classificats obtenen l'ascens directe a la nova Prefeferent, i del tercer al novè, pugen a Primera Catalana. L'equip alellenc és tercer, igualat a punts amb el segon, i ja superat l'equador de la competició, té pràcticament garantit d'accedir a les nou primeres places de privilegi. En l'últim cap de setmana amb activitat futbolística de l'any 2025, el passat 21 de desembre el club va fer la presentació de tots els equips en un acte conjunt al pavelló municipal d'esports. ●

CEDIDA

Café - Bar Vinallonga

BAR - RESTAURANT
VINALLONGA

Rambla d'Angel Guimerà, 28 - 08328 Alella - Tel. 93 540 01 26

www.florsjoan.com

comandes@florsjoan.com

Tel 615860822

Flors i plantes a domicili online

TALLER GRANÉ sc
més de 40 anys al servei de l'automòbil

Reparació d'automòbil Benzina i Dièsel
Manteniment i Revisions

- Canvi d'oli
- Bateria
- Frens
- Autodiagnosi
- Filtres
- Amortidors
- Revisió Pre ITV
- Corretja distribució

HORARI:
De dilluns a divendres
de 8.30 a 13.30h
i de 15 a 19h

C/Comas, 12 Tel. 93 540 31 41 tallergrane@gmail.com

RESTAURANT
1789

www.restaurant1789.com

Rbla. Àngel Guimerà, 1
08328 - ALELLA (Barcelona)
Tel. 93 555 34 55
1789@restaurant1789.com

Horari
Dilluns - Divendres
9:30h a 20:00h
Dissabtes
10:00h a 14:00h

Alella i Cabrils centre veterinari

935 403 376
Urgències: 619 790 804
info.alella@unavets.com

www.unavets.com/alella/ca
Torrent de Vallbona, 10
08328 Alella, Barcelona

TA
TALLERS ALELLA
Miquel Alcalde i fills, s.c.p.
Treballs de manyeria en general
Serralleria i de Forja

Carrer del Mig, 17
08328 Alella
(BARCELONA)

Mòbil (Elias): 627 575 018
Mòbil: 661 727 119
tallersalella@hotmail.com

Xarel·lo

VINS · CAVES · LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà · 30
08328 ALELLA · Barcelona

Tel. i fax 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Ò ÒPTICA ALELLA

Rambla Àngel Guimerà, 42

93 169 51 96 opticaalella@outlook.com

f Òptica Alella [@opticaalella](https://www.instagram.com/opticaalella)

2318
ROSTISSERIA

POLLASTRES A L'AST
I MENJAR CASOLA
DE QUALITAT
PER EMPORTAR

Riera Principal 58/60 · 08328 Alella
Tel. 93 555 23 18
restaurantlanau
@lanaudalella

Instal·lació

ELECTRICITAT PISCINES POUS
FONTANERIA COMUNITZACIO

C/ÀFRICA, 18 ALELLA TLF: 93 540 40 36

FUTBOL

El projecte de fusió entre el CD Masnou i l'Atlètic Masnou no tirarà endavant

Ha estat una de les notícies dels darrers mesos a l'esport maresmenc i, en especial, a la localitat veïna. Les directives del Club Deportiu Masnou i el Club Atlètic del Masnou, els dos clubs de futbol del Masnou, van arribar a un principi d'acord al desembre amb el suport de l'Ajuntament del Masnou que havia ser ratificat en assemblea pels socis. Però, abans d'arribar a les votacions, l'entesa es va trencar per desavinences en la conformació de la junta directiva de l'entitat resultant. Tot i que aquests dos clubs no representen el municipi d'Alella, molts alellencs hi han format part al llarg de la seva història i la reorganització de les zones esportives municipals del Masnou que sobrevolava aquest projecte d'unió podia tenir incidència per a Alella. Els terrenys on hi ha el camp d'esports municipal del Masnou (camp del CD Masnou) fan frontera entre tots dos municipis i un projecte urbanístic capgiraria totalment un espai on fa més d'un segle que hi ha el segon camp de futbol més antic de Catalunya, construït el 1921. Per ara, tot queda en un calaix. ●

El camp del CD Masnou amb els pisos del carrer Àfrica al darrere.

El primer equip del CF Alella abandona la competició

Després de no haver-se pogut presentar en els dos últims partits de lliga del mes de febrer, el CF Alella va fer públic un comunicat en què explicava els motius que l'havien obligat a dissoldre el primer equip. Segons el club, una decisió dolorosa que ve motivada per una extensa "plaga de lesions" les darreres setmanes, així com per algunes baixes inesperades de jugadors, circumstàncies que han deixat l'equip en una situació esportiva i estructural "insostenible per poder competir amb les garanties mínimes exigibles". Per tant, l'Alella no acabarà la lliga de Tercera Catalana i, en cas d'aconseguir conformar un nou equip el curs vinent, haurà de tornar a començar des de Quarta, l'última categoria del futbol català. Per la seva banda, la Unió Esportiva Alella és immersa en una bona ratxa de resultats que l'ha acostat a les posicions de promoció d'ascens a Tercera Catalana. ●

FUTBOL

Gran moment de l'equip juvenil del CF Alella

En l'altra cara de la moneda, una de les millors notícies de la temporada per al CF Alella és el rendiment de l'equip juvenil. L'equip entrenat per Carlos Munuera no perd des del mes de novembre i en l'inici del 2026 ha guanyat gairebé tots els partits per golejada, i així ha escurçat distàncies amb els primers classificats de la Segona Divisió i ha mantingut esperances de lluitar per la lliga. Després que diversos jugadors haguessin de pujar a ajudar el primer equip en les últimes jornades, ara tots els esforços es podran centrar en el juvenil. També fan una gran temporada els equips Benjamí S10 A i Aleví S12 A, amb possibilitats d'assolir l'ascens. ●

Les veteranes del CF Alella juguen un amistós contra el Barça

El passat divendres 27 de febrer va ser un dia molt especial per al grup de veteranes del CF Alella, que van gaudir de l'oportunitat de visitar les instal·lacions del FC Barcelona a Sant Joan Despí i l'estadi Johan Cruyff. En un gran vespre de futbol, van disputar un partit d'exhibició de futbol set contra les veteranes del Barça, que va acabar amb victòria clara de les blaugranes (9-0). Una de les pioneres del futbol femení català i del Barça, Carme Nieto, va assistir al partit i va conversar amb les jugadores alellencs. ●

PROTAGONISTES

LEA TAUPIN, de l'escola de Taekwondo d'Alella, va aconseguir la medalla de plata al Campionat de Catalunya Cadet de Taekwondo, celebrat a Premià de Mar.

JOAQUIM FONT és el màxim goleador del juvenil del CF Alella i un dels protagonistes de la gran ratxa de resultats. Ha marcat 19 gols en 17 partits.

JÚLIA GÓMEZ, futbolista alellenca, es va fer un lloc al primer equip femení del CE Europa, que juga a la Segona Divisió estatal absoluta.

MARC ROBLES entrena l'equip sènior masculí de l'Alella FS, que té moltes opcions de recuperar la categoria perduda el curs passat.

JORDI GIMÉNEZ és una de les peces clau del sènior del Bàsquet Alella, amb actuacions destacades com els 25 punts que va anotar contra l'Ametlla (76-72).

COL·LEGI
SANTA MARIA DEL
PINO

**Escola totalment privada, trilingüe
i immersa en la Cultura de Pensament**

Infantil

Activitats en anglès cada dia, amb professors angloparlants nadius. Ambient proper, contacte constant amb la natura i les millors metodologies.

Primària

Aprenentatge cooperatiu i col·laboratiu, per projectes, anglès en grups reduïts, robòtica i programació, creativitat, música... Tauletes digitals i llapis electrònic.

Secundària

Motivació, acompanyament i orientació de l'alumne en aquesta etapa de consolidació personal i acadèmica. Educació física en un entorn verd. (Continuïtat Batxillerat a Barcelona).

L'escola que ens agrada.

Escola d'una sola línia caracteritzada per l'atenció personalitzada dels alumnes, de forma constant, perquè aprenguin a fer front als reptes de futur amb coneixement, pensament i intel·ligència emocional.

Robòtica

Batxillerat Dual Amèrica

Royal Academy of Music

Centre Autoritzat

Altes capacitats

Diplôme D'études

93 555 44 11
Alella, Maresme (Barcelona)

pinoalella.com
Cuina pròpia i transport escolar